STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FOFENINGEN FOR FUGLEVENNER“

29. Aargang OKTOBER 1953

BOB WHITE

Colinus wirginianus. (L)

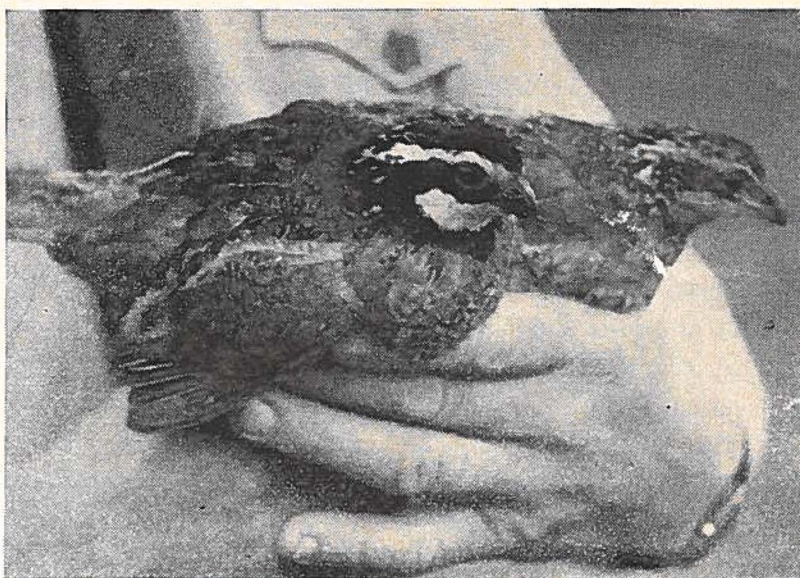

Bob Whites, hane og høne.

eller Wirginia Vagtlen, som dens korrekte navn er, stammer oprindelig fra det østlige Nordamerika, men da den er Amerikas populæreste jagtobjekt, er den efterhånden indført over det meste af Staterne, hvor den har blandet sig med de lokale, iøvrigt nærbeslægtede vagtelarter.

Amerikanske videnskabsmænd gjorde ved disse omflytninger en interessant iagttagelse. Under en række strenge vintre i den nordligste del af Bob Whites udbredelsesområde var fuglen på det nærmeste uddød. Ikke så meget på grund af kulden, som fuglen er meget modstandsdygtig imod og som regel kan finde læ for, som på grund af islag, der hindrede den i at grave sig gennem snelaget ned til sine fødeemner korn, forskellige arter frø og bær samt, hvad der er ligeså vigtigt som føde: Kråseflint. Man indførte derfor Bob Whites fra sydligere egne, men det viste sig, at disse indførte fugle døde som fluer i selv relativ milde vintre, som de få tilbageblevne fugle af de gamle stammer klarede uden vanskelighed. Man stod i lang tid uforståelig over for dette problem, men til sidst fandt man ved obduktion grunden. Den nordlige Bob White havde betydelig større lever end dens sydlige fætter og var som følge heraf i stand til at „oplagre“ større vitaminbeholdning, særlig af C-vitaminer, end denne, hvilket kom fuglen til gode under

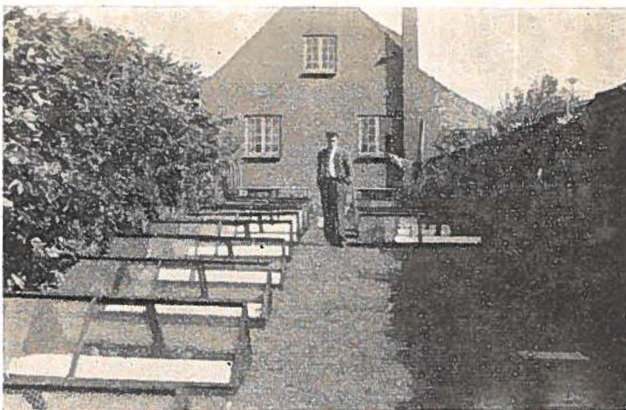

Hr. Guldberg Jensen, Frederikslund Gods, har i sommer opdrættet langt over 100 Bob Whites. Fuglene går parvis i de små volièrer på trådbund.

vinterens smalkost. Først da fuglene i flere generationer var indkrydset med de lokale, bedrede levedygtigheden sig.

Her til landet kom fuglen, eller rettere dens æg, først efter krigen, da der i en kort periode var slækket lidt af på de strenge regler, der ellers gælder for indførsel af hønsefugle, hovedsagelig på grund af den berygtede Newcastelsyge. For tiden ville man næppe kunne få tilladelse til import.

Som nævnt her i STUEFUGLENE årgang 1951, side 45, var det skytte Th. Jensen ved Fromsseier Jagtvæsen og Agerhønsefarm, der har æren af at have indført Bob White her til landet, hvor fuglen nu er udsat flere steder. Der er næppe nogen fare for, at vore somre skal blive varmere eller vore vintre koldere, end fuglen er vant til hjemme i Wirginia eller Minesota, derimod synes det, som om den har vanskeligere ved at vænne sig til vore fugtige efterårsmåneder. Man véd dog med sikkerhed, at fuglen har ynglet flere af de steder, den er blevet udsat, således blandt andet ved Valbygård ved Slagelse, og man må jo så kun håbe, at det efterhånden lykkes at få den akklimatiseret fuldt ud.

Bob White, der hører til de såkaldte trævagtler, er ikke i så høj grad som den europæiske vagtel en det åbne lands fugl. Ligesom fasanen, der jo iøvrigt også er indført her til landet, holder den særligt til i skovbryn eller marker med levende hegn eller stengærde, og fuglen overnatter ofte i træerne. Særlig henimod aften lader hannen, eller rettere hanen, fra en hegnspæl eller en stor sten sit lokkeråb lyde, der har givet fuglen dens navn, up-iiit up-iiit up-iiit. Bob White lever som de fleste vagtler et smukt familieliv, og kyllingerne går med de gamle fugle vinteren igennem. Foruden frø, korn og bær tager fuglen naturligvis også en mængde insekter.

For den fugleven, som synes, at fasaner er for store og forstyrrende for voliéren. er Bob White en udmærket fugl. Den bliver hurtig tam og tillidsfuld og er fredelig mod de andre beboere; således har undertegnede i sommer haft en del store kyllinger gående i en mindre stue-voliére sammen med en del Spidshalede Bæltefinke-unger. Fuglene sov side om side på pinde om natten.

På stuekulturudstillingen i Odense var i år udstillet et par Bob Whites med 15 kyllinger, der først er fuldt udfarvede i 3—4 måneders alderen.

København, den 22. september 1953.

K. de Fine Mathiesen.

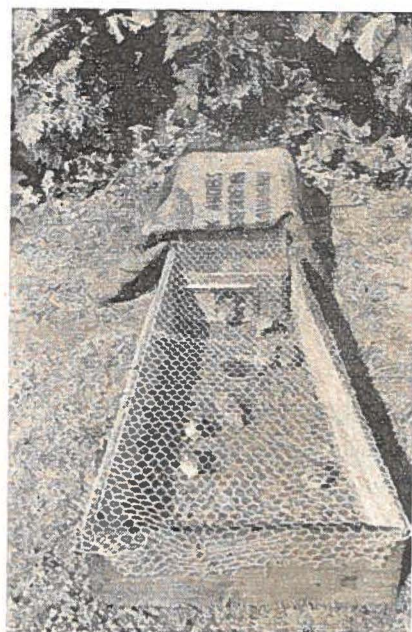

Fra hr. Guldberg Jensens opdræt. 14 dage gamle kyllinger. En elektrisk pære varmer huset op og virker som kyllingemoder.

Min fuglestue og dens beboere

Af Rich. Buch

(fortsat)

3. Hvidstrubet Klerkefinke (sporophila albigularis).

Af denne amerikanske finkeart har jeg i reglen altid haft en han i volière. Det er en tiltalende og fredelig fugl, som jeg vil anbefale at holde i en volière med pragtfinker. Den har en behagelig sang, som den livligt foredrager siddende på en gren henne ved vinduet.

Med hensyn til opdræt af denne art må jeg henvise til vor Klerkefinke-ekspert hr. Albrecht Møller.

Det er i reglen svært at få hunner til denne art, men hannerne er nu og da i handelen, og man kan som sagt også have megen glæde af at holde en enkelt han.

4. Paradisenke (steganura paradisea).

Denne art hører til vidafinkerne, der ligesom pragtfinkerne er en underfamilie af væverfuglene. Ligesom af Hvidstribet Klerkefinke har jeg i reglen altid en han af denne art i volièren. Når Paradisenken anlægger sin pragtdragt, hører den til en af tropernes smukkeste fugle. Har man en stor volière, kan man holde den sammen med pragtfinker; den er fredelig, dog må man aldrig sætte en han i pragt ind i volièren. Det vil volde alt for megen uro blandt de andre fugle, derimod sættes den ind, når den har sin mere beskedne dragt, og de andre fugle vil gradvis vænne sig til den, når den folder sig ud i sit bryllupsskrud. Paradisenken egner sig bedst til at holde i volière. I mindre bure kommer den ikke til sin ret. Den har en vellydende sang, der ligesom bidrager til at skabe den særlige stemning, der er karakteristisk for tropernes fugle.

Den har for vane at skrabe med begge ben samtidig i frøskålene, derved går der en del frø ud i sandet, men det må man affinde sig med.

Opdræt af Paradisenke såvel som de øvrige vidafinkearter er i almindelighed vanskeligt at gennemføre under kultur, da disse arter i naturen lever i flerkoneri og optræder som ynglesnyltere, forskellige astrild-arter er værtsfugle for vidafinkerne. Et tilfælde af opdræt herhjemme, nemlig med Atlasfinken, der bruger Amaranten til at made sine unger op, har fundet sted hos hr. Rud. Nielsen i Køge — en artikel herom findes i »Naturen og Hjemmet« for november 1951.

5. Diamantfinke (stagonopleura guttata).

Af denne smukke australier fik jeg af hr. Mogens Nielsen overladt et par til opdrætsforsøg. Parret blev anbragt i volièren, hvor de unægtelig tog sig godt ud. Diamantfinken hører jo til de dyre fugle, men om den er sin pris værd er et spørgsmål. Den er meget stillesiddende og vanskelig at holde i god kondition, da den let æder sig for fed, især sammen med andre ynglende finker, hvor der nødvendigvis må være opmadningsfoder med mere til disse.

Da der efter en tids forløb intet skete med Diamantfinkerne, og da de også var noget ufredelige især mod en brunbrystet Sivfinke, tog jeg dem ud af volièren og anbragte dem i et stort bur. Her lagde hunnen efter en tids forløb et æg i en ballonrede, men da hannen ikke havde gjort sig ulejlighed med at udfore reden med strå o. s. v.. gik ægget i stykker — mere skete der ikke. I øjeblikket er hunnen for fed, og jeg har nu taget reden fra dem og anbragt et par Orangevævere i buret sammen med dem for at sætte lidt mere liv i dem og få dem i normal kondition.

6. og 7. Mågefinke (uroloncha acuticauda dom.)

Mit første opdræt af Mågefinker havde jeg i 1933, og jeg har naturligvis i de forløbne år opdrættet adskillige mågefinker. Det skal jeg ikke her komme nærmere ind på, udover at jeg ved hjælp af mågefinkeungerne har byttet mig til andre arter uden at gøre for stort indhug i tegnebogen. Fra 1945 til 1952 har jeg haft en del opdræt af mørke, ensfarvede mågefinker, et tilbageslag til stamformen, den vildtlevende Broncefinke. I den forbindelse vil jeg pege på, at der ved et opdrætsarbejde med mågefinker efter bestemte retningslinjer kan skabes store og smukke fugle, ligesom muligheder for nye farvevariationer er til stede.

8. Sølvnæb (euodice malabarica cantans).

Mit første par tropefugle var et par Sølvnæb (1932). Jeg havde heldigt opdræt af dem og fik på den måde en god start. På 3 F'ers udstilling i Industribygningen i København 1934 udstillede jeg et par kuld unger af Sølvnæb + Malabaradine, sidstnævnte er som bekendt en indisk fætter til sølvnæbbet, der lever i Afrika. Ved disse unger fremtræder overgumpen, som hos Sølvnæb er sort, hos Malabar hvid, med en tydelig rød farve. Når ungerne udfarves, forsvinder den røde farve og erstattes med en blanding af hvide og sorte fjer. Når jeg nævner denne lille iagttagelse, er det, fordi der også efter min mening skulle være mulighed for opdræt af nye farver hos disse to letynglende arter.

Tiltalende er sølvnæbhannens lille sang; den er en taknemlig ynglefugl, men er ikke altid så fredelig som beskrevet i bøgerne. Den kan i nogle tilfælde endda være særdeles ondskabsfuld, især mod andre fugles udfløjne unger.

9. Sølvnæb + Mågefinke (bastardopdræt).

Den 1. januar i år havde jeg i et kassebur to udfløjne unger af Sølvnæb + Hvid Mågefinke. I februar var ungerne, en han og en hun, fuldt udfarvede, og her er det interessant at iagttage, at hannen tydeligt er stærkere farvet end hunnen, noget som jo ikke er påfaldende hos forældrene.

Jeg har forsøgt at parre bastardhannen tilbage til moderen, altså den hvide mågefinke, det har dog endnu kun resulteret i ubefrugtede æg, men jeg har dog ikke opgivet at gøre forsøg med disse bastarder. Iøvrigt synger bastardhannen ganske kønt, som Sølvnæbbet, men lidt kraftigere.

10. Amarant (lagonosticta senegala).

Den lille, røde Amarant er jo selvskreven i pragtfinkevolièren. Skønt jeg har haft denne art lige fra start af, er det først i år lykkedes mig at få heldigt opdræt af den. Den 17. april havde parret to udfløjne unger i volièren. Det er nu to fuldt udfarvede hunner. Det var parrets andet kuld. Ved det første kuld blev ungerne kun halvstore. Af en eller anden grund holdt forældrene op med at made, og ungerne døde i reden. På det tidspunkt havde jeg kyllinger af Kinesisk Dværgvagtel; de fik jo en del melorme, dette kom også amaranterne til gode, og det har ungerne muligvis ikke kunnet tåle. Tredie gang, amaranterne gik til sagen, blev reden bygget frit i fyrregrenene, men da der kom unger, blev disse smidt ud som nyudklækkede, så holdt parret en pause, men nu ser det ud til, at de ruger igen. Ved opdræt af Amarant er det jo sikkert en fordel, hvis man kan skaffe friske myreæg, melorme skal man i hvert fald være forsigtige med.

11. Rødhalet Astrild (lagonosticta caerulescens).

Den rødhalede astrild eller gris-bleu, som den også kaldes, har jeg ikke været så heldig at opdrætte. Et par, der har været i volièren fra den 1. august 1952, har gentagne gange bygget dels i ophængte reder, dels frit i grenene, der kom også unger en enkelt gang, som dog desværre blev smidt af reden som nyudklækkede. Nu er den ene af parret død, sandsynligvis hannen; jeg har i hvert fald ikke hørt den tiloversblevne synge den for gris-bleu karakteristiske to-delte strofe. Ved denne smukke, afrikanske astrild er kønnene jo, som det er tilfældet ved mange pragtfinker, fuldstændig ens. Da den i reglen ikke bliver indført i større antal, kan det være vanskeligt nok at få et rigtigt par. Grisbleu er en livlig og elegant flyver i en volière; den bliver hurtigt tillidsfuld, og opholder man sig i stuen, kommer den hen til forsiden af volièren for at se, hvad der foregår, alt ialt en fugl, man ikke må savne i en samling pragtfinker.

12. Sommerfuglefinke (granatina bengala).

Af Sommerfuglefinke har jeg tidligere haft unger såvel i separat bur som i volière. Ungerne blev madet upåklageligt og fint udviklede, selv om forældrene hverken fik friske myreæg eller andet levende foder. Foruden frø fik de min sædvanlige æggefoderblanding plus lidt grønt, og det gik som sagt fint. Jeg har dog også haft par, der på sædvanlig sommerfuglefinkemanér gang på gang smed nyudklækkede unger af reden. Det er muligt, at det i så tilfælde ville gå bedre med friske myreæg, men jeg er ikke sikker på, at det altid er foderet, der er årsag til,

---

Bemærk F. F. F.s nye mødelokale og ny mødeaften

at det går galt, efter mine iagttagelser såvel med denne som med andre astrildarter er jeg mere tilbøjelig til at tillægge det andre årsager: Fuglene kan være for rastløse, vil for hurtigt i gang med ny redebygning, de føler sig ikke trygge nok eller foruroliges af andre fugles nærværelse. Også temperaturforholdene og for os endnu ukendte årsager kan være afgørende for at få fuglene til at yngle. Udtrykt på anden måde kan man sige, at finder et par først den rigtige rytme i samklang med omgivelserne, så går det af sig selv, endda også uden friske myreæg m. m.

13. Orangekindet Astrild (estrillda melpoda).
14. Graa-astrild (estrillda troglodytes).

Disse to tiltalende små astrildarter bliver på grund af deres prisbillighed ofte upåagtede; for den opmærksomme iagttager har vi imidlertid her to af tropernes smukkeste fugle, som på grund af deres ringe størrelse, smukke farver og elegante fremtræden fortjener større opmærksomhed. I fuglebøger bliver disse arter beskrevet som vanskelige at få yngel af, den største vanskelighed ligger i at få et rigtigt par. Kønnene er ens, men for begge arters vedkommende har hannen en lille sang, som han foredrager knejsende og nikkende med et strå i næbet. Har man et rigtigt par, yngler de i en stuevolière ofte mere pålidelige end selv Zebrafinker. Af begge arter har jeg haft heldigt opdræt. Et par orangekindede med to kuld à fire unger, udstillede jeg i 1938 paa S.F.s udstilling.

Bastardopdræt af orangekindet + Helena-astrild havde jeg i 1937 to unger, hvoraf den ene var udstillet med forældre på 3 F'ers jubilæumsudstilling 1937.

Med hensyn til foder var betingelserne ved disse opdræt samt for Tornastrild, som jeg også med held har opdrættet, de samme som for sommerfuglefinkerne, i ingen af tilfældene har fuglene fået friske myreæg eller andet levende foder.

15. Muskatfinke (lonchura punctulata).
16. Sivfinke (lonchura castaneithorax).

I februar i år satte jeg en hun af Brunbrystet Sivfinke i volière. Det var så min mening at anskaffe en mage til den. Imidlertid fik jeg i maj en han af Muskatfinke, som ligeledes blev anbragt i volière.

Muskatfinkehannen interesserede sig påfaldende meget for sivfinken, og da parret efter en tids forløb begyndte at bygge i en højt ophængt ballonrede, så besluttede jeg at se tiden an indtil videre. I løbet af juni måned begyndte parret at ruge skiftevis, og omkring den 1. juli kunne jeg høre ungepippen fra reden. Den 15. juli iagttog jeg en udfløjet unge, og den 22. juli var der ialt seks udfløjne unger. De var alle fuldt befjerede og klarede sig fint i volièren. Ungerne er brune på oversiden og lyst gulbrune på bugen, næbbene er sorte. Nu skal det blive interessant at se, hvordan de bliver, når de er udfarvede.

Ungerne blev madet af begge forældre, opmadningsfoderet var overvejende halvmodent græsfrø af forskellig art; desuden tog især Sivfinken meget af min sædvanlige æggefoderblanding — af det almindelige frø især kanariefrø.

Såvel Sivfinke som Muskatfinke egner sig godt for volièrer. De er her meget livlige og bader meget, man kan hygge om dem ved at anbringe siv og rør. En græstue med højt græs holder de også meget af.

Iøvrigt var det nær gået galt med dette opdræt. Muskatfinkens klør er tilbøjelig til at vokse lange, og af den grund havde den ofte besvær med at komme fra reden, der var udforet med agavetrevler. En aften, da jeg kom hjem, observerede jeg, at den ikke kunne komme fri af reden. Jeg måtte ind i volièren, og da den stadig ikke kunne komme løs, var der ikke andet at gøre end at tage reden ned. På det tidspunkt var ungerne halvstore. Med en saks måtte jeg klippe den øverste halvdel af reden plus udforingen, Så måtte jeg én for én pille ungerne op; først da kunne jeg få fuglen fri. Ungerne blev så anbragt i en anden rede, udforet med kokostrevler og mos, der blev ophængt på samme sted. Jeg var nu spændt på at se, om parret ville fortsætte madningen af ungerne trods denne forstyrrelse; det gjorde de heldigvis.

NB. Muskatfinkens kløer blev naturligvis gået efter med en neglesaks, inden den atter blev sluppet løs.

17. Løggrøn Papegøjeamadine (erythrura prasina).

Foruden Diamantfinke fik jeg også af hr. Mogens Nielsen overladt 1,1 Løggrøn Papegøje-

amadine samt 1,1 Maske-bæltefinke til opdrætsforsøg.

De løggrønne har været i volière fra den 11. februar. Til at begynde med så jeg ikke meget til dem. De holdt sig det meste af dagen skjult i fyrregrenene; senere blev de mere livlige. De har været i fældning et par gange i den forløbne tid; nu er de i fin kondition, og jeg har iagttaget hannens elegante kurmageri til den noget mere passive hun. Hannens korte, gnitrende strofe, gentaget hurtigt efter hinanden, høres i perioder af dagen.

Den løggrønne papegøjeamadine har kun i få tilfælde været opdrættet her i landet. Sidst af frøken Dünweber, København. Jeg håber at få held til at formere denne fugl, der for vort hjemlige liebhaveri må bevares som en af de skønneste pragtfinker, man kan have i sin samling.

18. Maske-bæltefinke (poëphila personata).

Ovennævnte par maske-bæltefinker blev fra februar anbragt i et stort kassebur, 80 cm langt. Efter to gange at have ruget på ubefrugtede æg, blev hannen udskiftet; det hjalp. Den 9. juli var der en udfløjet unge og dagen efter ialt tre udfløjne unger i kasseburet. Ungerne blev madet omhyggeligt af de gamle med halvmodent græsfrø, kanariefrø og æggefoder. Nu er de ved at være udfarvede og trives godt. De er anbragt i bur for sig selv, og parret ruger nu igen.

Det gik altså godt. Jeg havde modtaget mange velmente råd om at have mågefinker parat som ammefugle; det havde jeg også, men der blev altså ikke brug for dem denne gang.

19. Zebrafinke (taeniopygia guttata).

Siden 1932, hvor jeg havde mit første opdræt af denne morsomme og kønne australske pragtfinke, har denne fugl haft min særlige bevågenhed. Gennem årene har jeg haft mest opdræt af Zebrafinker, og foruden at have meget glæde af at betragte disse fugles muntre færden, har salg eller bytte af ungfuglene bidraget til anskaffelse af andre fugle, såvel som til indkøb af frø m. m.

(Fortsættes i næste nummer)

F. F. F.

Ordinær generalforsamling afholdes den 12. november.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN“

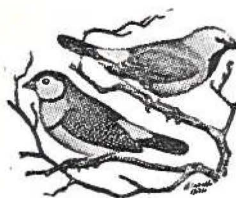

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19, V., tlf. By. 6973
Kasserer; E. Pedersen, Molbechsvej16 Valby. VA 1883 x
Bestyrelsesmedlemmer:
C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal tlf. Sundby 6963 y,

Næste møde afholdes torsdag den 8. oktober i Kongelig Haveselskabs Have.

1. Meddelelser fra bestyrelsen.
2. Foreningens æresmedlem, hr. Albreckt-Møller, taler om „Australiens fugle“. Foredraget ledsages af farvelysbilleder.
3. Bancospil om fugle og frø.
4. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Sidste Medlemsmøde

afholdtes den 14. september i Nørrebros Selskabslokaler, Griffenfeltsgade 7.

Det var første gang, der holdtes møde dette sted. Det var ikke det helt ideelle lokale, ligesom beliggenheden vel også kunne være noget bedre, men der havde ikke været noget andet valg. Indtil bedre lokale findes, må vi tage til takke med dette.

Formanden bød medlemmer og gæster velkommen. Omtalte vanskelighederne med at skaffe foredragsholdere, hvorfor man til dette møde havde fremskaffet et par film, hvortil hr. Albrecht-Møller havde stillet sit filmsapparat og sig selv til rådighed.

Den første film var „Landsvalen“. En virkelig interessant skildring af denne fugl lige fra den ankommer, til den igen forlader os. Man så, hvorledes redebygningen foregik, ungerne fra deres første pip til de var flyvefærdige.

Man lærte rigtigt at forstå, hvilket kæmpearbejde, det er at made et kuld unger op, for ikke at tale om det arbejde, der ligger i at kline en sådan rede op.

Det er en af de bedste film, vi endnu har set.

Efter denne film fulgte en farvefilm: „Nogle fugle ved forårstid“. Det var en film, der gav os

et lille indblik i den travlhed, der hersker i fugleverdenen en forårsdag. En film, der fik os til at længes mod næste forår.

Man holdt nu en kort kaffepause og gik så over til aftenens bancospil om Orangekindet Astrilder, Tigerfinker og Kubafinker samt frø.

Derefter oplæstes købs- og salgsbogen.

Under eventuelt var der ingen, der ønskede ordet, og formanden sluttede med en tak til alle.

S e k r e t æ r e n.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75. Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46, K. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Vanløse Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestrelsesmedlemmer:
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
W. Langberg, Tudskærsvej 22, København Vanløse. Tlf. DA 6608.
„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

D. U. K. er ved at lade udarbejde såvel standard som pointsskala for bedømmelse af undulater efter internationale regler, og indtil da skal vi give følgende rettesnor for opdrætterne, som måtte ønske at opdrætte undulater efter den internationale standard.

Kun følgende undulater bedømmes:
lysegrøn, mørkegrøn og olivengrøn,
lysegule, mørkegule og olivengule, iberegnet isabel lys, mørk og guloliven,
himmelblå, kobolt og mauve,
violet
hvide med lyst skær, iberegnet isabel hvide med lyst skær,
hvidvinger og hvide med mørkt skær og isabel hvide med mørkt skær,
gulvinge, lys, mørk og olivengrøn,
gråvinger, himmelblå, kobolt, mauve, violet og grå samt grågrøn,
isabel lysegrøn, mørkegrøn, olivengrøn, himmelblå, kobolt, mauve, grå,
grågrøn og violet,
brunvinge lysegrøn, mørkegrøn, olivengrøn, himmelblå, kobolt, mauve, violet,
ren gule med røde og sorte øjne,
ren hvide med røde og sorte øjne,
opalin, lys, mørk og olivengrøn, himmelblå, kobolt og mauve, violet, grå og grågrøn,
gulmaskede (gullige fjer i halen tilladelig),
grå (der findes lys mellem og mørke former for grå),
grågrøn (der findes lys mellem og mørke former for grågrøn),
brogede, skarpe og jævnt fordelt farver på ryggen.

Der vil blive points for følgende:

1. Størrelse, form, kondition og balance.
2. Holdning og vingestilling.
3. Hovedets form og størrelse.
4. Farve.
5. Maske og pletter.
6. Vingetegning.

Vi beder medlemmerne bemærke disse farvevariationer og beder Dem undlade at anmelde og udstille andre farvesammensætninger.

Yderligere oplysninger er meget gerne til tjeneste.

K a i R i i s-H a n s e n,
formand.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER I NORGE

Efter sommerferien har Foreningen hatt et möte holdt ute hos Ingeniör Wessel på Bestun i August.

På mötet holdt Formannen hr. Hartvedt en minnetale over vårt medlem og kjære venn Vaktmester ved Töyen Zoologiske Museum Erling Rudolf Hansen, som så plutselig ble revet bort fra oss. Det var med vemod og sorg at vi mottok budskapet om Vaktmester Hansens tidlige bortgang, han ble bare 52 år gammel. Der fulgte altid hygge på mötene, når hr. Hansen var tilstede, og det var utrolig mange gode historier han kunne fortelle fra de ekspedisjoner han hadde vært med på. Han var altid lun og koselig og var et meget intressert medlem, som vi alle satte pris på, der vil bli et tomrom efter ham.

Vaktmester Hansen overtok stillingen efter sin far, efter först å ha vært preparant ved museet. Han hadde også vært med på 4 ekspedisjoner til Grönland, Svalbard, Galapagos og tilslutt med den ekspedisjon som ble utrustet av Konsul Christensen og som annekterte Bouvetöya i Sydha-

vet. Fra alle disse ekspedisjoner ble der brakt med hjem samlinger av fugleskinn og annet til museene. For dette var han dekorert med Kongens fortjenstmedalje. Tilslutt lyste formannen fred over hans minne. C. O. H.

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, V. Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 F. Godth. 407 y.
Næstformand: Herman Christensen, Yrsavej, F.
Sekretær: Bay Jensen, Finsensvej 64, 4. tv. F.
Konsulent: G. Ronch, Jægersborg Allè 6 Char.
Kontingent 5 Kr. aarlig.

Sidste møde afholdtes den 9. september i Rømersgade 23 med diskussion om kanarier og ynglesæsonen. Hr. Edmund Pedersen indledede diskussionen, hvorefter mange tog ordet og deltog ivrigt i den. Derefter var der bancospil om kanarier og rekvisitter.

I oktober intet møde.

I november måned afholder klubben sin ordinære generalforsamling.

(Nærmere herom i næste numer).

Bestyrelsen.

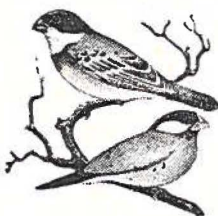

„FUGLEVENNEN"
NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste. Telf. 1809
Kasserer: Allan Hansen, Lollandsgade 16
Bestyrelsesmedlemmer: Marius Olsson Johannes Mathiesen.

På opfordring havde vi medlemsmøde torsdag den 20. august. Formanden indledede med at byde de ca. 100 deltagere velkommen og omtalte i korte træk udstillingen samt meddelte, at der til fordeling var lykkedes at få Tøjleastrild og Sortstrubet Nonner hertil.

Torsdag den 3. september havde vi foredragsaften. Her talte hr. hotelejer Albrecht-Møller om Australiens fugle med ledsagelse af kolorerede lysbilleder. Formanden indledede med at byde den store forsamling velkommen og en særlig velkomst til aftenens foredragsholder, hr. Albrecht-Møller, der straks fik ordet. Alle deltagerne var i ca. 1½ time på rundtur i Australien, således føltes det, og det var de gode og skarpe lysbilleder i forbindelse med det særdeles gode foredrag, der fangede alle deltageres interesse, for ikke at tale om alle de fuglearter, som omtaltes, blandt andet flere arter bæltefinker og papegøjeamandiner i ring, gibbervinget og tornastrild o. m. fl., hvoraf én arts næb vokser meget stærkt. For at forhindre dette må den have sten inde i buret eller voliéren, som den sliber næbbet på, ellers går fuglen til grunde. Den lever hovedsageligt af opblødt frø.

Foredragsholderen demonstrerede et særligt apparat til spiring af frø, hvori det ikke mugner, men holder sig frisk i nogle dage, til fordel for fuglene både som tilskuds- og opmadningsfoder.

De tilstedeværende takkede for foredraget med et kraftigt bifald. Legind.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. Maaneden være Redaktionen i Hænde, Hambroesgade 19. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Tilbud på Papegöyeamandiner önskes, likeledes for 0,1 Ceresfink. **L. Blomberg,** Töyen Zoologiske Museum, Oslo.

Købes: 3,0 kapduer, evt. kan også byttes, kan om muligt også byttes med andre tropeduer eller fugle. **E. Christensen,** Gartner Th. Reenbergsvej 14, Viborg.

Sælges: 60 orangerøde og rosa kanarier, de fleste med fast ring, 25 a 35 kr. pr. stk., samt 25 grå, hvide, brogetbl. zebrafinker, 10 a 15 kr. stk. + fragt. **Willy Andersen,** Frederiksgade 44, Horsens.

Sælges: 2,2 sangparakitter 1953, 150 kr. parret. **D. Evald,** Sønderborg.

Sælges: 1 par Pennauts, 4-årige, avlspa., 1300,00. 1 par Pragtrosetta, 3-årige, avlspa., 500,00. 1 par Pragtrosetta, 2-årige, avlsp., 500,00. 0,1 Pragtrosetta, ungfugl fra foråret, 250,00. Alle sunde og kraftige fugle fra voliére. **P. Kammann,** Langbrogade 27, Sønderborg.

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: K. Johansen, Hambroesgade 19, V. Tlf. Byen 6973.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

29. Aargang NOVEMBER 1953

FUGLE I HJEMMET

Hr. Strandberg Jacobsens stue-volière.

Mange fuglevenner vil sikkert have gjort den erfaring, at har man gæster i sit hjem, der ikke kender noget til vor specielle hobby, har de som oftest kun en hovedrysten og et medlidende smil tilovers for vore fugle, og det er kun de færreste, der søger at simulere en smule interesse, medens de høfligt ser til.

Har De tænkt over, at mange fuglevenner til en vis grad selv er skyld heri? Ja, man kan faktisk sige, at de misrekommanderer fuglesporten ved at fremvise et ikke velholdt bur til dem, „der alligevel ikke har forstand på fugle.“ Thi medens den mere erfarne fuglemand som regel altid vil kunne se på en fuglesamling, om den er velpasset, uanset den stand, den måske midlertidigt måtte befinde sig i; han véd nemlig, at man ikke kan forvente, at et bur med f. eks. et par Mosambik-siskener, der ruger, eller et par Tøjleastrilder med unger, skal være konkurrencetrimmet med rent hvidt sand, samt hvad dertil hører, så vil den udenforstående, måske et vordende medlem, uvægerligt få det triste indtryk, at fuglehold er noget med et ildelugtende bundlag, grisede pinde og et snavset bur, samt — hvad der næsten er endnu værre — et gulv eller en vindueskarm overstrøet med sand, fjer

og frøskaller, et syn, der nok kan få det til at løbe koldt ned ad ryggen på en husmoder.

Man må gøre sig det klart, at den dag, man ikke har tid til den daglige omgang med støvsugeren og den ugentlige aftørring med eddikevand af glassene i foderautomater, badekar samt glasset paa forsiden af buret, har man for mange fugle. Et fuglehold kan, når det ikke overdrives og er rigtigt indrettet, være til pryd for et hjem og propagandamæssigt set fremtræde som et aktiv for vor hobby. Et udmærket eksempel herpå finder vi hos hr. Strandberg Jacobsen i Vangede, af hvis nyindrettede volière vi bringer et billede. Volièren er udført af den kendte fuglemand hr. møbelsnedker Aksel Dunn, hvis eget fuglehold, som vi iøvrigt håber ved en senere lejlighed at kunne bringe omtale af, jo ved flere hjemmekonkurrencer har hjemført de højeste anerkendelser i form af præmier. Som det vil fremgå af illustrationen, er det på en udmærket måde lykkedes at føje volièren ind i stuens øvrige eksteriør i forbindelse med et arrangement af grønne planter, der er husets frues hobby. Man finder her en hyggekrog af meget stor virkning, og som søger sin lige i mange moderne hjem.

Hr. Sv. Strandberg Jacobsen er jo ellers „Undulat-mand“, og vi finder i hans friluftsanlæg og velindrettede, rørbelyste Undulat-stue mange smukke ungdyr og avlspar, dels i volière, dels parvis i ynglebure, både dansk og hollandsk broget, lutino, gulmasket m. m., men han har dog ikke kunnet dy sig for også at have en lille samling tropefugle. I stue-volièren finder vi godt en halv snes par Pragtfinker, med alle de kendte arter repræsenteret, og hr. Strandberg Jacobsen fortæller, at både Sommerfuglefinker og Tigerfinker har fuldført rugning, men mere er det ikke blevet til, og det vil man vist heller ikke med rimelighed kunne forvente, når der går så mange fugle sammen. Det er imidlertid hensigten at reducere bestanden, og det vil sikkert ingen skade være til. Med en tre til fire par fugle plus vagtlerne paa bunden skulle der være gode chancer for opdræt.

Selve volièrens indretning fremgår desværre kun til dels af illustrationen. Som man vil se her, er den bageste del opbygget af cement med indstøbte sten. I cementen, der er malet grøn, er nedstøbt forsænkninger, der passer til 4 urtepotter med levende planter eller træer, der til stadighed udskiftes. Da vi havde lejlighed til at se volièren, stod der en fem—seks små friske, grønne grantræer med mos omkring, og i andre potter var Vedbend, Ficuc Pumila samt Trandescandia, der slyngede deres ranker hen over stenene. Under et grantræ bagest paa stenhøjen havde vagtlerne rede med æg. I den forreste del af volièren bestod gulvet af røde klinker nedstøbt i cement med en forsænkning til badeskålen samt et lille areal, der var udlagt som „sandkasse“.

De stramme og sunde fugle var fortrolige og tillidsfulde, vant til dagligt at blive kælet for; således så vi vagtlerne spise melorme af hånden. Volièren var en seværdighed og pinligt renholdt — alt i alt en fuglesamling, der sikkert vil være at finde blandt topscorerne i en eventuel hjemmekonkurrence.

København F., d. 19. okt. 1953.

K. de Fine Mathiesen.

MIN FUGLESTUE OG DENS BEBOERE

Af Rich. Buch

(Sluttet)

I de sidste par år har jeg gennem målbevidst opdræt søgt at skabe en god stamme af store og kraftige fugle. Som bekendt har rovdrift og planløst opdræt med denne fugl ført til, at en masse mildest talt elendige Zebrafinker kom i handelen herhjemme.

Ved oprettelse af en studiekreds, som foreslået af hr. Albrekt Møller, eller hvis der blandt zebrafinkeopdrættere med tiden kunne skabes tilstrækkelig interesse for en speciel zebrafinkeforening, kunne zebrafinkeavlen herhjemme bringes op i et højere plan. I udlandet er man nået langt med opdrættet af denne fugl, både med hensyn til den almindelige zebrafinkes standard som med de mange mutationer, der er mulighed for med Zebrafinker.

For de virkeligt interesserede er her noget at gå i gang med.

Som eksempel på Zebrafinkens frugtbarhed

er nedenstående resultater taget ud af min opdrætsjournal:

Zebrafinkepar nr. 2, hvid, alm., vol. 1.

1952.

25. juni: 4 unger, 1,3.
4. august, 5 unger, 0,5.
13. september, 6 unger, 3,3.
Herefter hviletid.

Af dette pars første unger, parret med unger fra andre par, har jeg allerede nu unger (2. generation).

1953.

18. januar, 5 unger, 1,4, bur 13.
5. marts, 6 unger 2,4.
14. april, 6 unger, 3,3.
Ialt 32 unger, 10,22.

Zebrafinkepar nr. 5, hvidbl., alm., vol. 1.

1953.

1. januar, 8 unger (1 død), 6,1.
19. februar, 8 unger (2 døde), 3,3.
5. april, 6 unger, 4,2.
16. maj, 7 unger (2 døde), 2,3.
Ialt 29 unger ÷ 5 døde = 11,9.

22. Guldbrystet Astrild (amandava subflava).

Af denne, den mindste af alle astrilder, har mit nuværende par været i volièren siden maj 1949. Nu er hannen død den 2. juli og har altså levet fire år hos mig. Hvor gammel den har været, da jeg fik den, er ikke godt at vide, men da det sandsynligvis var en importeret fugl, kan man skønsmæssigt anslå dens alder til ca. 5 à 6 år. Hunnen lever i bedste velgående og er nu i sin enkestand gået hen og forlovet sig med en han af Olivengrøn Astrild, der også befinder sig i volièren.

Jeg har i de ca. tyve år, jeg har holdt fugle, haft flere par af Guldbrystet Astrild, men aldrig opnået at få yngel af denne art, så selv om betingelserne er gode, kan man ikke altid regne med at få yngel. Det er også betinget af held. Får man fat i lige netop det rigtige par, så er den der!

Iøvrigt har ovennævnte guldbrystede hun gjort afbigt for sin barnløshed ved at hjælpe til med at made flere kuld forslugne Zebrafinkeunger, der så dagens lys i volièren.

23. Olivengrøn Astrild (amandava formosa).

24. Tigerfinke (amandava amandava).

Beslægtet med den afrikanske guldbrystede Astrild er de i Indien hjemmehørende arter: Tigerfinken og den olivengrønne Astrild; mens Tigerfinken som regel herhjemme er i handelen i stort antal, er den olivengrønne mere sjælden. Af Tigerfinken har jeg, ligesom af den guldbrystede, haft adskillige par, men heller ikke denne art har jeg fået yngel af. For tiden har jeg to unge par — et par i volière og et par i kassebur —, så måske er der en chance. Af den olivengrønne Astrild befinder der sig, som omtalt under den guldbrystede, kun en enlig han i volièren. Det er en ung fugl, der stammer fra et kuld på tre unger, opdrættet 1952 hos murermester P. Hansen i Vanløse.

Tigerfinken er en hyggelig fugl, der har en egen ro over sin færden. Når der i dagens muntre liv og larm i fuglestuen bliver et øjebliks stilhed, hører man pludselig en sang, der lyder som »små bitte sølvklokker« — ja, det er en fortersket vending, men der er faktisk noget om det. Det er Tigerfinkehannen, der siddende ved siden af sin mage rejser hovedet og synger sin lille sang.

25. Risfugl (padda oryziora).

Mest populær blandt fugleliebhavere er vel nok den hvide Risfugl, der ligesom Mågefinken er en kulturrace, oprindelig tiltrukket af japanerne. Den hvide Risfugls stamform, Risfuglen eller Den grå Risfugl, som den også kaldes, lever på Java, Sumatra og Malacca og er som stuefugl ældgammel, vistnok den først indførte pragtfinke i Europa. Jeg har opdrættet Den hvide Risfugl, men ikke den graa. Som bekendt er den grå betydelig vanskeligere at få yngel af. Selv om det er en fordringsløs burfugl, er den sky og vanskelig at få fortrolig. Hvordan de gamle japanere i sin tid bar sig ad med at opdrætte den og oven i købet lave Den hvide Risfugl, véd jeg ikke, men de har vel haft særlige evner som fugleopdrættere.

26. Kinesisk Dværgvagtel (excalfactoria chinensis).

Om mine opdrætsresultater med den kinesiske dværgvagtel har jeg skrevet en artikel, der stod i »Stuefuglene« for oktober 1952. Har man en

volière med pragtfinker, ser det godt ud med sådan et par vagtler gående på bunden; dog er der en hage ved det, som jeg ikke før har tænkt over: Har man Grå-Astrilder eller andre små Astrilder, der ofte foretrækker at bygge rede på bunden af volièren, vil disse blive forstyrret af vagtlerne, så hvis man vil give astrilderne alle muligheder for redebygning, må man altså anbringe sine vagtler andetsteds.

August 1953.

Rich. Buch.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

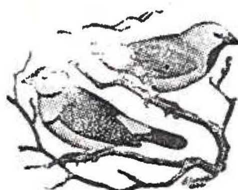

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: K. Johansen, Hambrosgade 19, V., tlf. By. 6973
Kasserer, E. Pedersen, Molbechsvej 16 Valby. VA 1883 x
Bestyrelsesmedlemmer:
C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal tlf. Sundby 6963 y.

Ordinær Generalforsamling

afholdes torsdag den 12. november i Det kgl. danske Haveselskabs Have (Thesalon), Frederiksberg Runddel 1.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Beretning.
   a) Næstformanden aflægger beretning for perioden fra 1. oktober 52 til 1. maj 53.
   b) Formanden aflægger beretning for perioden fra 1. maj 53 til 1. oktober 53.
3. Kassereren fremlæggeer det reviderede aarsregnskab til godkendelse.
4. Forslag fra bestyrelsen.
5. Forslag fra medlemmerne.
6. Valg af a) bestyrelsesmedlemmer, b) bestyrelsessuppleanter, c) revisorer, d) revisorsuppleanter.
7. Eventuelt.

Normalt afgår næstformand, kasserer og sekretær.

Derefter m^dlemsmøde. Bancospil. Eventuelt.

Medlemsmødet

den 8. oktober i Haveselskabets Have.

Formanden bød medlemmer og gæster velkommen og rettede en særlig velkomst til aftenens foredragsholder, hr. Albreckt Møller. Udtalte derpå sin tilfredshed med det store antal fremmødte, der også kunne tyde på, at der var tilfredshed med at være tilbage i det „gamle" mødelokale.

Derefter oplæstes navnene på nye medlemmer.

Hr. Albreckt Møller fik nu ordet og indledte med at sige, at det ikke var rigtigt, når foredraget var blevet kaldt: „Australiens fugle", for det omfattede nemlig ikke parakitterne, som jo udgør en væsentlig del af denne verdensdels fuglebestand. Disse skulle gemmes til senere.

For nu at give tilhørerne et lille indblik i, under hvilke forhold disse fugle lever, gav hr. Albreckt Møller en kort oversigt over, hvordan klimaet og vegetationen arter sig dér. De store regnskyl, den såkaldte „regntid", og den altødelæggende tørke er to strenge faktorer, som fuglene kan have svært ved at overvinde.

I det hele taget et klima, som vist ikke findes mange steder.

Vi blev nu ført paa en rejse gennem store dele af Australien og de mange øer, som findes dér. Samtidig blev vi præsenteret for alle de fugle, der omfattes af vor specielle interesse. Og det var skønne fugle. En farvepragt, som vist ikke findes tilsvarende ret mange steder. Godt var det, at foredraget ledsagedes af farvelysbilleder.

Det var et foredrag, som var godt tilrettelagt, og efter bifaldet at dømme var man rede til at høre mere af samme slags.

Efter en kort kaffepavse gik man over til aftenens bancospil om fugle og frø. Af fugle var der Zebrafinker, Risfugle og Jamessons Amaranter.

Købs- og salgsbogen blev oplæst, hvorefter formanden sluttede mødet med en tak til alle.

Sekretæren.

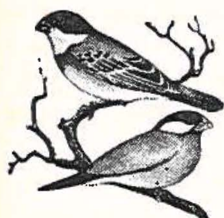

„FUGLEVENNEN"
NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind,
Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen,
Grønsundsvej 58, 1ste. Telf. 1807
Kasserer: Allan Hansen, Lollandsgade 16
Bestyrelsesmedlemmer: Marius Olsson
Johannes Mathiesen.

Da bestyrelsen har fået flere opfordringer om afholdelse af ekstra medlemsmøder, har bestyrelsen allerede besluttet at afholde to medlemsmøder om måneden foruden studiekredsen.

Medlemsmødet hos Due den 17. september. Formanden bød de mange deltagere velkommen, henviste til medlemmernes købs- og salgsbog; herefter bankospil om fem par fugle og stueplanter.

Studiekredsen den 24. september var en rigtig fugleaften. Ved sidste studiekreds havde formanden opfordret to medlemmer til at læse om Zebrafinken, Sølvnæb og Malabarfasan, dels på biblioteker og dels igennem foreningens literatur. Alle Zebrafinkens mubationer, arveanlæg, ved forskellige krydsninger at faa andre farver frem o. s. v. blev drøftet denne aften, og ordet var frit. Det var meget interessant at høre de forskellige meninger, der opstod. Til slut talte formanden om Rødhalet Astrild.

Medlemsmødet den 1. oktober. Efter at de godt 100 deltagere var budt velkommen oplyste formanden blandt andet, hvor der kan købes celluloidringe. Foruden planter var der fem par fugle og to par normalfarvede undulater til fordeling blandt medlemmerne. Stemningen steg yderligere, da hr. radiotekniker Paul Ibsen udsatte et par turtelduer. Kl. 22,30 hævedes mødet med en tak for i aften!

Næste medlemsmøde med præmieuddeling bliver torsdag den 5. november. Angående tid og sted meddelelse senere.

Legind.

Udebliver bladet

ret da først henvendelse til postvæsenet, hvortil ogsaa flytninger skal anmeldes.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75.
Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46, K
Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Vanløse
Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestrelsesmedlemmer:
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
W. Langberg, Tudskærsvej 22, København Vanløse. Tlf. DA 6608.
„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

Ordinær generalforsamling

afholdes torsdag den 19. november kl. 20 med dagsorden i henhold til vedtægterne. Oplysning om mødested vil fremkomme senere.

På den lige afholdte udstilling i Glostrup, hvor vore medlemmer foruden Undulater ogsaa udstillede andre fugle, har følgende af vore medlemmer fået præmie: Walther Langberg, Halvar Carlsson og Arne Møller. Hr. Curt af Enehjelm fra Helsingfors var dommer for Undulaterne, som var stærkt prægede af fældningstiden. Udstillingen var meget smukt og smagfuldt arrangeret og havde fint besøg.

På mødet i oktober havde vi besøg af hr. Enehjelm, som lige havde været en tur rundt i Mellemeuropa og derfor havde mange gode og interessante nyheder at fortælle. Hr. Enehjelm gav os mange gode råd vedrørende importen af engelske Undulater samt om bedømmelsen af Undulater etc. fremover.

Man kan være heldig

En regnfuld og tåget efterårsdag kommer jeg lige i skumringen hjem og finder, at et kuld Tigerfinke-unger har forladt reden i frilufts-volièren og rystende af kulde kryber sammen på jorden trods forældrenes hæderlige anstrengelser for at bevæge den ubetænksomme ungdom til at forlægge natresidensen til den noget lunere rede.

— Nu må det være sengetid, tænkte jeg, fangede ungerne ind og anbragte dem i reden, men sengetiden mente de åbenbart måtte være deres private affærer, for ud fo'r de, som skudt ud af en kanon, og en ny indfangning og atter en resulterede i det samme. Nu var gode råd dyre; jeg var klar over, at det ikke kunne nytte med flere forsøg på at optræde som Ole Lukøje, og at lade ungerne fortsætte deres friluftsliv ville uden al tvivl medføre, at de i nattens løb døde af kulde.

På den anden side, flyttede jeg hele familien indendørs, var der store chancer for, at de kom til at dø af sult, idet det vist måtte anses for mere end tvivlsomt, om forældrene ville made dem. Jeg besluttede mig imidlertid til at løbe risikoen, og fuglene blev anbragt i et stort flyvebur med en færdigbygget rede af Tøjleastrild, der jo er en meget ihærdig redebygger. Under indsætningen i buret indtraf der ydermere det uheld, at den gamle han smuttede fra mig og trods en større eftersøgning først blev fundet næste morgen. Jeg havde svært på fornemmelsen, at denne klodsethed ville komme til at koste mig de fire unger, men, nej, — allerede samme aften iagttog jeg, at hunnen madede ungerne, der skrigende forfulgte hende rundt i buret, og næste morgen blev hannen fundet; den havde hygget sig natten over i en lysekrone i en tilstødende stue og tog nu ivrigt del i opmadningen.

K. d. F. M.

Har De tænkt på, at de gammeldags glasbadekar er udmærkede for de medlemmer, der fodrer deres fugle på bunden af buret? Frøet bliver heri ikke tilsmudset, og glasvæggene holder godt skik på skaller og avner.

K. d. F. M.

Diamantfinken

Victoria og Syd-Australien.

Adskiller sig fra Tavistocha guttato guttato ved at have et smallere Baand over Brystet og lysere Hoved.

Mr. Caley skriver om Voliereopdræt i Australien: Er en god Volierefugl, men ikke alle Liebhavere er lige heldige med Opdræt af den, nogle har ovenud gode Resultater, andre kan ikke faa den til at yngle, ligemeget hvad de gør. Den trives godt paa Diæt af Hirse, Kanariefrø, Frø af vilde Græsser. I Yngletiden gives Melorme, hvide Myrer, en Græstørv lægges ind af og til. Den er opdrættet mange Gange, ogsaa i Europa, første Gang i 1865. Bastardopdræt. Diamantfinke + Zebrafinke i 1929.

Jeg har selv haft Unger af denne Fugl mange Gange, men ikke altid med lige stort Held. For en 10—12 Aar siden fik jeg en enkelt Fugl, og da jeg syntes, at den var køn og interessant, fik jeg Lyst til at forsøge Opdræt af den, men da jeg ikke var særlig kendt med Arten, forespurgte jeg alle de Fugleliebhavere, jeg kom i Nærheden af, om deres Mening; men ingen af dem, jeg talte med, havde haft Held med Fuglen; navnlig var det vanskeligt at bestemme Forskel paa Kønnene. Men da det interesserede mig særligt, begyndte jeg at købe op af Diamantfinker og fik virkelig til sidst samlet en 8 Stkr., men noget Resultat af disse fik jeg ikke, ligemeget hvad jeg gjorde, yngle vilde de ikke; det viste sig, at Fuglene var for gamle. Ved et Tilfælde fik jeg en Hun fra Tyskland, og da jeg i Flokken havde en garanteret Han, satte jeg de to sammen, og endelig kom Resultatet. Det første Aar fra August til Marts ynglede de fire Gange, og Resultatet blev 16 udvoksede Unger, opfødt af Fuglene selv. Aaret efter døde Hunnen og senere har jeg nok faaet Yngel af Diamantfinken, men aldrig i saadan en Mængde. Somme Aar en 4—6 Unger pr. Par, andre Aar kun en enkelt Unge, alt eftersom Eftersommeren har været vaad eller tør. Fuglen egner sig bedst for Opdræt i store Volierer, navnlig en godt afdækket udendørs Voliere er noget for den; de taaler det danske Klima udmærket.

Ved Ophold i Bure er de tilbøjelige til at blive for fede; idet den er en stor Slugehals. Hos mig har den altid anvendt en Kurverede eller et Harzerbur til at yngle i, men den anvender meget Redemateriale til Udfærdigelse af Reden. En enkelt Gang har de bygget Rede i Grenene af et Træ, men har forladt Ungerne, naar det blev Regnvejr. Af Foder har jeg givet dem: Senegal, Sølvhirse samt Kanariefrø, Kolber, Tidselfrø og til Opmadning Blødfoder med haardkogt Æg i samt lidt Vitakalk og nogle Melorme, naar jeg har haft friske Myreæg da disse.

Ogsaa andre Liebhavere har faaet Unger af dem, men mest ved Hjælp af Ammefugle. De er meget villige til at lægge Æg, men ikke saa interesserede i at passe disse. Det er en Fugl, som alle interesserede vil faa Glæde af, naar den blot holdes i ikke for smaa Bure, thi da bliver den som sagt for fed.

— *x.*

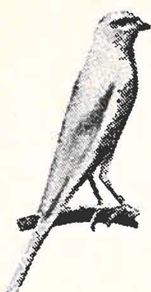

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, V. Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 F. Godth. 407 y.
Næstformand: Herman Christensen, Yrsavej, F.
Sekretær: Bay Jensen, Finsensvej 64, 4. tv. F.
Konsulent: G. Ronch, Jægersborg Allè 6 Char.
Kontingent 5 Kr. aarlig.

Ordinær generalforsamling

afholdes den 26. november kl. 20 i Rømersgade 23 med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Formanden aflægger beretning.
3. Kassereren aflægger det reviderede regnskab
4. Forslag fra bestyrelsen.
5. Forslag fra medlemmerne.
6. a) Valg af bestyrelse (efter tur afgaar formand og sekretær).
   b) Valg af bestyrelsessuppleanter.
   c) Valg af revisorer.
   d) Valg af revisorsuppleant.
7. Eventuelt.

Derefter er der medlemsmøde.

1. Diskussion om kommende kaaringsskue.
2. Bancospil.
3. Eventuelt.

Bestyrelsen har på et par møder drøftet det eventuelt kommende kåringsskue, og vi opfordrer medlemmerne til at give møde til generalforsamlingen, for at vi kan få gennemdrøftet alle enkeltheder, ligesom alle nybegyndere vil kunne få vejledning i udstillingsteknik. Vor konsulent og flere gamle trænede udstillingsfolk vil være til stede og kan yde værdifulde tips. Husk, det er ikke for tidligt at sortere sine fugle nu, hvad man ønsker, der skal med på en udstilling.

Harzerkanarier har man allerede indfanget, hanungerne i deres flyvebur, hvor de har været for at udvikle sig, og nu skal de i skole. Man vælger selvfølgelig sin bedste han (hvis man da ikke har andet, jeg tænker her på sangorgel, evt. en pladespiller) som deres læremester, og træn dem så flittigt, kun derved opnår de gode resultater.

Vi husker fra sidste kåringsskue, at der var enkelte fugle, der ikke var trænede godt nok, og det resulterede i, at da de blev stillet for dommeren, var de ikke at formå til sang.

B e s t y r e l s e n.

Første opdræt

Der er indgivet anmeldelse til foreningen om et første opdræt af hr. Preben Bohse, Christmas Møllers Plads 5. Læs artiklen side 81 i Stuefuglene. Opdræt af Madrasvagtel (Perdicula argoondah). Såvidt vides har denne vagtel ikke været opdrættet her før. Bestyrelsen ønsker foreløbig hr. Bohse hjærtelig til lykke med det fine resultat.

R e d.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Hambroesgade 19. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Sælges: En reol, ni rum (enkelte) med badekar og reder. En do. med fire rum. Husk svarporto. *F. Dyring Jensen,* Pontoppidansvej 8 B, Helsingør.

Byttes: 0,1 sorth. Dværgpapegøje (A. pers.) fra 1952 med 1,0 fra 1952. Eller køb af 1,0. *Chr. Rasmussen,* Stationsvej, Harndrup.

Sælges: 1,2 Bourks Parakitter, 2,1 Hvid Risfugl, 1,0 Brunbrystet Sølvfinke, 0,1 Ceresastrild, Madrasvagtler, Zebrafinker (hvide, brogede, Isabelle). *P. Bohse,* Christmas Møllers Plads 5[1], Su 5320.

Købes: 0,1 Renhvid Maagefinke. *Sælges:* 0,2 Hvidhimmelblaa Undulat og „De tropiske Stuefugle" af Rudolf Neunzig, 25 kr. ialt. *C. Munch,* Hvidovrevej 324[1]. Tlf. Hv. 1396.

Sælges: Grisbleau kr. 25 pr. par. 6,6 Zebrafinker kr. 12.— pr. par. 0,1 Spidsh. Bæltefinker kr. 25.— pr. stk. 1,1 Guldbrystet Astrild kr. 20.— pr. par. 1,0 Amarant kr. 9.— pr. stk. 0,1 Tigerfinke kr. 5.— pr. stk. 2,0 Sommerfuglefinker kr. 8.— pr. stk. 1,3 Ædelsangere kr. 8.— pr. stk. + fragt. Alle fugle fra 1953. Eget opdræt i friluftsvoliére. *R. Skovgaard Lavrsen,* Møllergade 72, Skanderborg.

DRIFTSREGNSKAB
FOR
„FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“
fra 1. oktober 1952—30. september 1953

			Indtægter	*Udgifter*
Beholdning pr. 1. oktober 1952			1.972,35	
Kontingenter			4.472,48	
Indvundne renter			21,39	
Udlejning af bure			369,50	
Indgaaet for grønne lodsedler		298,00		
Indkøb af gevinster		30,00		
			268,00	
Salg af emblemer			52,25	
Diverse indtægter			134,07	
Bladet „Stuefuglene“:				
Trykning		3.188,90		
Klicheer		263,03		
Redaktion		00,00		
Avisporto		493,36		
		3.945,29		
Salg af gl. aargange	32,70			
Indgaaet for annoncer	250,00	282,70		
				3.662,59
Tryksager				184,91
Porto				156,39
Leje af lokaler, foredragsholder og indkøb af gevinster til bortlodning		1.271,68		
Indkommet ved møder		1.064,98		
				206,70
Indkøb af præmier				78,50
Annonce i Telefonbogen				60,00
Opbevaring af udstillingsmateriale				60,00
Reparation af bure				206,00
Transport af bure				54,30
Indkøb af emblemer og billetter til Zoologisk Have				110,00
Indkøb af bancospil				52,50
Diverse udgifter				25,00
Beholdning pr. 30. september 1953				2.433,15
			7.290,04	7.290,04

Oversigt over foreningens aktiver og passiver pr. 30. september 1953

Aktiver:		*Passiver:*	
Udstillingmateriale	500,00		
Pokaler	200,00		
Billetter til Zoologisk Have og emblemer...	89,50		
Importerede fugle nedskrevet med kr. 327,27 til	00,00		
Beholdning pr. 30. september 1953 (kasse kr. 223,70, giro kr. 1.010,46, bank kr. 1,198,99)	2.433,15	Gæld	00,00
		Depositum for importerede fugle	100,00
		Formue	3.122,65
	3,222,65		3,222,65

København, 14. oktober 1953.

Revideret:

Preben Bohse. *William Holm.*

Ernst Petersen, kasserer.

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: K. Johansen, Hambroesgade 19, V. Tlf. Byen 6973.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

29. Aargang DECEMBER 1953

Nyanskaffelser af fugle i Zoologisk Have

Følgende fuglearter er anskaffet siden januar 1953:

Lille kubafinke, sort klerkefinke, pavefinke, indigofinke, leklancherifinke, rød kardinal, topfinke, kernebider, kvækerfinke, korsnæb, lille dompap, halvmåneenke*, paradisenke, tøjleastrild*, ringastrild, sorthovedet gouldsamadine, gulhovedet gouldsamadine*, ceresastrild, sivastrild, løggrøn papagøjeamadine, grønsisken, gråsisken, gulspurv, bomlærke, blåmejse, kubansk tangar*, silkehale, blårygget mannakin, Irena*, mønjefugl*, nøgenøjet musefugl*, niltawafluesnapper, alm. solfugl, blåvinget solfugl, sølvøret solfugl, hvidpandet smutte*, kubadrossel*, sjagger, rødstjert, bynkefugl, stenpikker, skovpiber, tornsanger, langhalet glansstær*, sydafrikansk glansstær*, grøn honningsuger*, rødbrun pirol, stor næsehornsfugl, hærfugl*, europæisk ellekrage*, blåisset flagermuspapegøje, ædelpapegøje, rødisset amazonpapegøje, gultoppet kakadue, hvidtoppet kakadue, lears ara*, barrabands parakit*, indisk halsbåndparakit, diamantdue, viktoria-krondue*, nicobardue*, steppehøne*, hvidstribet kolibri*, spatelhalet kolibri*, blåstrubet kolibri, grøn kolibri, moskitokolibri, brun kolibri, hvidbuget kolibri, frankolinvagtel*, kinesisk dværgvagtel, hvidpandet sporevibe*, fiskehejre, lille regnspove, fjordterne, vibe, hjejle, lille præstekrave, hvidbrystet præstekrave, jagtfasan, japansk krikand, aurød flamingo, jomfrutrane, snetrane*, sekretær, stralsk gravand*, mankegås*, rødhovedet and, grønlandsk jagtfalk*, afrikansk struds, emu.

Med henblik på de danske fugle gøres der opmærksom på, at landbrugsministeriet velvilligst

Kolibri indtager sin føde.

har givet Zoologisk Have dispensation fra jagtloven til anskaffelse af disse fugle i beskedent omfang.

NB. De med * betegnede fugle er enten helt nye eller har ikke været i haven i adskillige år.

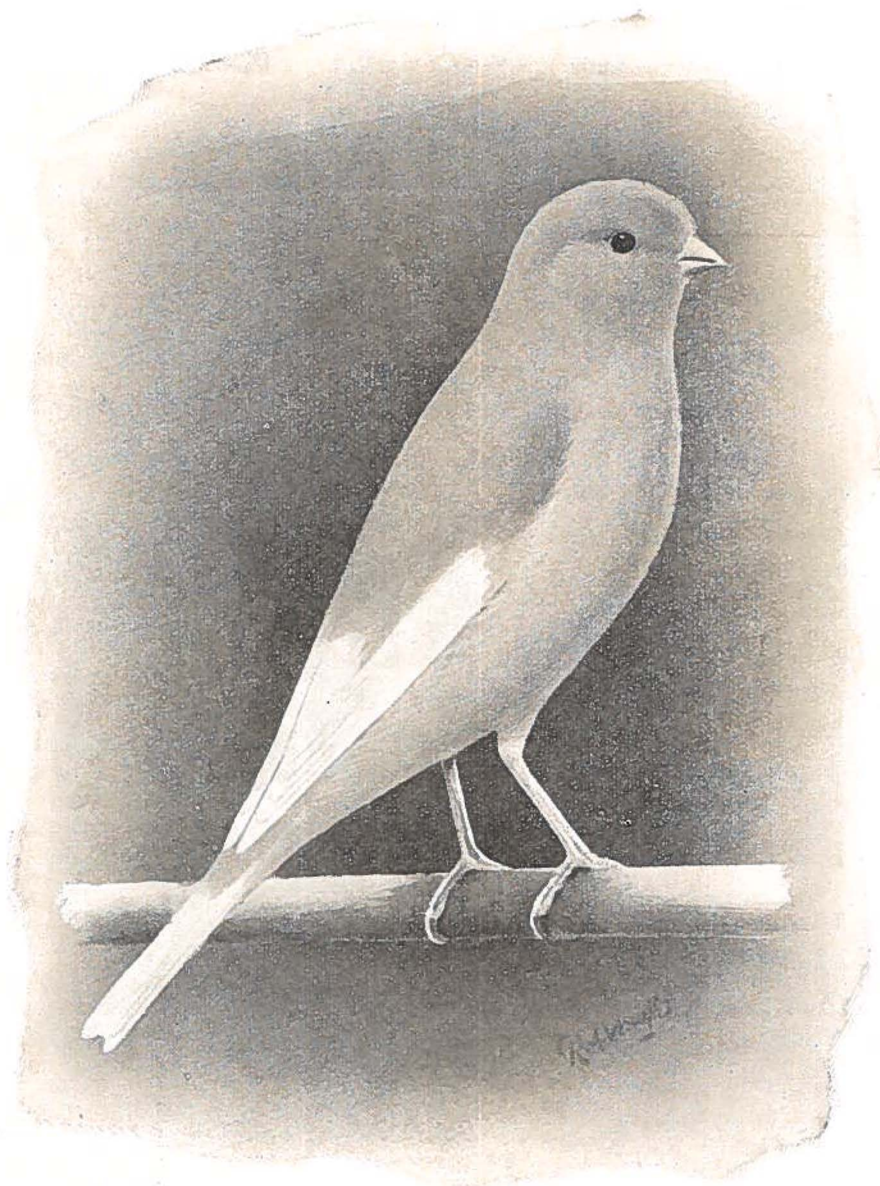

Border fancy kanarie.

(Billedet er i naturlig størrelse).

Kanarieopdrættet i 1953

Mange opdrættere beklager sig over de dårlige resultater, de har haft, men mon ikke miseren skyldes dem selv. Her kan man lytte til et gammelt ordsprog. En god og heldig start er halvt vundet. Mange opdrættere kan ikke vente, til den rigtige tid er inde, men begår allerede i starten den første og den største fejl.

Det er umuligt at opnå, ja, selv nogenlunde gode resultater, hvis man ikke har forberedt sine fugle rigtigt og til rette tid.

De vigtigste ting, der spiller ind, er selvfølgelig vejr, varmeforhold og fodringen. En erfaren opdrætter vil selvfølgelig ikke flytte en hun fra dens vinterkvarter, hvor den har opholdt sig i lav temperatur, ind i yngleburet i et opvarmet værelse, og derefter slippe en han ind til den,

den overgang er for brat for fuglene.

Man kan ganske vist fremskynde hækkelysten hos fuglene på den måde, men i de fleste tilfælde opnår man, at fuglene slås, og parringen foregår ikke til den tid, når hunnen er blevet hækkemoden, hunnen vil da lægge 1 a 2 æg, som er ubefrugtet.

Hunnerne modnes kun langsomt til yngledygtighed i den kolde og mørke vintertid, bedre går det, når vi når hen i den lysere tid sidst i februar eller først i marts, da har man alt sit materiel, man skal bruge til yngletiden, klart. Derefter sætter man sine hunner ind i yngleburene og går så gradvis op med temperaturen i værelset til ca. 18 gr. celsius. Man fodrer da lidt kraftigere, men dog ikke med æggefoder, ligeledes giver man lidt byggemateriale, så derefter må man have sin opmærksomhed på dem. Når hunnen begynder at slæbe materialet op til reden og ustandselig flagrer med vingerne, så er man klar over, at tiden er inde, hvor hunnen er hækkemoden, og man sætter så hannen ind til den. Hvis parringslysten ikke er hos hannen med det samme, så vil hunnen sætte sig og lokke ham, indtil han gør sin pligt. En sådan ægteskabelig forbindelse har ganske anderledes sikker udsigt til et godt resultat, end hvor parringen må gennemtvinges.

K. K. K.

Fra redaktionen

Da jeg i en given nødsituation og hurtigt overtog redaktionen af bladet »Stuefuglene« ved årets begyndelse, ser jeg mig nu nødsaget til ved afslutning af dette nummer at trække mig tilbage fra redaktionen.

Jeg beder læserne modtage min hjertelige tak for den interesse for bladet og den forståelse, der synligt flere gange er tilgået mig, og en særlig tak rettes til dem, der har gjort arbejdet lettere for mig, ved at støtte mig med artikler til bladet.

København, den 1. december 1953.

K. Johansen.

Om eksport af UNDULATER

Lørdag den 14. november bragte det københavnske eftermiddagsblad »Ekstrabladet« et stort opsat interview med hr. Tage Wind, som meddelte, at danske undulatopdrættere stod bag en organiseret indsmugling af undulater til Amerika.

Dette angreb på danske undulatopdrættere er enestående i dansk fugleris historie og ualmindelig ondsindet. Det røber en forbavsende mangel på kendskab til dansk opdræt og dansk eksport af tropiske fugle.

Som enhver fuglemand ved, sælger opdrætterne sine fugle til fuglehandlere, som er opkøbere for eksportørerne, som igen videresender fuglene til udenlandske opkøbere, og dermed hører enhver forbindelse op med fuglene. Med andre ord er det de udenlandske opkøbere, som fordeler fuglene til de steder, hvor der er marked for dem på det givne tidspunkt.

Undulatklubben har overfor »Ekstrabladet« kraftigt protesteret, og bladet har lovet at tage sagen op og henholder sig iøvrigt til hr. Tage Winds udtalelser, idet man hævder, at man gik ud fra, at hr. Wind vidste, hvad han talte om.

Hr. Tage Winds utrolige paastande har vakt stor opsigt også i udlandet, og vi kan i denne forbindelse meddele, at een af vore store eksportører få dage efter artiklens offentliggørelse fik telegram fra udlandet, hvori man bad ham standse al afsendelse af undulater indtil videre.

Tirsdag den 17. november bragte »Ekstrabladet« en notits, hvori hr. Tage Wind meddelte, at Foreningen for Stuekultur ikke var impliceret i den kedelige eksportaffære. — En sådan mangelfuld meddelelse kunne kun forstås på den måde, at de andre foreninger derimod var implicerede.

Det er ingen undskyldning for hr. Tage Wind, at han er ganske ny indenfor fugleriet og som følge heraf ikke kan have ret megen viden om undulatopdrættet og afsætningsmulighederne

for vore tropiske fugle i almindelighed.

Hr. Tage Winds udtalelser er en utrolig uartighed overfor vore opdrættere, som han direkte beskylder for uærlig vandel, idet han samtidig antyder, at vi tjener tykt med penge på vore fugle.

Undulatklubben vil selvfølgelig forfølge sagen, indtil vi står fuldstændig rensede.

Kai Riis-Hansen,
formand for D. U. K.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

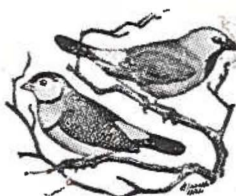

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: Albrecht Møller, Chr. Kolds Alle, tlf. Kastrup 378.
Kasserer: C. F. Cornelius, Strandgade 46, AM 4359 y.
Sekretær: C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Bestyrelsesmedlem: Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, tlf. Sundby 6963 y.

Ifølge den på den ordinære generalforsamling trufne beslutning afholdes der

ekstraord. generalforsamling

den 10. december 1953 **kl. 19,00** i haveselskabets have med følgende

DAGSORDEN:

Udstillingsoverenskomsten.

Såfremt der efter denne bliver tid dertil, er det meningen at aflægge S. f. F.s udstilling på Charlottenborg et besøg, evt. ved samlet rundvisning.

Hvis tiden er for langt fremskreden, fortsættes i haveselskabets have med ordinært møde.

den 12. november 1953 i Haveselskabets have.

Formanden bød de tilstedeværende velkommen og udbad sig forslag til en dirigent. Blandt flere forslag valgtes hr. W. Holm, der konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indvarslet samt oplæste dagsordenen, der godkendtes.

Ordet blev derpå givet til næstformanden, hr. K. Johansen, der aflagde en udførlig beretning for den tid, hvor han havde fungeret som formand. Det drejede sig om tiden fra sidste ordinære generalforsamling til 13. april.

Bestyrelsen bestod nu kun af 2 mand (næstformanden og kassereren), og de blev enige om at føre foreningen videre, så godt de formåede. Næstformanden måtte også overtage posten som redaktør af bladet.

På et bestyrelsesmøde den 14. januar havde man indkaldt suppleanten, hr. Wiegandt, som herefter kom til at fungere som sekretær. Kort efter meddelte han dog, at han trak sig tilbage.

Man søgte nu efter nye emner til bestyrelsen, og da man mente at have fundet disse, indkaldte man til en ekstraordinær generalforsamling den 13. april, hvor hr. K. Christensen blev valgt til formand. Endvidere indvalgtes i bestyrelsen hr. Strate Petersen og hr. C. O. Poulsen, der kom til at fungere som henholdsvis forretningsfører og sekretær.

Efter en kortere diskussion, der refererede til hr. Wiegandts udtræden af bestyrelsen, fik formanden ordet til resten af beretningen. Han omtalte de afholdte medlems- og bestyrelsesmøder samt de møder, der er afholdt med »Selskabet for Stuekultur« og »Stuekulturs Fuglevenner«. Ialt er der afholdt 6 bestyrelsesmøder, 1 møde med S. f. S. og 1 med S. F.

Man søgte nu efter et nyt mødelokale, idet der var anket over lokalet i restaurant »Roma«. Efter at have afholdt et møde i Griffenfeldsgade 7 søgte man forhandling med overgartneren i Haveselskabets have, og det lykkedes os at komme tilbage hertil.

Omtalte udstillingsoverenskomsten, der ikke var bragt i orden.

Der udspandt sig nu en længere diskussion om denne overenskomst, hvori deltog d'herrer Røjkær Johansen, K. de Fine Mathiesen, C. F. Cornelius, Schmidt, Olsen, E. Petersen, Albrecht Møller, K. Johansen, Strate Petersen og Christensen.

Dirigenten forespurgte nu, om medlemmerne ønskede truffet en afgørelse i dette spørgsmål, og

da der var stemning for dette, vedtog man, at bestyrelsen inden 14 dage indkaldte til en ekstraordinær generalforsamling, hvor spørgsmålet så skulle være på dagsordenen.

Herefter vedtoges beretningen enstemmigt.

Dirigenten oplæste det reviderede regnskab, der balancerede med kr. 7,290,04. Kassebeholdningen var kr. 223,70. Indestående på giro kr. 1,010,46 og i bank kr. 1,198,99. Regnskabet er revideret af d'herrer Preben Bohse og William Holm.

Regnskabet affødte en længere diskussion, og da man ikke kunne opnå fuld enighed om forskellige punkter, foreslog dirigenten, at man godkendte regnskabet uden at give decharge. Dette vedtoges med een stemme imod.

Da der ikke forelå forslag fra bestyrelse eller medlemmer, gik man over til punkt 6 på dagsordenen: valg af bestyrelsesmedlemmer. På valg var næstformand, kasserer og sekretær, der alle var villige til at lade sig genvælge. Efter nogen diskussion meddelte kassereren og næstformanden, at de ikke ønskede genvalg, dog således, at sidstnævnte gerne lod sig opstille påny. Endvidere blev foreslået hr. C. F. Cornelius og hr. Albrecht Møller.

Man vedtog skriftlig afstemning om disse fire kandidater. Afstemningen gav til resultat, at C. O. Poulsen, Albrecht Møller og C. F. Cornelius valgtes med henholdsvis 40, 39 og 27 stemmer. K. Johansen fik 20 stemmer.

Til bestyrelsessuppleanter valgtes d'herrer F. Overgård og I. M. Pedersen. Da revisorerne, d'herrer W. Holm og P. Bohse, ikke ønskede at fortsætte, valgtes hr. Jean Hansen og hr. Johnsen. Til suppleant valgtes hr. Th. Nielsen.

Formanden henstillede til medlemmerne om at møde talrigt op ved møderne, så disse i stedet for at give underskud kunne give overskud.

Da der ikke var flere, der ønskede ordet, takkede dirigenten for den ro og orden, der havde hersket, og erklærede generalforsamlingen for sluttet.

Da der lige var tid til et raskt bancospil, bortspilledes et par hvide zebrafinker og et par spidshalede bæltefinker samt frø, hvorefter aftenen sluttede. **Sekretæren.**

K K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, V. Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 F. Godth. 407 y.
Næstformand: Herman Christensen, Yrsavej, F.
Sekretær: Bay Jensen, Finsensvej 61, 4. tv. F.
Konsulent: G. Ronch, Jægersborg Allè 6 Char
Kontirgent 5 Kr. aarlig.

K. K. K.

afholder medlemsmøde tirsdag den 8. kl. 20 i Det kgl. danske Haveselskabs have (thesalon), Frederiksberg Runddel 1.

1. **Meddelelse fra bestyrelsen.**
2. **Foredrag af dr. Helgo Dagoberg, Malmø. Efter dette interessante foredrag af K.K.K.s udenlandske dommer ved sidste kaaringsskue, hvortil F. f. F.s medlemmer er hjertelig velkomne, afholdes K.K.K.s aarlige store andespil.**
3. **Eventuelt.**

Tag venner og bekendte med til dette foredrag. Bestyrelsen.

Efter forhandling med »Selskabet for Stuekultur«s bestyrelse og venlig imødekommenhed fra denne, er der en mulighed for, at medlemmerne af F. f.'F., som måtte ønske at fremstille deres opdrætnings- eller plejeresultater af stuefugle til bedømmelse, endnu kan nå dette. Det vil kunne ske på »Selskabet for Stuekultur«s jubilæumsudstilling, der afholdes i dagene 6.-12. december 1953 på Charlottenborg.

Anmeldelse hertil slutter den 25. ds., hvorfor meddelelse om deltagelse omgående må indsendes til F. f. F.s forretningsfører, hr. Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal tv.

Der er således ingen tid at spilde; vi må have Deres tilsagn en af de allerførste dage, så vi kan nå at bringe sagen i orden.

Bestyrelsen håber hermed at have handlet i vore medlemmers interesse.

P. b. v.

K. Christensen.

/ C. O. Poulsen.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75.
Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N.
Tlf. Taga 9174 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Vanløse
Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
W. Langberg, Tudskærsvej 22, København Vanløse. Tlf. DA 6608.
Willy Th. Andersen, Lunddalsvej 4, Glostrup.
Tlf. 492.
„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

Næste møde torsdag den 17. december kl. 20. Restaurant Helmbæk, Gl. Kongevej 29 B.

Ved generalforsamlingen i november fandt følgende valg sted:

Til bestyrelsen blev Tolmark og Langberg genvalgt, medens Willy Th. Andersen, Glostrup, blev nyvalgt. Som suppleant nyvalgtes Jørgen Christoffersen. Genvalgt blev revisorerne E. Christensen og Laur. Hansen samt suppleanten, Harup-Hansen. H. Tolmark er tiltrådt som næstformand.

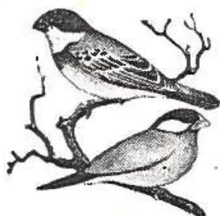

„FUGLEVENNEN"
NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind,
Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen,
Grønsundsvej 58, 1ste. Telf. 1809
Kasserer: Allan Hansen, Lollandsgade 16
Bestyrelsesmedlemmer: Marius Olsson
Johannes Mathiesen.

Medlemsmødet den 15. oktober var godt besøgt, ca. 110 deltagere. Stue 1 og 2 på restaurant N. F. var fyldt til sidste plads. Samme aften var sidste frist for afleveringen af anmeldelsesblanketterne til den for nylig afholdte udstilling!

Gevinsten, et par kanariefugle i bur, udsat på indgangsprogrammet blev udtrukket af notarius publicus, og det blev nr. 1315.

Torsdag den 12. november havde foreningen rekordmøde. Der var mødt ikke mindre end 135 deltagere, og medlemstallet er nu 155, samme aften præmieuddeling. Formanden bød velkommen, oplæste navnene på de nye medlemmer, herefter køb- og salgsbogen, uddeling af 35 smukke præmier foruden guldmedaille, udsat af landsforeningen, desuden 11 ærespræmier. Stemningen var over al forventning, både præmierne, fuglene og de fine stueplanter skiftede hurtigt ejere, og mange gik glade hjem. Næste medlemsmøde torsdag den 17. december.

Legind.

Udstillingen

Fuglevennen Nykøbing F. og omegn afholdt i år sin udstilling på hotel »Baltic« i dagene 30. oktober—1. november. Det blev den største og en af de bedste i foreningens historie; ikke mindre end 220 udstillingsnumre blev præsenteret på en smuk måde.

De udstillede fugle var inddelt i tre grupper: Kanarier, undulater og tropefugle. De to første grupper blev pointbedømt. Den største gruppe omfattede kanarier med 110 numre, undulater 41 numre, papegøjer og tropefugle 69 numre. Da der kun var to dommere, og over halvdelen skulle bedømmes efter point, vil man forstå, at dommerne havde hænderne fulde. Kvaliteten for kanarier lå på det jævne; ikke 10 % nåede i 1. klasse, men det må jo huskes, at der i dag forlanges en del mere end for blot nogle få år siden. Af undulater var der nogle virkelig gode fugle imellem, og det kunne spores, at der var opdrættere, der havde indset nødvendigheden af at ofre noget på undulatsporten, ved gennem fornuftige indkøb af avlsmateriale at sikre sig gode dyr. Noget bedre udstillingsnummer end en veltrænet undulat i tip top kondition findes vel nok ikke.

Også denne gang kunne medlemmerne møde med et imponerende antal opdræt af tropefugle. Der var opdræt af for eksempel auroraastrild, agerhøneastrild, jamesonamarant, flere kuld sommerfuglefinker, vagtler, muskatfinker, ædelsanger, risfugl, sølvnæb, hartlausisken samt mange opdræt af tigerfinker. Det er mærkeligt med denne fugl, for kun få år siden var et opdræt af tigerfinken noget, der vakte opsigt, medens den i dag er stærkt på vej til at blive en

fugl, der vises opdræt af på hver eneste udstilling, endog i større antal.

Desuden var der et stort opdræt af maage- og zebrafinker. Desværre så man også på denne udstilling — som så mange andre — ganske små unger udstillet. Sådanne unger er hjælpeløse, og forældrene er ulykkelige. Det kan ikke nytte at give udstilleren hele skylden, udstillingskomitéen må tage sin store del af skylden for, at sådan noget finder sted. Det må være en regel, at sådanne udstillingsnumre bestemt afvises. Hvis en dommer slår hårdt overfor sådanne tilfælde, må det ikke bebrejdes ham.

Det må ønskes, at foreningen får glæde af sin udstilling og et stort antal besøgende, det har den fortjent; også for sit gode arrangements skyld.

Dommerne var hr. Albrecht-Møller og undertegnede. **William Holm.**

Præmieliste

fra

„FUGLEVENNEN", NYKØBINGs UDSTILLING

UNDULATER, åben klasse.

Fuglevennens ærespræmie.
Orla Kudsk 0,1. Dansk broget.

1. præmie.
Marius Olsson 0,1. Hvid himmelblaa.
Samme 1,0. Gulvinget olivengrøn.
K. Henriksen 1,0. Normalfarvet himmelblå.
Samme 0,1. Normalfarvet lysegrøn.
Orla Kudsk 0,1. Normalfarvet himmelblå.

Gerda Kudsk's æresspræmie.
Tove Hansen 1,0. Normalfarvet lysegrøn.

1. præmie.
Leo Hansen 1,0. Dansk broget.
Samme 1,0. Dansk broget.
Tove Hansen 1,0. Normalfarvet lysegrøn.

Byrådets æresspræmie.
Einar Hansen 1,0. Rødorange .... 90 points

Eggert Hansens æresspræmie.
Flemming Christiansen 1,0. Rødorange 86 —

1. præmie.
Børge Nielsen 0,1. Broget .... 86 —
Sv. Jørgensen 0,1. Broget .... 82 —
O. Sand Legend 0,1. Harzer gul ...... 82 —
Marius Christiansen 0,1. Gul .... 81 —
Verner Hansen 0,1. Broget .... 81 —
Stella Mortensen 0,1. Guldagat ...... 81 —

Landbosparekassens æresspræmie.
Sv. Andreassen 1,0. Pirolgul .... 85 —

Konditor Dues æresspræmie.
Tove Liljensøe 1,0. Rimet orange .... 85 —

1. præmie.
Valdemar Hansen 1,0. Gul .... 85 —
Sv. Andreassen 1,0. Orange .... 84 —
Poul E. Hampe 1,0. Broget .... 84 —
Else Olsson 1,0. Orange .... 83 —
Carl Kragh 1,0. Isabel .... 82 —
Friis Hansen 1,0. Broget .... 82 —
Fr. Petersen 1,0. Gul .... 81 —
Marius Christiansen 1,0. Broget ...... 81 —

Sparekassens æresspræmie.
G. Bolvig Hansen 1,1. Tøjleastrild.

1. præmie.
Otto Christensen 1,1. Muskatfinke.
Johs. Mathiesen 1,1. Orangekindet astrild.
Otto Sand Legind 1,1. Paradisenke.

»Foreningen for Fuglevenner«s guldmedalje.
J. P. Jørgensen 1,1. Auroraastrild med 4 unger.

J. E. Ohlsens Enkes æresspræmie.
J. P. Jørgensen 1,1. Agerhøneastrild med 5 unger.

Robert Rasmussens æresspræmie.
J. P. Jørgensen 1,1. Jamesons amorant m. 4 unger.

Brdr. Møllers æresspræmie.
Poul E. Hampe 1,1. Tigerfinke med 3 unger.

1. præmie.
Fr. Petersen 1,1. Tigerfinke med 6 unger.
Kurt Liljensøe 1,1. Tigerfinke med 4 unger.
Samme 1,1. Muskatfinke med 1 unge.
N. P. Larsen 1,1. Sommerfuglefinke med 3 unger.
Samme 1,1. Ædelsanger med 1 unge.
Valdemar Hansen 1,1. Mågefinke med 4 unger.

Osv. Pedersen æresspræmie.
Johs. Mathiesen, Staldgaarden 10. Kinesiske dværgvagtler, opdræt.

1. præmie.
Svend Andreasen for alm. zebrafinker.

1. præmie.
Frank Andreasen for Hartlaubssiskener.

1. præmie.
Poul Ibsen. Turtelduer, opdræt.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER I NORGE

Söndag den 11. oktober var medlemmene inviteret opp til hr. Hartvedt om formiddagen, for å se haven i all dens prakt innen frosten tok den. Det ble et riktig hyggelig möte med godt fremmöte og hvor enhver fikk anledning til å beundre all höstens farverikdom blant blomstene. Det er en av de gamle Akersgårder som er barndomshjemmet til vår Formann hr. Hartvedt og det er hans far som har som hobby havestell og da især blomster og det er sikkert at det var lagt meget arbeid på å få haven i en slik stand som den presenterte sig for oss. Jordbruket der er forlengst en saga, jorden er forlengst utparselert til villaeiendommer, men haven og husene står der som de har stått fra år tilbake. Samtidig fikk vi anledning til å bese volierene med sommerens utbytte, det hadde vært riktig godt i sommer.

Vi var jo også usedvanlig heldige med været, det var en av disse herlige höstdager som vi har hatt en del av denne höst som jo har vært enestående hva været angår, mildt og behagelig selv om vi nok har hatt en god del regn og selv idag når dette skrives den 9. november har vi ennu ikke sett et snefnugg på disse kanter, det pleier vi ellers å få en påminnelse om alt i oktober, men som sagt har vi vært heldige med været og da blir forhåpentlig ikke vinteren så lang. Og den dagen var det slik at vi kamperte i friluft hvor der ble dekket opp i lysthuset.

Vi sender våre verter vår hjerteligste takk for en riktig hyggelig formiddag. **C. O. H.**

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer maa skriftligt, senest den 15. i Maaneden være Redaktionen i Hænde, Hambroesgade 19. Annoncerne er gratis, men kun for Medlemmer, og Antal af Dyr maa altid anføres af erhvervsmæssige Grunde.

Sælges: Hvide og brogede mågefinker, zebrafinker, hvide, gule, pirol og »røde« kanarier samt ædelsangere.

Købes: 1,1 hvide risfugle. **C. Burhøi,** Cottagevej 16, tlf. Hellerup 1927.

Sælges: 3 stk. 1 m. kassebure (Poulsens Standard), mågefinker (ensfarvede, røde og mørke), zebrafinker (hvide, brogede og isabel), brunbrystede sivfinker, 2,1 diamantduer (svarporto). **P. Bohse,** Christmas Møllers Plads 5, Su. 5320.

Sælges: 6 par zebrafinker, 12 kr. parret, 8 orange kanarier, 15 kr. stk, sælges eller byttes med andre fugle. **Kaj Jensen,** Søsum Sø pr. Veksø.
Købes: 1 stk. 0,1 sivastrild (hun). **Hauch Møller,** Stengade 39, Helsingør.

Sælges: 1,1 solfugl, 0,7 sivastrild, 1,1 kinesisk dværgvagtel, 1,2 mørke mågefinker, 1,1 hvid zebrafinker, 1,2 broget zebrafinke. **Jytte Weis-Abildholt,** Vester Voldgade 131[1], Palæ 9983 x.

Købes: »Stuefuglene«, årg. 1—11 inclusive, samlet eller enkelte numre, samt fuglelitteratur, dansk eller udenlandsk (gerne defekt).

Sælges eller byttes: Flg. numre af »Stuefuglene«: 21. årg.: nov,. maj. 22. årg.: oktbr., jan., febr., marts, april, maj. 23. årg.: april, maj, juni. 24. årg.: nov., april, juni, juli. 25. årg.: oktbr., nov., dec., jan., febr., marts, maj, juni. **Bent Hermansen,** Østervej 9, Vordingborg, tlf. 1279 (kl. 17,30—19,00).

Sælges: Grisbleau kr. 25 pr. par. 6,6 zebrafinker kr. 12.— pr. par. 0,1 spidsh. bæltefinker kr. 25.— pr. stk. 1,1 guldbrystet astrild kr. 20.— pr. par. 1,0 amarant kr. 9.— pr. stk. 0,1 tigerfinke kr. 5.— pr. stk. 2,0 sommerfuglefinker kr. 8.— pr. stk. 1,3 ædelsangere kr. 8.— pr. stk. + fragt. Alle fugle fra 1953. Eget opdræt i friluftsvoliére. **R. Skovgaard Laursen,** Møllergade 72, Skanderborg.

Alt stof til bladet indsendes til Hambroesgade 19

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: K. Johansen, Hambroesgade 19, V. Tlf. Byen 6973.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

29. Aargang JANUAR 1954

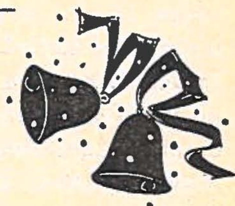

Nytår 1954

Året, som nu er ved at blive historie, har for vor forening på mange måder været bevæget. — Foreningens ledelse har en stor del af året været decimeret, og det er derfor forståeligt, at de store resultater er svære at finde.

Man skal imidlertid ikke altid „foragte de ringe dage“, der er trods alt sigt i foreningens arbejde, og en øget tilgang er en stor opmuntring — lad os håbe, der i den kommende tid må skabes så megen ro på foreningens møder, at vore medlemmer atter får det forventede udbytte af en mødeaften.

Fra bestyrelsens side skal der i den retning intet blive sparet.

Så vil vi ønske ethvert af vore medlemmer held og lykke med arbejdet i vor hobby i det nye år, at der kan noteres gode resultater og opnås mange store glæder.

Med dette ønskes alle bladets læsere

ET GLÆDELIGT OG LYKKELIGT NYTÅR 1953/54.

Bestyrelsen.

Udstillingen på Charlottenborg

Det var ikke alene rammen om dyrene på Charlottenborg, der var i orden, de allerfleste fugle var kvalitet, så kan man diskutere, om der ikke manglede for mange (gaulds, sivastrild, diamantfinke, papegøjeamandiner).

Inddelingen i åben klasse og opdræt er god, i førstnævnte kan nævnes et meget smukt par bladfugle (E. Dünweber), der er ikke for mange, hverken insektædere eller frugtædere, og dette par var meget smukt. Et par pavefinker (Albrecht-Møller) var særdeles farverige. Nr. 1 i klassen, sølvmedalje, samme havde et par lazuli og indigofinker, sidstnævnte nr. 3 i klassen. Herr J. Høger havde et par meget smukke løggrønne papegøje-amandiner (nr. 2 i klassen Zoologisk Haves præmie), nævnes skal også 1,1 hvidkindet lærke, også en sjælden fugl.

Opdrætter klasse. Nr. A var 1,1 løggrøn pape-

gøjeamandine m. 3 unger (E. Dünweber) Aarhus, Odense ærespræmie, 1,1 orangekindet m. 3 unger. sølvmedalje (H. Lang, Helsingør), 1,1 brunbrystet sivfinke m. 3 unger (Preben Bohse) sølvmedalje, 1,1 auroraastrild m. 3 unger og et kuld auroraastrild på 4 unger (J. P. Jørgensen) 2 sølvmedaljer, 1,1 tigerfinke m. 4 unger (Carl Christensen) broncemedalje, 1,1 jameson amarant m. 4 unger, 1,1 agerhøneastrild m. 4 unger, begge (J. P. Jørgensen) 2 broncemedaljer, 3 korthalede bæltefinker, opmadet af forældrene (Svend Lang) Zoo præmie, 1,1 olivengrøn astrild m. 5 unger (Frank Hansen) bronce, der var også et par meget smukke kuld safranfinker (Eva Hansen), opdræt af spidshalet bæltefinke, ceresastrild, muskatfinke, ædelsangere, lille skadefinke, flere kuld gråastrilder og mange kuld sommerfuglefinker, det var også meget morsomt at se Roskildes afdeling med de fine, store volièrer, der fyldte en hel sal, desværre opnår man næsten aldrig anerkendelse for det arbejde, som er nedlagt i en sådan afdeling, men det er noget, publikum gerne vil se. Så var der Holms brillefugle, en samling væverfugle og et godt par solfugle, en samling klerkefinker, Albrecht Møller (bronce), og en stand med 3 vagtelarter (Albrecht Møller, broncemedalje), endelig 1,1 vagtel i næsten tæt volière (Egon Henriksen), og så fik Roskilde velfortjent for 1,1 vagtel m. 10 unger (N. P. Larsen) broncemedalje.

H. Strate Petersen.

Kanarierne, 173 numre

var kun jævnt gode. Efter krigen havde vi særdeles godt materiale, der omkring 1950—51 viste det bedste, siden er der levet for meget på opnåede resultater. Nu blev de vurderet af herr J. Brockhuizen fra Holland, og set med internationale øjne var det jo nedslående, at der af så mange numre kun var tre i 1. klasse, man må håbe, at det animerer opdrættere til at gøre et arbejde for at nå det helt store, det var særlig farve og tegning, det kneb med, der er alt for stor forskel på kropsfarven og svingfjerene i vingerne og halefjerene, det kan nåes.

I Holland har man for flere år siden slået hårdt på dette felt, og i dag er farverne på orange kanarierne meget ensartet og en del stærkere, end de fleste af de udstillede, så må udstillerne lære at gøre deres fugle i stand til udstilling, alt for

En del af kanarieafdelingen på Charlottenborg.

mange var snavsede både på fjer og ben, det burde ikke ske.

De tegnede grønne og blå havde ingen gode farver og var for udviskede i tegningen, den hvide, gule og pirolgule var ikke godt repræsenteret, og der er stadig uklarhed med hensyn til farverne, det var særligt den orange fugl, der var i overtal, men om den kan man vist roligt sige, at vi har set meget bedre for nogle år siden. Isabellerne har også været bedre, da vi kun så sølv og guld — det var ganske vist interessant at se de nye farver, kobber-, orange- og grøn-isabel, men ingen af dem var overbevisende, og man skulle nødig sætte de gode typer og farver og især skyggetegningen, som vi har set tidligere, til på de nye farvers alter. Det var også interessant at se de engelske kanarier igen, lizard og yorkshire, det må håbes, at enkelte dygtige opdrættere vil arbejde med dette materiale, så vi igen vil få disse klasser repræsenteret på de kommende års skuer.

I betragtning af, at det var en god tid for kanarier, skuffede de fremmødte dyr en del, men lad os håbe, skuffelsen hurtigt fortager sig.

Af den samling kanarier, Hendes kongelige Højhed, arveprinsesse Caroline Mathilde, udstillede, var i hvert fald 2 helt gode fugle.

Endelig var der et par smukke kapuziner bastarder, der var dog ikke særlig god balance i de lyse slagfjer. *Albrecht Møller.*

Til udstillingen var anmeldt 43 stk. undulater, heraf var 2 stk. ikke ankommet, andre 2 stk. var ikke i udstillingskondition, af de resterende 39 stk. opnåede 10 stk. ved bedømmelsen at komme i 1. klasse, 18 stk. i 2. klasse og 11 stk. i 3. klasse.

Af normalfarvede så man lysegrøn, mørkegrøn, olivengrøn, himmelblå, mauve samt et par

En af sidesalene med arrangement for vagtler.

gråvinge. Af nyere farver sås opaliner, en hvid med sorte øjne, lutino, albino og dansk broget og til sidst 2 stk. hvidvinge-kobolt, en farvenuance, man endnu ikke har set ret meget af, disse to, som var på denne udstilling, blev almindeligt beundret af de besøgende. En volière med trådvæv på bagsiden og glas på forsiden var noget nyt, men sikkert ikke hensigtsmæssigt, idet man må gå ud fra, at den kolde luft vil følge væggen og udsætte fuglene for træk. Volièren var smukt udført, og de undulater, som fandtes deri, tog sig godt ud igennem den klare glasrude.

En anden volière indeholdt en samling undulater. 1,1 med 11 unger i et kuld, et sjældent opdrætningsresultat, som man ikke ser så ofte.

Følgende opnåede præmie:

W. Langberg for nr. 345, 1,0 lysegrøn, Helsingørs ærespræmie.

W. Langberg for nr. 346, 1,0 lysegrøn.

Samme for nr. 370, 1,0 lutino.

Samme for nr. 382, 1,0 hvidvingekobolt, broncemedalje.

Rikard Krogh, Rønne, nr. 358, 1,0 gråvinge himmelblå. Sølvmedalje.

Einar Hansen, Roskilde, nr. 359, 1,0 gråvinge himmelblå. Sølvmedalje.

Hans Larsen, Roskilde, nr. 353, 1,0 himmelblå. Broncemedalje.

N. P. Larsen, Roskilde, nr. 378, 1,0 dansk broget. Broncemedalje.

J. P. Jørgensen for nr. 528, en volière med undulater, 11 unger i et kuld. Broncemedalje.

Poul Christensen for nr. 529, en volière med en samling undulater. Sølvmedalje.

Papegøjer, af disse fandtes ikke en eneste af de større arter med den lempelse, der har været i loven, burde man have ventet at se nogle eksemplarer. Der var udstillet rødh. og sorth. dværgpapegøjer, nymfeparakitter, aleksanderparakitter, nandayparakitter, 1,1 rødbuget parakit med 2 unger opnåede at blive præmieret med St. Calbergs ærespræmie, disse velplejede og sjældent sete fugle var udstillet af herr Dalborg-Johansen, Odense. 1,1 grønrygget spurvepapegøje med 2 unger, udstillet af Henry Hansen, Kalundborg, opnåede sølvmedalje.

C. F. Cornelius.

Zebrafinker, 11 numre, også disse blev vurderet med kyndighed, idet herr Kai Knös, Sverige, lige har opholdt sig i England, og der har man taget rationelt fat på opdrættet af denne fugl, der efterhånden må betragtes som en kulturfugl, der har ofte både været skrevet og talt om zebrafinkens degeneration, og de fremmødte numre bekræftede, at der trænger til et stort arbejde her, såvel type, størrelse, farver og tegning gav anledning til kritik, det helt store nummer manglede.

Herr Frode fik Køges ærespræmie og en broncemedalje; Kurt Juul ligeledes broncemedalje.

Mågefinkerne havde også deres egen klasse, og her var mødt forbavsende få, det var ligesom man havde lagt større vægt på store kuld end de fuldendte eksemplarer, et kuld var trukket med en ren broncefinke som fader, det var smukke, mørke og ensartede fugle, også et kuld rødbrune fugle var kønne og velfarvede.

Førstnævnte E. Dünweber, broncemedalje.

Tropefuglene, vagtlerne og mågefinkerne blev bedømt af d'herrer C. H. Schwartz, Odense, og Herholdt, Aarhus.

---

1. opdræt af Madrasvagtlen

Perdicula argoondah.

Med interesse har jeg i Stuefuglene, september-nummer, læst om herr Preben Bohses opdræt af madrasvagtlen, idet jeg selv har haft næsten samstemmende oplevelser med samme fugle, blot var jeg så heldig selv at være til stede, da vagtlerne ankom, og kunne således udtage et godt par med det samme, det var først i juli 1951. Der var tre arter, frankolinvagtlen, madrasvagtlen, og en lidt mindre vagtel, som jeg ikke kunne finde beskrevet, hverken hos Lund eller Wiese, jeg købte et par madrasvagtler og havde megen glæde og sorg af dem, og da jeg nu

i Stuefuglene, november-nummer, ser herr Preben Bohses anmeldelse om første opdræt, vil jeg gerne på god sportslig vis give mit besyv med.

I juli 1951 købte jeg et par madrasvagtler, der blev anbragt i en stuevolière for hurtigere at vænne dem til fangenskab, efter 1 måneds forløb var de blevet noget roligere og blev flyttet til en friluftsvolière, bygget i forbindelse med et drivhus, beplantet med flere slags græs og korn, blandt andet en stor knold hundegræs. Her byggede vagtlerne en rede i ved at trække græsstråene ind over sig, og hønen lagde det første æg 14 dage efter ankomsten, 5 æg lagde hun, og da var reden fuldstændig skjult, men desværre var jeg så letsindig en dag, hun var af reden, at kigge til dem, for et par dage efter »trillede« hanen rundt med æggene, og så var den rugning forbi. Nu var det blevet september og koldt om natten, og da jeg samtidig havde erhvervet to dejlige kælderlokaler med centralvarme og bygget 6 volièrer, 4 lange vagtelvolièrer (jeg havde også den kinesiske vagtel), blev madrasvagtlen overladt den ene, og selvfølgelig plantede jeg også græs her samt en stor frønnet trærod i det ene hjørne. I oktober begyndte hønen æglægning, denne gang 8, men hanen »trillede« stadigvæk med dem, så der blev små huller i skallen, jeg kom til det resultat, det måtte være redematerialet, der ikke passede dem, og tilfældig skulle jeg tage en æresport af avnbøg ned en dag, og det slog mig, her har du vagtelhønens rødbrune farve, det var først i december. 8 dage efter lagde hønen æg igen, denne gang også 8, de tre første trillede hanen med, men de sidste 5 blev pænt i reden, og hønen begyndte rugning omkring 26.—27. december. Den 15. januar 1952 pippede 4 kyllinger omkring hønen, det femte æg pillede hun i, der kom også en kylling, men den døde 2 dage senere. Da jeg ville fjerne den, fik jeg nogle drøje hug over fingrene af hønen. Til opmadning brugte jeg de forskellige hirsesorter og blå valmue, små byggryn, 1-årigt rapgræs, timothe og ituskårne melorme, særlig timotheen ville de små kyllinger gerne have, og så selvfølgelig melorme, hakket æg tog de kun ubetydeligt af. Efterhånden som kyllingerne voksede, kunne jeg se, der var forskel i størrelsen, idet de to voksede noget kraftigere end de andre, og jeg glædede mig til 2 par, men uden forudgående sygdom døde den ene af de store pludselig en nat 3 uger gammel, de andre tre voksede godt, og pudsigt nok blev de to mindre haner, og den store en høne. 6 måneder gamle var der ingen forskel på de gamle og unge vagtler. Om sommeren måtte jeg gøre den bitre erfaring som så mange andre, en kælder er uheldig, når der ikke er fyret, jeg mistede mine høner og blev ganske vist i juni tilbudt en anden (vistnok den, herr Preben Bohse købte), men da jeg havde studeret vagtlerne og haft yngel af dem, opgav jeg videre forsøg under disse forhold. Den ene hanekylling blev sendt til Odense, hvor jeg senere hørte, vedkommende havde megen glæde af dem. Såfremt De ønsker flere oplysninger, vil jeg gerne besvare, idet de små daglige oplevelser vel nok ville fylde for meget.

Med venlig hilsen.

Varmemester **H. Petersen,**
»Engparken« 17,
Aabyhøj.

At ovenstående er rigtigt, og at jeg har set opdrættet hos herr H. Petersen, bevidnes herved.

Rosenvænget, den 20. november 1953.
Sigurd Christensen.

Aabyhøj, den 20. november 1953.
Poul Houlborg,
Silkeborgvej 349.

Om eksport af UNDULATER

Svar. *Vi beklager, at hr. Riis-Hansens artikel om undulater, mod bestyrelsens beslutning om ikke at optage polemik i bladet, og bag ryggen af bladudvalget, er sat i bladet af den tidligere redaktør ganske uden bestyrelsens vidende.*

Bestyrelsen har på grund af artiklens karakter ikke ment at kunne nægte den angrebne part, hr. dr. phil. Tage Wind, ret til overfor vore medlemmer at forsvare sig — idet man dog straks gør opmærksom på, at hermed er diskussionen afsluttet. Red.

Fra forskellig side er jeg blevet gjort opmærksom på, at formanden for DUK, herr Kai Riis-Hansen, i Foreningen for Fuglevenners medlemsblad, Stuefuglene, har rettet et stærkt personligt angreb på mig. Da hverken herr Riis-Hansen eller Stuefuglenes ansvarshavende redaktør, herr K. Johansen (der senere er trådt tilbage), har følt sig foranlediget til at sende mig det pågældende nummer af bladet, hvilket havde været naturligt, da jeg ikke er medlem af F. f. F., betænker jeg mig ikke på, efter at have gjort mig bekendt med artiklen, at betegne den som stimandsværk og et angreb fra baghold. Hvad artiklens hele form og niveau angår, er den af en sådan art, at jeg anser det for under min værdighed at indlade mig i polemik med dens forfatter. Når jeg alligevel tager til genmæle, er det, fordi jeg mener at skylde bladets læsere en forklaring på de forhold, der ligger bag de Riis-Hansen'ske skriverier, men gør for fuldstændigheds skyld opmærksom på, at yderligere redegørelser ikke vil fremkomme fra min side.

Lørdag den 14. november bragte Ekstrabladet et interview med mig.

Artiklen havde en uheldig form, og da den tillige, grundet på den pågældende journalists fuldstændige ukendskab til det af ham behandlede stof, indeholdt forskellige unøjagtigheder og vildledende oplysninger, sendte jeg samme dag en berigtigelse af de værste påstande til Ekstrabladets redaktion.

Da bladet trods gentagne forhandlinger nægtede mig at bringe mit indlæg i overensstemmelse med ordlyden i den indsendte skrivelse og tirsdag den 17. oktober bragte berigtigelsen i betydelig ændret form, hidsættes hermed den artikel, jeg den 14. november indsendte til bladet, og som man altså nægtede at optage.

14. november 1953.

Redaktionen af Ekstrabladet,
Raadhuspladsen,
København, V.

I det interview, som Ekstrabladet af 14. ds. bringer med mig, har der desværre indsneget sig et par unøjagtigheder, som jeg herved høfligst beder redaktionen berigtige i første nummer af bladet.

Selskabet for Stuekultur beskæftiger sig under ingen som helst form med opdræt af fugle i merkantilt øjemed og har selvfølgelig heller ikke det mindste med den forøvrigt ganske lovlige eksport af fugle fra Danmark at gøre.

Fuglehold i England er ikke nogen stor sjældenhed, tværtimod, men det er til forskel fra Danmark en dyr hobby. Derfor kan danske fuglevenner i England godt komme til at betale 600 kr. eller mere for en enkelt undulat, men så er det til gengæld også et fint avlsdyr. På grund af de høje priser, som de engelske opdrættere tager, har danske eksportører netop kunnet afsætte gode fugle til rimelige priser, hvorved den lille mand i England nu også har mulighed for at kunne holde undulater, noget, der ellers der i landet var forbeholdt de mere velhavende.

Direktør Reventlows lille morsomme bemærkning var ikke fremsat til mig personlig, men dannede den vittige afslutning på en tale, som direktøren holdt hos Nimb ved Selskabet for Stuekulturs jubilæumsfest den 31. oktober.

Med tak for optagelsen.

Deres ærbødige

Dr. Tage Wind.

Denne artikel kom altså aldrig på.

Tirsdag den 17. november blev jeg om morgenen ringet op af herr Riis-Hansen, der i en yderst elskværdig tone indledede en samtale om det famøse interview. Jeg fortalte herr Ris-Hansen, at jeg allerede om lørdagen havde indsendt en berigtigelse til Ekstrabladet og forklarede meget nøje over for herr Riis-Hansen, hvad min artikel gik ud på, i særdeleshed hvad eksportens fulde lovlighed angik. Herr Riis-Hansen erklærede sig tilfreds med denne imødegåelse og udtalte, at jeg jo så var ganske sagesløs. Dog mente herr Riis-Hansen, at jeg helt burde have udeladt at fortælle noget om eksporten, hvilket jeg, med henblik på den form Ekstrabladets interview havde fået, erklærede mig enig i. At DUK som forening skulle have følt sig trådt for nær blev ikke med eet ord omtalt, og vor samtale sluttede tilsyneladende i bedste forståelse.

Herr Riis-Hansen havde altså fuldt kendskab til mit syn på Ekstrabladets artikel, da han skrev sit indlæg i Stuefuglene.

Tirsdag den 20. oktober havde statsradiofonien i Aktuelt Kvarter bragt et interview med fugleopkøber Høyrup Jessen, Esbjerg, netop om eks-

porten af danske undulater. Dengang følte herr Riis-Hansen sig ikke foranlediget til at drage i leding i det grønne fugleblad. Når han først har gjort det nu, kan man ikke frigøre sig for den tanke, at det mere drejer sig om personen end om sagen, en formodning man bestyrkes i, når man læser videre i herr Riis-Hansens artikel, hvor han udtaler, at jeg er »ganske ny inden for fugleriet og som følge heraf ikke har ret megen viden om undulatopdræt og afsætningsmuligheder«. Jeg føler mig derfor foranlediget til at gøre opmærksom på, at jeg har været medlem af Selskabet for Stuekultur siden 1920 og har haft fugle, deriblandt masser af undulater, fra mit femte år. Herr Riis-Hansens medlemsskab af en organiseret fugleforening daterer sig, såvidt det kan oplyses, fra et væsentligt senere tidspunkt. At herr Riis-Hansen ikke kender noget til mit arbejde inden for fuglesagen, er ikke min skyld, men må grunde sig på herr Riis-Hansens tilsyneladende mangelfulde kendskab til, hvad der foregår uden for DUK's snævre kreds af specialister. Med hensyn til herr Riis-Hansens udtryksform og glosevalg er det af en sådan art, at jeg afholder mig fra enhver form for kommentar, og jeg overlader med sindsro bladets læsere at fælde dom i denne sag, idet jeg takker Foreningen for Fuglevenners bestyrelse, fordi den har været så elskværdig at give mig spalteplads til mit svar på dette ganske uprovokerede angreb.

København, den 13. december 1953.

Tage Wind,
dr. phil.

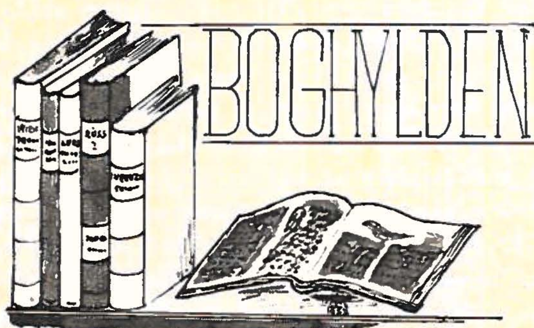

Helmuth Hampe: »Die unzertrennlichen« på 48 sider med 4 billedsider kan anbefales, det er en god og lærerig bog om dværgpapegøjerne, skrevet af en mand, der er inde i sit pensum, og som en årrække selv har arbejdet med agapornider og spurvepapegøjer, og som har gjort mange værdifulde erfaringer.

Prisen er overkommelig, D. M. 3,95, den skaffes hjem af P. Haases boghandel, Løvstræde, København.

En af Englands store skikkelser indenfor fugleliebhaveriet, hertugen af Bedford, er afgået ved døden, det er et smerteligt tab, idet hertugen beklædte mange tillidsposter inden liebhaveriet, og ikke sjældent sås hans værdifulde artikler, f. eks.: »Avicultural Magazine«, ligesom han i sin meget omfattende korrespondance strøede om sig med råd og vejledning til enhver, der havde brug derfor.

Såvel tropefugle som parakitter var hans felt, især var han velbevandret i de sidste, og mange vil sikkert savne hans værdifulde indsats.

☆

I afvigte måned er der atter stjålet fugle, den ene gang i Odense, og her har man et godt signalement af tyven — den anden gang på udstillingen på Charlottenborg — hvor man tilvendte sig en dansk, broget undulat.

Det kunne være rart snart at få sat en stopper for dette uvæsen; medlemmer må i egen interesse undlade eller være meget sikre på sælgernes adkomst til falbudte fugle, hvis De køber de fugle, man har stjålet hos mig i går, køber jeg dem, man stjæler hos Dem i dag — og på den måde går svikmøllen, altså, vær forsigtig med sjakrere.

I forrige måned blev stjålet 1,1 lazulifinke og en indigofinke hos mig. **Red.**

Fru Nielsen, Odense, har haft opdræt af kapuzinerfinke, i første kuld ganske vist kun en unge på pinden, og det næste kuld på 3 gik til, fordi der ikke kunne skaffes animalsk foder.

*

På udstillingen på Charlottenborg udstillede herr Dalborg Johansen, Odense, et kuld unger af rødbuget conure (parakit) pyrrhura vittata. Opdræt af denne art er sjældent, i Avicultural Magazine 1925, pag. 131, omtales et kuld på 4 unger.

Ungerne her var meget smukke og kraftige — vi ønsker til lykke.

*

I 1953 fejrede to af foreningens æresmedlemmer runde fødselsdage — der enten er glemt eller forbigået, må vi gøre afbigt.

Hjertelig til lykke.

Herr C. F. Cornelius (60 år) og herr Curt af Enehjelm (50 år).

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

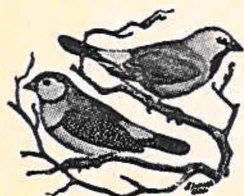

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: Albrecht Møller, Chr. Kolds Alle, tlf. Kastrup 378.
Kasserer: C. F. Cornelius, Strandgade 46, AM 4359 y.
Sekretær: C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Bestyrelsesmedlem: Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, tlf. Sundby 6963 y.

Foreningen indbyder sine medlemmer til ordinært medlemsmøde torsdag den 14. januar 1954 kl. 20 i tesalonen, Det kgl. Haveselskabs have, Frederiksberg Runddel.

Vi håber, medlemmerne møder op og agiterer blandt fuglevenner i deres bekendtskabskreds for dette fuglemøde.

Programmet for mødet er:

1. Meddelelser fra ledelsen.
2. En samtale om »de uadskillelige« (dværgpapegøjerne) med herr gartner Finn Nielsen. Flere arter vil forventelig blive forevist.
3. Bankospil om bl. a. et par brogede undulater.
4. Køb og Salgsbogen.
5. Spørgekassen.
6. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Foreningens ledelse har besluttet at samle de af vore medlemmer, som er villige til at gøre et arbejde med at sætte sig ind i nogle af vore stuefugle i en eller to »studiekredse« — hvis der er nogen af medlemmerne, foreløbig i Københavns omegn, som er interesseret, bedes man tilmelde sig til herr H. Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, S., snarest muligt.

Ekstraordinær generalforsamling

afholdtes den 10. december 1953 i Haveselskabets have.

Formanden, K. Christensen, bød velkommen og bad om forslag til en dirigent. Blandt flere foreslåede valgtes hr. P. Hørring Nielsen, der konstaterede, at generalforsamlingen var lovlig indvarslet samt oplæste dagsordenen, der kun bød på et punkt: »udstillingsoverenskomsten«.

Da flere mente, at generalforsamlingen ikke var lovlig indvarslet, blev spørgsmålet sat under afstemning. Resultatet blev, at et flertal fandt, at generalforsamlingen v a r lovlig indvarslet.

Formanden oplæste derpå det forslag til udstillingsoverenskomst, som er udarbejdet af repræsentanter fra »Selskabet for Stuekultur« og »Foreningen for Fuglevenner«. Enkelte ændringer og tilføjelser var foretaget, men ellers var det i det store og hele det forslag, der tidligere er forelagt medlemmerne.

Forslaget til udstillingsoverenskomsten affødte en større diskussion. Et andet forslag til samme fra et af medlemmerne blev oplæst og derpå overgivet til dirigenten til videre behandling. Denne mente ikke at kunne modtage forslaget og henviste iøvrigt til foreningens love.

Da diskussionen ikke syntes at ville få en ende, foreslog et medlem, at man enten skulle vedtage eller forkaste det gamle forslag. Samme foreslog, at man straks satte det under afstemning. Da der var stemning for dette, lod man forslaget gå til skriftlig afstemning.

Der nedsattes et stemmeudvalg, der kom til at bestå af d'herrer F. Overgaard og Westermann.

Resultatet af afstemningen blev, at 17 stemte for forslaget, og 11 stemte imod. 3 stemmesedler var blanke.

Forslaget var således vedtaget, og der kan arbejdes videre med sagen.

Dirigenten erklærede derefter generalforsamlingen for sluttet.

Derefter holdtes en kaffepause, hvorefter man gik over til bancospil om fugle.

Efter bancospillet meddelte hr. Albrecht Møl-

ler, at man efter nytår ville påbegynde en studiekreds med et eller flere hold. Tilmelding vil kunne ske til hr. Strate Petersen, Hessensgade 57,2., telefon Su 6963 y, hvor også nærmere oplysninger kan fås.

Sekretæren.

K K. K.

Form.: K. Johansen, Hambroesgade 19, V. Byen 6973.
Kasserer: H. C. Christensen, Ndr. Fasanv. 134 F. Godth. 407 y.
Næstformand: Herman Christensen, Yrsavej, F.
Sekretær: Bay Jensen, Finsensvej 61, 4. tv. F.
Konsulent: G. Ronch, Jægersborg Allè 6 Char
Kontingent 5 Kr. aarlig.

K. K. K.

afholder møde torsdag den 7. januar 1954 kl. 20 i Rømersgade 23 (Sprogklubbens lokale).

1. Meddelelse fra bestyrelsen.
2. Foredrag, vejledning, udstillingsteknik.
3. Bortlodning.
4. Eventuelt.

Sidste møde. Bestyrelsen havde indset, at vore sædvanlige lokaler ikke var nær store nok, da vi havde Helgo Dagobert, Malmø, på programmet som foredragsholder.

Mødet afholdtes derfor i Det kgl. Haveselskabs have, og det var overordentlig velbesøgt.

Herr Dagobert gennemgik kanariefuglens historie fra vild naturfugl og til vore dages kanarie som kulturfugl — derefter kom herr Dagobert ind på omtale af sangkanarie, også kaldet harzerkanarie, og dette felt er jo netop herr Dagoberts speciale, vi hørte om disse fugle lige fra fødselen, om pleje og pasning samt deres opdragelse i sangskabet.

Til sidst demonstrerede herr Dagobert de forskellige langture med forklaring ved hjælp af to kollektioner sangkanarier, som var anskaffet i dette øjemed.

Det var et belærende foredrag, som deltagerne påhørte med stor interesse, og foredragsholderen høstede kraftigt bifald.

Derefter begyndte man K. K. K.s store årlige ande- og flæskespil. Grisen blev parteret ud, efterhånden som der blev spillet om den, og mange deltagere gik velfornøjet hjem med en fin flæskesteg.

K. Johansen.

Kåringsskuet 1954

afholdes den 14.—17. januar på Nimb, Bernstorffsgade 5, via Hovedbanegården.

Det er i år lykkedes bestyrelsen at erhverve nogle mere centralt beliggende og hensigtsmæssige lokaler, som vi mener vil være til udstillernes tilfredshed.

De anmeldte fugle skal afleveres onsdag den 13. januar kl. 17—19.

Bedømmelsen foregår torsdag den 14. og vil blive foretaget af den tyske prisdommer og formand for foreningen »Deutsche Kanarievogelforbund«. herr Jahn, samt herr G. Roneh og herr Aa. Jørgensen, Helsingør.

Klasseinddelingen vil blive den samme som ved K. K. K.s sidste kåringsskue, dog således, at hver klasse bliver delt med betegnelsen A. og B., henholdsvis opdrætterklasse og åben klasse.

Fugle, der har fast fodring, betegnes med A., og vingens nummer angives tydeligt på anmeldelsesblanketten, men ellers anmeldes i den klasse, de tilhører. Fugle uden fast ring betegnes med B. og anmeldes ligeledes i den klasse, de hører hjemme.

Enhver kanariemand eller opdrætter er velkommen og kan anmelde sine fugle til kåringsskuet, enten vedkommende er tilsluttet den ene eller anden forening. Der vil yderligere blive oprettet en klasse for kapuziner og kapuziner-bastarder.

Anmeldelsesblanketter kan rekvireres fra 28. december og skal tilbagesendes senest fredag den 8. januar 1953.

H. C. Christensen,	**K. Johansen,**
Ndr. Fasanvej 134,	Hambrosgade 19,
telefon Godth. 407 y.	telefon Byen 6973.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer må skriftligt, senest den 15. i måneden være redaktionen i hænde, Kristen Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for medlemmer, og antal af dyr må altid anføres af erhvervsmæssige grunde.

Sælges: guld agat, orange agat, kobber agat, mærket med faste fodringe fra 1953.

Købes: 1,1 chinesisk dværgvagtel, 1,1 europæisk vagtel. **E. Harridtsholm,** Viggo Rothesvej 16, Charlottenlund.

Købes: 1,0 lazulifinke, 1,1 orangeblåfinker. — Nyere og ældre fuglelitteratur, også tysk og engelsk. **Albrecht-Møller,** Christen Kolds Allé 1, Kastrup.

Købes: 2,0 unge, kraftige, renhvide risfugle og 1,0 blårygget spurvepapegøje. **V. Andersen,** Solvej 5, Helsingør.

Byttes: 1,0 rødhovedet dværgpapegøje med brogede zebrafinker, sorte mågefinker. **Chr. Rasmussen,** Stationsvej, Harndrup.

Sælges: unge ynglepar, 1,1 ringastrild, kr. 80,00, 1,1 spidshalede bæltefinker, kr. 50,00, 5,5 mågefinker kr. 12,00 pr. par, 0,2 diamantfinke, kr. 65,00 pr. stk., samt 12 gode 1 meters kassebure (polerede udvendig og hvidlakerede indvendig, indlagt lys), kr. 75,00 pr. stk. **G. Johansen,** Kaldåvej 5, S. Tlf. Asta 1040.

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: Albrecht Møller, Kristen Kolds Alle 1, Kastrup.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

29. Aargang FEBRUAR 1954

UNDULATERNE PÅ UDSTILLINGEN I GLOSTRUP

Glostrup Stuekulturforening havde i dagene 9.—11. oktober 1953 arrangeret en udstilling af stuefugle, akvarier og stueplanter i Jernbanehotellet i Glostrup. Undertegnede var indbudt til at bedømme undulater, papegøjer og vagtler på nævnte udstilling, en indbydelse jeg gerne fulgte, da den faldt sammen med mit ferieophold i Danmark.

Udstillingen var smukt arrangeret i en stor og lys sal, og det eneste, jeg ville anke over med hensyn til lokalet, var, at det var altfor stærkt opvarmet, hvilket også satte sit præg på undulaterne. En del af dem kom sandsynligvis direkte fra friluftsvolièrer og følte sig åbenbart utilpas i den stærke varme. Et punkt for udstillingsledelsen at tage hensyn til ved fremtidige udstillinger. En temperatur på 18 graders celsius er fuldt tilstrækkeligt for alle de fugle, der kan forventes udstillet på en dansk udstilling.

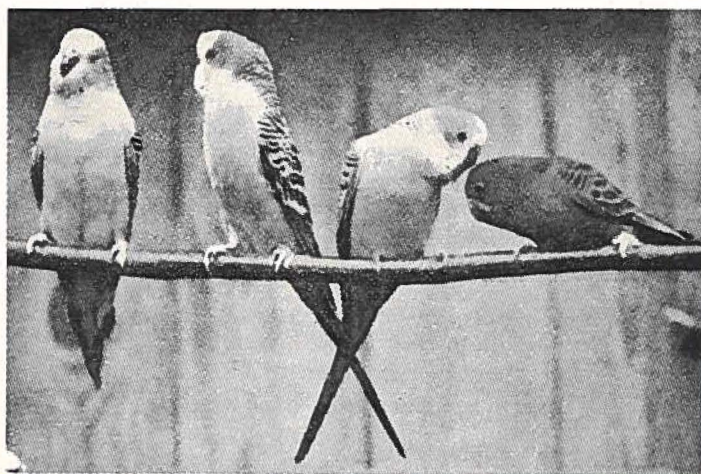

En lykkelig familie.

Undulaterne var i hovedsagen udstillet af DUK's medlemmer, og klubbens initiativ at søge samarbejde med forskellige udstillinger for at få medlemmernes fugle bedømt må kun hilses med anerkendelse. Jeg havde indtryk af den gode forståelse, der rådede mellem udstillingsarrangørerne fra begge foreninger. Der er ingen tvivl om, at samarbejdet har været til fælles nytte for Glostrup Stuekulturforening og DUK.

Samtlige undulater var udstillet enkeltvis i DUK's udstillingsbure, som jo desværre ikke er så gode, som man kunne ønske i visse retninger.

Hvad fuglenes kvalitet angår, var den overordentlig skiftende, idet jeg her så nogle af de bedste undulater, der i øjeblikket findes i Danmark — iflg. min formodning — og, som sædvanlig en hel del middelmådige og under middelmådige. Selvfølgelig var tiden slet ikke gunstig for undulaterne, mange af dem var i fæld-

ning, hvilket jo ikke ligefrem forbedrede deres udseende. De fleste var ikke vant til udstillingsburene, hvilket navnlig for en del fugles vedkommende gav sig udslag ved, at fuglene gemte hovedet i et hjørne og overhovedet nægtede at vise sig. Jeg ofrede ikke så lidt tid på at »overtale« disse til at vise sig, oftest uden resultat.

har bedre fugle, end de har, og på baggrund af de 5—6 bedste udstillede fugle, kan jeg ikke se, at mindreværdige fugle kan få større point, end de fik. Hensigten er jo ikke at tage modet fra opdrætterne, navnlig ikke begyndere, men at opmuntre dem til at forbedre kvaliteten af sine fugle, gerne på bekostning af kvantiteten. Det

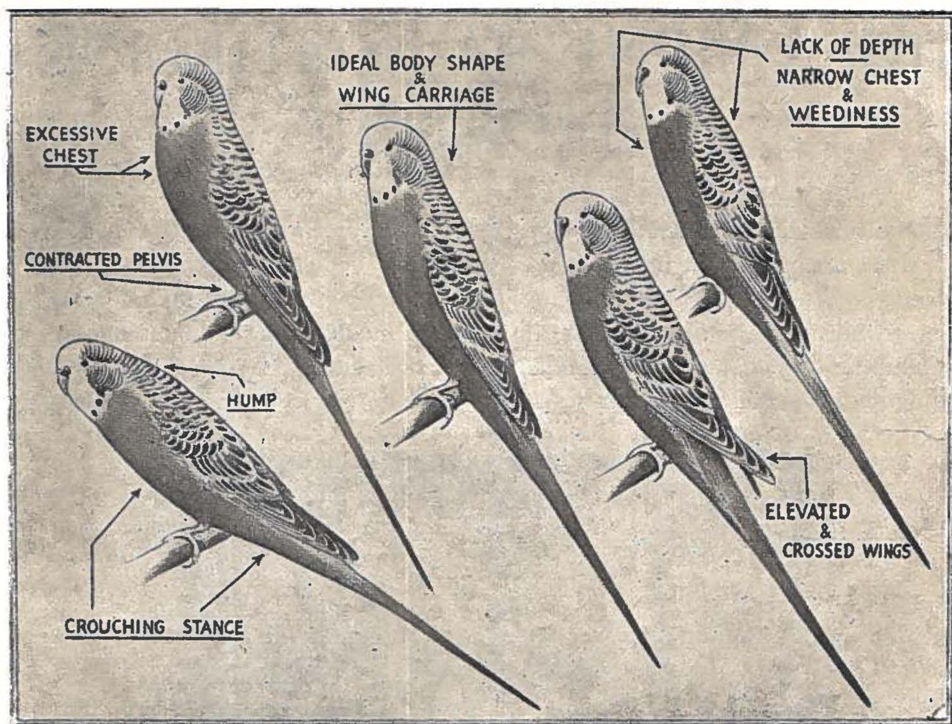

Fig. I. Pukkelrygget og sammenkrøben stilling. Fig. II. For stærkt fremtrædende bryst. Fig. III. Ideel krop, type. vingestilling og holdning. Fig. IV. For højt løftede og krydsede vinger. Fig. V. Manglende dybde i pande og bryst, usselt dyr.

Nogle hyppigt forekommende fejl.

Fuglene blev bedømt efter DUK's pointskala, en oversættelse af engelsk undulatforenings (The Budgerigar Society) seneste standard, en efter min mening i det store og hele ret tilfredsstillende standard. Hensigten med den oprindelige pointskala er jo kun at være en vejledning for dommere og udstillere i, hvad der særlig skal lægges vægt på. Som på de fleste danske fugleudstillinger forlangtes det imidlertid, at hver fugl skulle bedømmes efter points, et overordentlig langsomt arbejde, hvorom der kan siges både for og imod. De opnåede points varierede fra 63 til 93. Måske efter nogle udstilleres mening en streng bedømmelse, men efter min mening er formålet med en udstilling ikke at vildlede udstillerne ved at bilde dem ind, at de

skal villigt indrømmes, at det er overordentlig vanskeligt at få virkelig gode fugle i Danmark, og importen er jo — ganske bortset fra udgifterne — for tiden en meget omstændelig sag. Dog kan man ved besøg hos opdrætterne og selv handlere pille ud en og anden bedre fugl, for at lægge grunden til et bedre materiale. Da de af DUK i nær fremtid importerede stamdyr giver afkom, er her jo en lejlighed til efterhånden at forbedre det nuværende materiale gennem krydsning og udvalg. Der er ingen tvivl om, at de mange nye farver, der er fremkommet i de seneste 10—15 år, ikke har haft nogen gavnlig indflydelse på gennemsnitskvaliteten af undulaterne. Jeg tænker her på de opaliner, gulansigtede etc., der kort efter krigen importeredes fra

Belgien. Kvaliteten på disse fugle var ikke højere end på de gennemsnitlige danske, og da formålet kun var at få frem de nye farver, blev der opdrættet med dette eneste formål for øje uden hensyn til andre egenskaber. Resultatet har vist sig: faktisk er der kun nogle få opdrættere, der har holdt fast ved de gamle farver eller skænket de almindelige synspunkter opmærksomhed ved fremstilling af de nye. De undulater, vi havde for godt 20 år siden ved starten af DUK og i klubbens første år var utvivlsomt gennemsnitligt bedre end i dag, i hvert fald med hensyn til størrelse og farve. Jeg ser ikke på fortiden med de rosafarvede briller, man tit er tilbøjelig til at benytte ved omtalen af de gamle, gode dage. Jeg har i min besiddelse udstoppede undulater i næsten alle farver fra de seneste tyve år og i temmelig stort antal, fra lysegrønne til de nyere farver og sjældne farvekombinationer, og kan forsikre, at f. eks. de blå og kobolt fra 30'erne såvel i størrelse, farve som strubepletter står langt over, hvad man i almindelighed ser i dag. Typen kan selvfølgelig ikke sammenlignes i dette fald, men jeg husker, at vi var meget flinke til at kassere fugle med dårlig holdning, korsvinger og andre fejl. Ved opdrættet må man huske på, at selvom farven for en undulat er en vigtig faktor, så er typen dog det vigtigste. Selvfølgelig spiller også størrelsen en rolle, dog kun for så vidt, at af to fugle, der ellers står lige i farve og type, vil man foretrække den større.

For at vende tilbage til fuglene på udstillingen: Den bedste var herr Langbergs smukke viol han (nr. 93), en fugl, der ville hævde sig på enhver udstilling, såvel med hensyn til type, størrelse, holdning og farve. Dernæst var der 3 kobolt hanner af samme udstillers opdræt (nr. 109—111), også helt igennem mønsterværdige fugle, iøvrigt, efter hvad jeg senere erfarede, sønner af den førnævnte. Når vi først så langt, at vi ser flere fugle som disse på udstillingerne, vil Danmark indtage en fremtrædende plads på kontinentet med hensyn til kvaliteten på sine undulater. Sagen er nemlig den, at situationen i de andre lande, hvor jeg har haft lejlighed til at se undulater i de senere år: Tyskland, Holland, Belgien og Frankrig, er nøjagtig den samme som i Danmark. Der er mange undulater og mange farver, men kvalitativt gennemgående ringe fugle. Kun England danner på dette punkt en undtagelse, idet man der ser mange virkelig gode fugle, og der lægges et stort og sagkyndigt arbejde på et målbevidst opdræt. Det er for så vidt mærkeligt i betragtning af, at de andre ovennævnte lande ved opdræt af andre mindre dyr og fugle står meget højt, f. eks. med høns, duer og i visse fald kanarier. Af andre fugle, man lagde mærke til, var der en pæn, mørkegrøn han (nr. 104), en gulvingemørkegrøn han (nr. 114), en gråvingehimmelblå han (nr. 115) og en gråvingeoliv han (nr. 116). Det er glædeligt at se, at herr Boston Petersen stadigvæk holder fast ved sine gråvinger, der er ved at blive sjældne. Af dansk broget var der en pæn, lysegrøn han (nr. 128), men denne farve må der endnu gøres et stort arbejde for at forbedre.

Sandsynligvis har udstillerne en del gode fugle, som er blevet hjemme på grund af fældning, hvilket er fuldstændig rigtigt. Heller ikke er der nogen grund til at udstille 3—4 måneders uudfarvede ungfugle, som ingen dommer kan bedømme, og som ikke kan have nogen chance. Dette er i korthed, hvad der kan siges om de udstillede fugle. Det var glædeligt at se, at der var forholdsvis mange udstillere, også mange nye. Til disse vil jeg kun sige, at de skal blive ved. Det er en ærlig sag at få klø på en udstilling, det har vi alle oplevet, og det må kun anspore til nye anstrengelser. Hvis man er så heldig at komme over en eller et par virkelig gode fugle, har enhver chance for i løbet af nogle år at bygge op en god stamme. Dog vil jeg i denne forbindelse anbefale specialisering på en eller et par farver. Man har derved større udvalg for nye parringskombinationer og større udvalg at sende til en udstilling. Det er ingen større kunst for enhver, der gider sætte sig ind i arvereglerne, at fremstille alle mulige farver og kombinationer. Kunsten er at opdrætte en stamme ensartede og standardmæssige fugle. Det vil altid lønne sig, måske ikke økonomisk, men sportsmæssigt set. Og trods, at det modsatte er blevet sagt, er formålet for langt de fleste opdrættere — navnlig for dem, der er interesserede nok til at udstille — jo ikke økonomisk gevinst, men den glæde man har af et målbevidst opdræt og glæden at konkurrere med jævnbyrdige på udstillinger.

Foruden undulater havde jeg til bedømmelse en del andre fugle. Der var måske ikke så man-

ge, men de fugle, man så, var gennemgående smukke og velplejede. Jeg tænker først og fremmest på herr Halvor Carlsons smukke opdræt af madras-vagtel og samme udstillers meget smukke adelaide og halmgule parakiter. Man må håbe, at det vil lykkes ham at komplettere dem, så han får rigtige par af disse sjældne fugle. Jeg husker også et ualmindelig smukt par schamadrosler.

Der var også udstillet en meget smuk samling småfugle, der ganske vist blev bedømt af en anden dommer, herr Albrecht-Møller. Her lagde jeg mærke til et smukt opdræt af olivengrøn astrild, hvilket ikke er så almindeligt, og et opdræt af den store helenafasan, som ses ret sjældent nu om stunder. Desuden var der udstillet nogle ualmindelig smukke, brogede zebrafinker, et par sjældne, sortstrubede nonner og mange flere.

Som helhed gjorde udstillingen et smukt og tiltalende indtryk. Fuglene var alle placerede ret højt fra gulvet, i en passende højde, både for at ses og for at være beskyttede mod forstyrrelser. Udstillingens ledelse har al ære af det smukke arrangement og det store arbejde, der ligger bagved forberedelserne og opbygningen af en sådan udstilling, et helt igennem påskønnelsesværdigt arbejde, som man må håbe har givet foreningen en velfortjent reklame. Efter ikke at have bedømt fugle de seneste par år, var det mig en glæde atter at deltage i en udstilling med den specielle, hyggelige stemning, der følger — og altid skulle følge — dermed.

C. af Enehjelm.

OVERVINTRING AF TROPISKE FUGLE!

På opfordring fra redaktionen skal jeg prøve at skrive lidt om parakit-hold i Norden. Det falder mig da naturligt først at skrive om de arter, som jeg til daglig har for øje i mine volièrer.

Nu vil jeg ikke på nogen måde påstå, at hvad jeg anfører, er regel og absolut må være sådan, jeg skriver om min personlige opfattelse af parakitternes pleje og opdræt med særligt henblik på vore specielle klimatiske forhold her i Skandinavien. Der er jo mange, som mener, at hvis vi blot behandler vore fugle nøjagtigt, som man gør i England og Tyskland hos de store opdrættere, så er vi på den sikre side, men heri tager man storligen fejl, det engelske klima og det tyske klima er meget forskelligt fra vores, når f. eks. en englænder siger, at han »overvintrer visse arter uden enhver opvarmning«, så må det efter min mening opfattes således, at den pågældende art må overvintres »frostfrit«.

Så vil det nemlig omtrent sige, at fuglen får det, som den har det i England, det er jo sjældent, der er direkte frost i England. Jeg har i de sidste par år ført en meget indgående korrespondance med en del af de ledende opdrættere, specielt i England, og har gennemdiskuteret netop disse forhold så grundigt, at der næppe kan være nogen tvivl om det. Naturligvis kan der indtræffe frost, måske en 3—4 graders celsius en dag eller nat, kan hænde to, men så går termometret op igen.

Der er en god del mere fugtighed i luften om vinteren i England end f. eks. i Norge, det danske klima ligner nok mere det engelske, men der er en hel del mere kulde i Danmark end i England. — I hvert fald er jeg kommet til det resultat, at når englænderen siger »overvintring uden varme«, foretrækker jeg at sige »overvintring frostfrit« og derved forstår jeg, at jeg holder fuglehuset så meget opvarmet, at vandet ikke fryser, så holder jeg flyvehullerne åbne hver dag, når termometret viser under 12 graders celsius, hvis luften samtidig er klar og tør, er det fugtigt, regn, sne eller tåge samtidig med kulden, så holder jeg fuglene inde, til vejret har bedret sig.

Jeg har meget nøje studeret mine egne fugle og fundet ud af, at fuglene af sig selv allesammen holder sig inde, når vejret er fugtigt og råt, og at de, selv om flyvehullet er åbent, foretrækker at blive indendørs i ugunstigt vejr. Fuglene viser hos mig absolut velvære, og jeg er af den bestemte opfattelse, at man derigennem opsamler et overskud af modstandskraft og vitalitet til vårens og sommerens opdrætningsresultater, for

det synes mig ganske logisk, at hvis fuglen må anstrenge sig over evne for at holde varmen og helbred i vintermånederne, går det ud over avlssaisonen, det må nødvendigvis tage en vis tid at komme til kræfter igen efter en hård og udtærende vinter uden varme.

trækket i disse egne over nævnte arter, viser det sig, at de allerfleste trækker fra disse kolde områder til landets varmere egne, når det bliver koldt, og de plejer at hægge. Med andre ord, en slags trækfuglevane, f. eks. rosella, der yngler i N. South Wales, trækker efter saisonen til andre

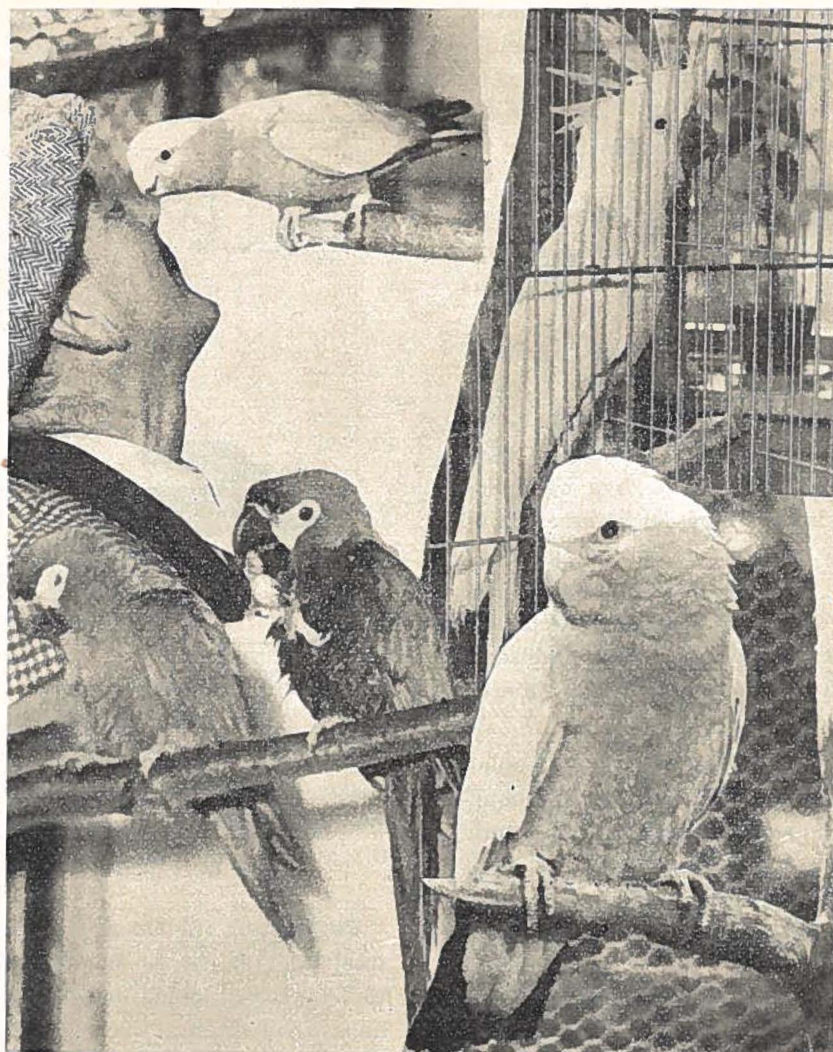

Foto: Gust. A. Gjessing

Gust. A. Gjessing med nogle af sine papegøjer. Øverst til venstre rosa kakadue: Cacatua roseicapilla. Øverst til højre gultoppet kakadue: Lophochroa galerita. De to små fyre på grenen midt i billedet er dværgaraer: Ara maracana og fuglen i forgrunden til højre rosa kakadue.

Det må være en fejl, når visse opdrættere mener, »at det ikke skader fuglen, selv om det er koldt«, det tror jeg bestemt, det gør, rigtignok er der visse arter, som kommer fra Australien, og som lever i områder, hvor der nok kan være koldt, men når jeg undersøger kort over fugleområder og træffes aldrig i månederne juni—september i N. South Wales, når det er vinter dér.

Før jeg går videre, vil jeg præsentere min egen samling for mine læsere, jeg håber ved lejlighed, bladet kan bringe et billede af mine vo-

lièrer, der er bygget i afdelinger, et par fugle i hver afdeling, og hver afdeling har følgende mål udendørs 1 meter×4 meter med 2—3,5 meters højde og indendørs 1 meter×1 meter og 2 meters højde, langs afdelingerne inde i huset har jeg en gang, 80 cm bred, hvor jeg går, når jeg fodrer, og sidder, når jeg studerer fuglene.

Her har jeg anbragt en række appelsinkasser langs væggen, det giver en passende arbejdsbænk, når jeg tilbereder foderet til dyrene, samtidig med at jeg får to hylder til at anbringe foderkar, poser, rekvisitter o. lign. En taburet og en trækasse står også her.

Midt i volièren har jeg en større afdeling, som er 4 meter bred og 4 meter lang ude og 4 meter ×1,75 meter, hvor jeg for tiden har mine undulater og et par guldfasaner.

Alle udendørs volièrer er med naturlig skovbund og indplantet juniperus (enebær), blaabærlyng og almindeligt lyng samt nogle små buskvækster, hvor fuglene ikke ødelægger dem.

Om sommeren sår jeg havre, byg og hvede ganske tæt inde i volièren, og det kommer da op som et græstæppe, fuglene er særlig glade for. Jeg vedligeholder såningen hele sommeren, således at der altid er noget for fuglene at spise.

Ellers findes der almindeligt sand, skælsand, kalk og trækul til stadighed i samtlige volièrer.

Bestanden er i dag:

2,3 rosella, 1,2 stanley parakit, 1,1 rockpeplar, 1,1 princess of wales, 1,1 rosa kakadue, 2,2 bourkes, 10,10 undulater (harlekins, i blå-hvidt, grønt-gult, albinos, hvid- og gulhovedet opaliner, gulmaskede, blå og regnbue), 1,1 guldfasan, 1,1 dværg ara (ara maracana) og 1,0 hvid gultoppet kakadue.

I en anden volière, som jeg foreløbig ikke skal nævne her, har jeg en del forskellige finkefugle, kanarier, diamantduer og meget andet.

Mine parakitter bliver fodret med specielt parakitfoder, som jeg nu selv importerer direkte færdigbehandlet fra Arnold & Co. i Bremen.

Dertil får de særligt tilskudsfoder, som jeg selv gennem årene har lært mig til at bruge for at holde dem i bedst mulig vigeur, bl. a. æggekage, tang-mel, som er tilberedt med dextrose, maltose, casein etc. for at tilføre dem samtlige for velværet nødvendige mineralier og vitaminer — frisk vand gives hver dag i store skåle, så store, at fuglene kan bade. Jeg har fundet, at det giver dem en stor glæde at kunne bade hver dag, også om vinteren.

Et halvt spise-æble for hver fugl pr. dag giver jeg, samt salat, revne gulerødder om vinteren. om sommeren får de alt andet spiseligt grønt. som vokser vildt. Masser af skovbær får de om sommeren.

Men jeg skal senere komme tilbage til den specielle behandling af de enkelte arter.

Gust. A. Gjessing.

Odense fugleforening, som i 1945—46 var tilsluttet F. F. F., har nu atter besluttet at holde »Stuefuglene« som medlemsblad — vi kan kun ønske den aktive forening til lykke med fremgangen og haabe på et godt og varigt samarbejde til gavn for vor hobby.

*

Fugletyven fra Odense er fanget og har tilstået. Det er en 23-årig arbejdsløs, som stjal fuglene for at sælge dem videre; det besørgede hans kone efter at have udstyret sig med blå briller og hæfteplaster på den ene kind samt højre arm opbunden — hun solgte fuglene til fuglehandlere, og den opbundne arm skulle modvirke, at hun kom til at skrive kvittering. —

Det drejer sig om ca. 100 fugle til en værdi af et par tusinde kroner.

*

Det hollandske foderfirma P. Sluis' verdenskendte produkter kan nu atter fås her i landet. — Vi skal i næste nummer bringe en omtale af produkterne.

*

De undulater, D. U. K. har fået valuta til at hjemkøbe fra England, er nu ankommet og er i karantæne, forhåbentlig tilføres derigennem den danske undulatbestand en værdifuld blodfornyelse. — Se nærmere under D. D. K.- meddelelser.

*

Den blå dværg maske papegøje (Agaponis personata var.) er nu på markedet herhjemme, selv om prisen er høj, er der nok nogle liebhavere, der vil forsøge med den morsomme mutation, som vi længe har glædet os over at se i Zoologisk Have.

*

Med dette nr. følger indholdsfortegnelsen til forrige årgang — 5 måneder for sent, beklageligvis.

*

Studiekredsen. Indtegningen er afsluttet. Deltagerne har fået meddelelse om første mødeaften. Skulle der være flere interesserede, kan der rimeligvis startes endnu en kreds. Man bedes som sædvanlig melde sig til forretningsfører H. Strate Petersen, Hessensgade 57 ².

Har man særlige emneønsker, kan disse godt anføres.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN“

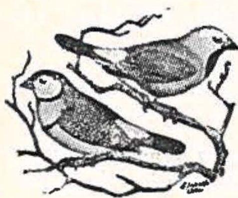

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: Albrecht Møller, Chr. Kolds Alle, tlf. 50.03.78
Kasserer: C. F. Cornelius, Strandgade 46, AM 4359 y.
Sekretær: C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Bestyrelsesmedlem: Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, tlf. Sundby 6963 y.

Næste møde afholdes torsdag den 11. februar 1954 kl. 20 i »Tesalonen«, Det kgl. Haveselskabs Have, Frederiksberg Runddel.

Foredrag af hr. malermester Aage Jørgensen, Helsingør. Emne: »Min fader havde også fugle«.

Bancospil. Køb- og salgsbog. Spørgeskema.

Tag venner og bekendte med.

Bestyrelsen.

Vi beder Dem venligst reservere tirsdag den 9. marts til en god fugle-aften.

Medlemsmødet

den 14. januar 1954 i Thesalonen, Haveselskabets Have.

Næstformanden, hr. Albrecht Møller, bød de mange fremmødte velkommen og rettede en særlig velkomst til hr. gartner Nielsen, der havde lovet at deltage i en samtale om dværgpapegøjer. Beklagede, at der var så koldt i lokalet, og at vi ikke kunne få vor sædvanlige kaffetår.

Oplæste derefter navnene på 23 nye medlemmer.

Derpå gik man over til samtalen om dværgpapegøjer, hvori deltog foruden hr. gartner Nielsen hr. Albrecht Møller.

Alle de spørgsmål, som man så ofte hører, f. eks.: under hvilke forhold holder man bedst disse fugle — hvilket foder skal man benytte — hvordan får man dem til at yngle — skal de have særlige redekasser o. s. v., blev så grundigt gennemgået, at det må forventes, at efterspørgslen efter disse fugle vil stige i den nærmeste fremtid.

Alle de kendte arter samt et par mutationer blev draget med ind i samtalen, der også bød på oplysninger om, hvor i naturen fuglene findes og under hvilke forhold, de lever der.

Jeg tror, at alle vi tilstedeværende så nogenlunde er klar over, hvordan vi skal forholde os, såfremt vi skulle komme i besiddelse af et par af disse fugle.

Samtalen, der varede næsten 2 timer, blev påhørt med stor interesse trods den kulde, der herskede i lokalet, iøvrigt en dårlig service fra Haveselskabets side.

Da kaffepausen var strøget af programmet, gik man over til bancospillet om fugle. Der bortspilledes et par hollandskbrogede og to par normalfarvede undulater samt et par zebrafinker og et par sølvnæb.

Til slut købs- og salgsbogen samt spørgekassen. **Sekretæren.**

K. K. K.

afholder, da redaktionen slutter, sit kåringsskue sammen med DUK hos Nimb. — Det er smukke, stilfulde lokaler, der danner rammen om den seværdige udstilling, hvor formanden, K. Johansen, den 14. januar indledte med at sige, »at vel var det kun en håndfuld af Danmarks kanarie- og harzerbestand, men håbede ad åre på et godt samarbejde

på bred basis med mange flere af Danmarks opdrættere«.

For at åbne udstillingen fik hr. direktør A. Reventlow derefter ordet og holdt en kort, men glimrende tale om »de mest fordringsløse — og mest fordringsfulde to fugle« (kanarier og undulater). — Man kunne have ønsket direktøren et langt større forum af forventningsfulde fuglevenner, der altid med glæde lytter til erfaringer fra måske Danmarks betydeligste liebhaver omkring 20-30'erne. **Albrecht Møller.**

Egentlig omtale af skuet og præmielisten i næste nummer.

FORENINGEN „FUGLEVENNEN"
NYKØBING F.

Sidste medlemsmøde i restaurant N. F.s store sal var over al forventning, ikke færre end 135 deltagere. Medlemsmøderne i februar bliver i hotel »Baltic«s mellemsal torsdag den 4. og 18. kl. 19.

Bestyrelsen.

ODENSE FUGLEFORENING

afholder medlemsmøde tirsdag den 10. februar kl. 8 i Industripalæet.

Emne: papegøjer og parakitter.

Ved januarmødet holdt malermester Aage Jørgensen, Helsingør, et udmærket foredrag for de mange medlemmer, som var mødt frem.

Bestyrelsen.

D. U. K.

Næste møde afholdes torsdag den 18. februar kl. 20 i restaurant Helmbæk, Gl. Kongevej 29, B.

De engelske undulater er nu ankomne og i karantæne. Desværre har vi ikke kunnet efterkomme de mange opdrættere, som gerne selv vil overtage og betale fuglene. Prisen kommer til at ligge på kr. 300,00 pr. stk. plus omkostninger.

Ringe. Vi beder vore medlemmer omgående bestille de lukkede DUK ringe. Prisen er kr. 25,00 pr. 100 stk., og mindste ordre er 100 stk. Ligeledes kan plastikringe leveres til en pris af kr. 12,00 pr. 100 stk. Bemærk: Betalingen skal følge ordren, ellers bliver ringene ikke bestilte.

Kåringsskuet afholdtes den 15.—17. januar d. å. i forbindelse med KKK's skue, hvor vi udstillede som gæster. Walther Langberg vandt DUK's kobolt vandrepokal. Vi siger KKK tak for indbydelsen og for samarbejdet.

Studiekreds afholdes i løbet af foråret, evt. også i forbindelse med Glostrup Stuekulturforening. Begyndere såvel som viderekomne bedes henvende sig til formanden.

Som dommer på kåringsskuet fungerede Kai Riis-Hansen, og assistent var Jørgen Christoffersen.

Kai Riis-Hansen.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer må skriftligt, senest den 15. måneden være redaktionen i hænde, Kristen Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for medlemmer, og antal af dyr må altid anføres af erhvervsmæssige grunde.

Sælges: 10 røde og rosa kanariehanner, 5 par zebrafinker, 10 stkr. mågefinker sælges eller byttes med tropiske fugle. **E. Johnsen,** Lyngbyvej 313, Hellerup, Gentofte 3913.

Byttes: 1,0 chinesisk dværgvagtel ønskes byttet med 1,0 af samme slags (blodfornyelse). **Jytte Weis Abildholt,** Vester Voldgade 131[1] Palæ 9983 x.

Købes: Swainsons spurve. **Bent Hermansen,** Østervej 9, Vordingborg, tlf. 1279 (kl. 18—19).

Købes: 2,1 bourks parakit, 1,1 trefarvet papegøjeamandine. **Aage Madsen,** »Skovbo«, Viborg.

Købes: Sjældnere vagtler og vævere. **Albrecht Møller,** Christian Kolds Allé 1, Kastrup.

Sælges: 1,0 opalin, himmelblå, kr. 9,00, 1,0 mauve kr. 7,00, 1,0 kobolt kr. 7,00, 1,0 himmelblå kr. 7,00, 0,1 mørkegrøn kr. 8,00, 0,1 opalin kobolt kr. 8,00, 1,0 dansk, broget, grøn, kr. 75,00, 0,1 dansk, broget, blå, kr. 75,00 samt gode typer lysorange kanarier, kr. 40,00 pr. par. Alle fuglene er 1-årige. **Hakon Ek Nielsen,** Fredericiagade 21, Vejle.

Sælges: 1,1 rosella kan byttes med trefarvede papegøje amandiner. **Aage Madsen,** »Skovbo«, Viborg.

Byttes: 0,1 bourks parakit, 1953, med 1,0, 0,1 nymfeparakit, 1953, med 1,0.

Sælges eller byttes: 1,1 rødhovedet dværgpapegøje, 1952, fint avlspar, med 1,0 sangparakit. **Axel Pedersen,** Birkerød pr. Marslev, tlf. Marslev 265.

Sælges: 10,10 gule, 5,5 hvide, 5,5 lysorange kanarier, 3,3 mågefinker, 7,2 grå zebrafinker, 10 dansk-brogede undulatunger.

Ønskes: 2,2 dansk-brogede yngledygtige undulater. **T. Trolle Sørensen,** Efterårsvej 12, Charlottenlund, tlf. Ordrup 7431.

Sælges: 0,2 aurora astrilder, unge, kraftige. **R. Skovgaard Laursen,** Møllegade 72, Skanderborg.

Købes: 0,1 tornastrild, 0,1 olivengrøn astrild. Gartner **H. Skou,** Brøndbyvestervej pr. Glostrup, tlf. Rø 1961.

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: Albrecht Møller, Kristen Kolds Alle 1, Kastrup.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

29. Aargang MARTS 1954

BRUNRYGGET GULSPURV

Auripasser Luteus (Lichtenstein)

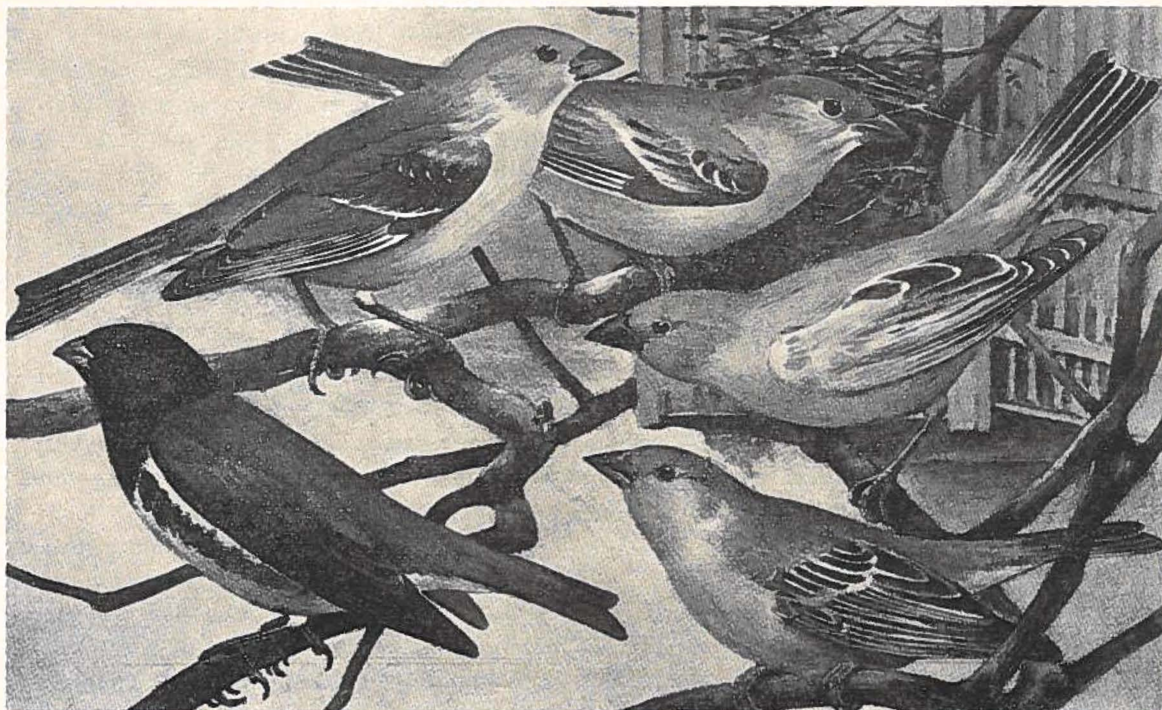

Karl Neunzig

Brunrygget Gulspurv
Auripasser Luteus (Lcht.)

Han Hun

Sorthovedet Spurv
Alario alario L
Han

Gulspurv
Auripasser euchlorus
Han
Hun

Farvebeskrivelse:

Hannen: Hoved, hals og kroppens underside svovlgul, skulderfjer og ryg rødbrun, gumpen rødbrun iblandet gult, overhaledækfjer gråbrune, gulligt udviskede, undertiden iblandet rødbrunt, underhaledækfjer sortbrune eller mørkegrå, randet med hvidligt eller gullighvidt, små vingedækfjer gulliggrå, de øvrige sorte, de inderste og største rødbrune, med gullighvid rand mod spidsen. Armsvingfjerene rødbrune, håndsvingfjerene med hvidlige rande, undervingedækfjer bleggullige, langs vingeranden næsten sort, halefjerene sortbrune med lysbrunlige rande, øjet mørkebrunt, næb og ben brunligkødfarvede.

Hunnen: Oversiden lys isabelfarvet, hovedsider og underside hvidlig til bleggul, kropsider

udvisket brunlig, små vingedækfjer samt ryg, øvrige vinge- og halefjer sortbrune med brunlighvide rande, indersømmen i vinger og hale hvidlig, undervingedækfjer hvide eller smudsigbrune.

Udbredelse: Nordøstafrika til Midtafrika, i buske og træer som regel i åbent terræn, den opholder sig som oftest i nærheden af vand — besøger bomuldsmarker, opdyrkede marker og landsbyer.

I Khartum observerede Heuglin den i loer og lader samt stalde, som regel i store skarer på spurvevis i lange rækker på mure og tage, hyppigt også i steppeområder ved regndamme og ørkenbrønde.

Dens stemme minder om skovspurvene, men den er mere behagelig, ved søbredderne ynder den i utallige skarer at sætte sig i træer, der hælder ud over vandet. De tynde grene tvinges ofte ved de mange fugles vægt helt ned til vandspejlet, hvor de nederste nu og da nappes af rovfiskene.

Rederne bygges kolonivis af tørt fint strå, pungformet åbent oventil. Ofte sidder de dusinvis i træer og buske fra 2—4 meter over jorden.

Der lægges 3—4 grønlighvide, mørkegrå eller gråbrune æg, der i den tykke ende er rigeligt besat med mørkere pletter og klatter.

Næringen består af frø af vildtvoksende græsarter samt insekter.

Importeres af og til, men aldrig talrigt.

I fangenskab er den opdrættet mange gange, reden er som regel højtsiddende i et harzerbur, der fyldes med græs og trævler, bast eller planterødder og fores rigeligt med fjer og dun, også ofte så indgangen synes at være helt lukket. Der kan også til tider næsten være et kort rør om indgangen. Kun hunnen ruger 9—10 dage, og efter 13 dages forløb kommer ungerne frem og klatrer rundt omkring indgangshullet.

Ungedragten er matgråbrun, strube og bryst hvidligt, næb lysegråt med hvidligt spids, næbvokshuden gul, øjet mørkt og benene lysegrå.

I prinsen af Koburg (senere kongen af Bulgariens) fuglestue er på to år opdrættet 15 bastarder af Husspurv (Passer domestica) × Brunrygget Guldspurv (Auripasser luteus). Opdræt må tilsigtes i månederne maj—november. Påstanden om, at ungerne går til grunde, hvis man ikke kan skaffe friske myreæg, er overdrevet, i flere tilfælde er opdræt lykkedes uden disse.

C. Lund skriver, at den kan være ret ufredelig overfor andre ynglefugle.

Jeg har selv haft flere par af denne morsomme og livlige lille spurv, og jeg har haft megen glæde af dens skønhed og interessante væsen. Jeg har flere gange haft æg og enkelte gange unger af den, men har endnu ikke nået at få dem på pinden. Fuglene har i lange perioder gået sammen med 70 Væverfugle; det har gået helt godt, og den lille fugl har klaret sig udmærket, den har for eksempel for tiden bygget en stor rede, og der er det ejendommelige ved denne fugl, at strå og mos, før hannen, der alene bygger reden, lægger det op i reden, får en omgang i vandet og lægges derefter på plads. Medens redebygningen, der varer nogle dage, står på, går hunnen nogle gange ind i selve reden, prøver at lægge sig og skubber sig lidt frem og tilbage og til siderne, så lukkes næsten redens indgang, og hunnen ser man ikke ret meget til de næste dage, medens æglægningen foregår og i fortsættelse heraf rugningen. Parringen foregår dog udenfor reden på pinden, og det er en hel festforestilling for sig. Under skrig og kvidren, med oppustede fjer, spredte halefjer og slæbende vinger farer hannen rundt om hunnen, og parringerne foregår ofte indtil en 15—20 stkr. pr. gang.

Jeg har ikke observeret, at nogen af mine par har været ufredelige. Det er tværtimod en fugl, der har stort flokinstinkt, den elsker selskabelighed, derfor sker importen også som regel med Væver-sendingerne, og ofte sælges hunnerne som Væver-hunner. Det er som regel sammen med Ildvæverne: Orange og Flammevæverne, den ankommer. Det kunne tyde paa, at den opholdt sig i flok sammen med Væverne og fanges sammen med disse. Foruden frø, tørt som spiret, må den ikke mangle grønt, og den kræver ligefrem et tilskud af animalsk foder. Hos mig har den været en stor ynder af såvel melorme som myreæg. Den har en forbavsende evne til at splitte alt frøet ud på jorden hver dag, en vane som fugle, der i vild tilstand ynder spiret eller opblødt frø, som regel har. Den forventer formodentlig, at frøet, som kommer på jorden, absorberer af jordens fugtighed og derefter bliver spiseværdigt.

Man kan kun anbefale den fornøjelige fugl, der blandt alle de andre gode egenskaber tillige er meget billig. *Albrecht-Møller.*

ROSELLA PARAKITTERNE

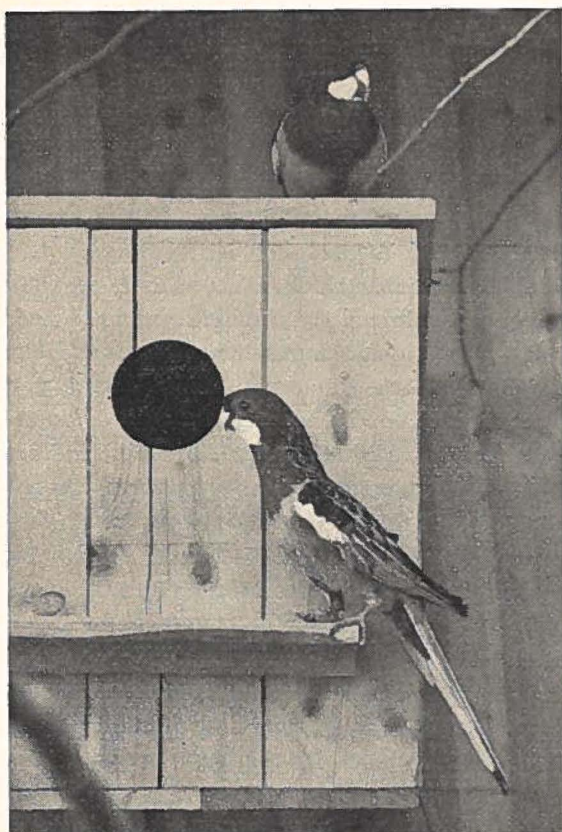

Foto: G. A. Gjessing

Et par Rosella Parakitter (Platycercus eximus) hos forfatteren. — Hannen øverst, hunnen på flyvebrættet.

Beskrivelsen af denne vor mest almindelige voliere parakit Rosellaen skulle ikke være nødvendig, den er velkendt af alle liebhavere verden over, og jeg hopper derfor over enkelthederne ved dens udseende og konstaterer blot, at jeg skriver om den Rosella-art med rødt hoved, gulgrøn bug, blå vingeskuldre, mørkgrøn ryg med sorte tegninger, så véd alle, hvilken art det drejer sig om.

På grund af dette, at den er så almindelig, overses det ofte, at det i virkeligheden er en af verdens vakreste fugle. Den bliver almindelig betragtet som noget helt ordinært — men sæt Dem nu for en gangs skyld til nøje at studere den og betragt dens strålende skønhed og forelsk Dem påny i den. Hannen er noget større i hoved og næb og har en jævnere fordelt og en noget mere udvidet rød tegning end hunnen, hans tegninger er skarpt afgrænsede mellem det grønne og gule på brystet, de hvide kindpletter er klarere og større, og hans holdning fornægter sig heller ikke, det fremgår tydeligt, at det er H A M, der er chefen i buret.

Det var de to zoologer Shaw og Nodder, som i 1792 opdagede de første eksemplarer af denne fugl, og bragte den til England. De blev første gang observeret i Australien, hvor de hører hjemme i landsdelen „Rosehill" (nu PARAMATTA), og her kaldte de indfødte dem for „Bundulocks". Shaw gav dem navnet „Rosehill Parrot" (Rosehill Papegøje), og dette er senere blevet forkortet til Rosella. De forekommer i Sydøst-Australien i vild tilstand, og følger årstiden fra Victoria til Tasmanien; de ynder at opholde sig i nærheden af menneskeboligerne, og man kan således også træffe dem i umiddelbar nærhed af Sydney, ja endog midt inde i byen, i parker og haveanlæg.

Bønderne ser på dem med megen misfornøjelse, da de er slemme til at ødelægge nysåede hvedemarker og frugtplantager, de optræder i flokke, og går til angreb på kolonisternes nysåede agre, hvor de rykker de nye hvedespirer op. Tidligere blev disse fugle fanget i fælder som næringsmiddel, for deres kød er velsmagende, og som allerede nævnt blev den anset for en skadefugl. Senere opdagede australierne, at det var en eftertragtet eksportvare til Europa, og så begyndte man at fange dem og eksportere dem til Europa og Amerika som voliere-fugl.

Rosellaen yngler gerne to gange pr. sæson, og den bygger sin rede i bunden af døde træer, uanset hvor dybt der er ned i træet, så søger den helt til bunds. Her samler den fjer sammen, og på disse som underlag lægger den sine 4—9 helt hvide, næsten gennemsigtige æg. I fangeskab trænger den ikke til underlag i reden, men lægger sine æg på en omvendt tørv, hvori der er formet en hulning, således at æggene ikke kan trille rundt. Fuglen er let at opdrætte i fangenskab, men skal man opnå resultater, må man drage omsorg for, at den beholder sin fertilitet (frugtbarhed), og det sker blandt andet ved at overvåge, at der er god plads til flyvning. Jeg er af den opfattelse, at jo større plads man giver den,

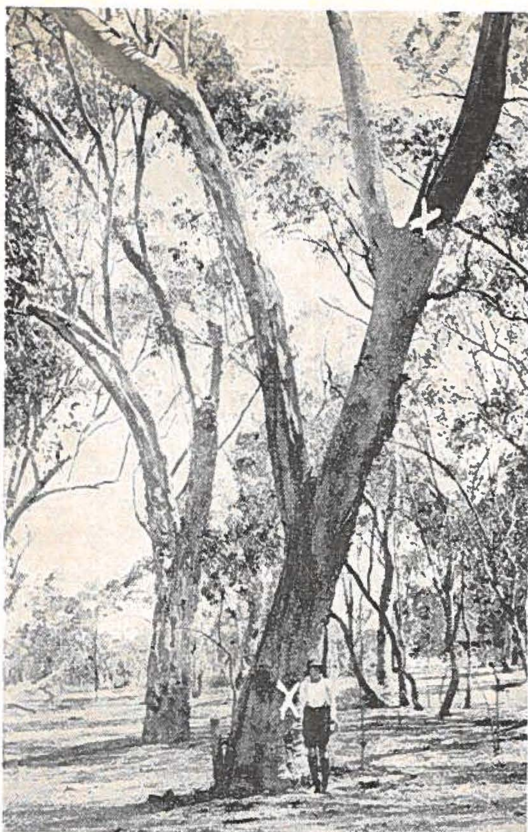

Efter Cayley

Billedet giver indtryk af en sådan parakitrede. Øverste × indgang og udfor nederste × selve reden. (Sammenlign den stående dreng).

jo sikrere er den i avlen, og område under 1 × 4 meter er for lidt. Som redekasser kan anvendes almindelige trækasser i størrelse ca. 30 cm i diameter og 60 cm dyb, i bunden som tidligere nævnt en omvendt græstørv (med græsset nedad), og heri kan man med den knyttede hånd forme en hulning til æggene. Der kan også anvendes frønnet træ, som trykkes itu til pulver, et lag på ca. 5 cm vil være passende. Når redekassen er klar, hældes en kande vand op i den, og man presser atter bundlaget godt sammen, stiller kassen i ro i to dage, så vandet atter kan rinde fra, derefter hænges kassen på plads; man gør klogt i at anbringe den et sted, hvor man ikke lige skal gnide sig op ad den hver dag, og ikke alt for højt. Indflyvningshullet i kassen bør være rigelig stort, d. v. s. ca. 8 cm i diameter, og bør sidde højt oppe, ca. 8 cm fra låget (taget). Fuglen ynder også at have en lille balkon (flyvebrædt) nedenfor indgangshullet til at hvile på og ikke mindst, for at ungerne, når de skal flyve ud, har et sted at være, når de skal tage den store verden i øjesyn, inden de for alvor giver sig i kast med flyvningens kunst. Dette flyvebrædt kan bestå af et ganske simpelt brædt, ca. 5 cm bredt og indtil hele kassens bredde (se omstående foto). Det anbringes 7—8 cm under flyvehullet. Man kan også nøjes med at anbringe en siddepind på sædvanlig plads, men jeg anser det første for bedre.

Der er naturligvis også mange andre typer af reder, som kan anvendes, i den retning er Rosellaen ikke vanskelig, men det bedste, jeg har haft, er en naturlig ved rådning udhulet træstamme med en minimums diameter indvendig af 20 cm og en ca. 40 cm dyb, er den større, gør det intet, men mindre må den ikke være. Bundlaget er også her som forhen beskrevet. Hvis man anvender en kasse, som er dybere end 40 cm, er det vigtigt, at man på indersiden af kassen, fra flyvehullet og ned til bunden, sætter en strimmel ståltrådsnet, hvoraf fuglene kan kravle op og ned, især gælder det ungerne.

Rosallaen er meget hårdfør, den kan leve og holde sig frisk i næsten enhver temperatur, blot den har foder, som er tilpasset graderne, men absolut fri for træk og fugtighed må opholdsrummet være. Jeg siger med hensigt: den k a n leve og holde sig frisk, men den har intet velvære af et helt koldt hus, hvis det går under frysepunktet. Der må under ingen omstændigheder holdes mere end et par i hver voliere, i årstiden marts—oktober, det er dog muligt, at det kan lade sig gøre, at ungerne bliver sammen med forældrene fra oktober til marts, i avlsæsonen må parret gå alene. Der er naturligvis ingen regel uden undtagelse, og jeg har hørt om enkelte tilfælde, hvor man har holdt to par Rosellaer sammen, også i ynglesæsonen, men det er for stor en risiko at tage, sædvanligvis ender det med mord og fordærvelse. Det første ungekuld må fjernes straks hannen viser tegn på at ville jage hunnen i reden igen, ellers kan det hænde, han tager livet af sine egne unger, for at de ikke skal stå ham i vejen under næste parrings-akt.

Hvis man skal holde flere par Parakitter i bur ved siden af hinanden, må man have dobbelt trådnet med 4 cm mellemrum, da man ellers risikerer, at fuglene bider tæerne af hinanden, ja endog kan næbbene tage skade, når fuglene bider på hver sin side af den enkelte netvæg.

Jeg vil lige nævne nogle facta af Rosellaens historie, som måtte have interesse for os liebhavere. Vi kender to arter, den sædvanlige type Rosella og den Gyldennakkede Rosella (G. M. Rosella), som er noget stærkere i farven og især viser en stærk gylden farve i ryg og bryst, men i vild tilstand kendes tre distinkte typer:

I) Den almindelige Rosella (Platycercus eximus),

II) den saakaldte Pragt Rosella (Platycercus eximus dimenesis), som forekommer mest på Tasmanien, og endelig

III) den gyldennakkede Rosella (Platycercus eximus splendidus), hvor den gule farve er stærkest fremtrædende.

I fangenskab er disse arter desværre blevet blandet sammen, således at vi aldrig her mere finder den helt rene type, det sker kun, når der af og til dukker nyfangede fugle fra Australien op, så er forskellen til at påvise. Derfor kan det hænde, at der i et kuld pludselig dukker en op, som bliver betegnet som G. M. Rosella på grund af sit stærke orangegule skær over bryst og nakke. Man finder også nu og da unger med udpræget mørkerødt og store tegninger i rødt; det er det samme udslag af den stedfundne bastardering.

Rosella kan med held parres sammen med alle arter af sin egen familie (Platycercus), Psittacus og parringer med Barnards og Sangparakitter samt Barrabands har fundet sted, og alle disse er fertile og kan avle videre.

Som foder anbefales lige dele af kanarie (stor), sølvhirse, hvede, ½ del uafskallet havre, ½ del solsikke, ¼ del hamp, som om vinteren øges til ½ del, samt ¼ del afskallede jordnødder (pea-nødder), om vinteren desuden frugt. Mange Rosellaer vil ikke æde æble og lignende, når det lægges i en skål til dem, men slår man et søm i en af lægterne i volieren og spidder frugten på dette, så spises det hver dag. Således har jeg også fået mine Undulater til at æde æbler om vinteren. Om sommeren er alle slags vildt grønt velkommen, og af dette bør de have rigeligt hver dag. Skovbær er de helt gale efter. De kræver ikke noget specielt opmadningsfoder til ungerne, kun masser af frisk grønt som tilskud til det sædvanlige frø-foder. Rosellaen bader gerne hver dag både sommer og vinter, og det er derfor tilrådeligt at give dem en stor badeskål med vand daglig, de drikker gerne vand, som er grumset eller i hvilket der er grønalger, men de bader kun i helt klart og rent vand.

En Rosella som sættes i bur, bliver sjælden tam, den bliver sløvere, jo ældre den bliver. Men den kan lære at tale enkelte ord samt fløjte lidt.

Gust. A. Gjessing.

SLUIS FODEREMNER

kan nu atter fås her i landet

Det gamle ord ord, at: „Det nye er sjældent godt og det gode sjældent nyt" gælder også om de gamle hollandske foderprodukter, som nu er til at købe i næsten enhver fugle- og velassorteret frøhandel. Det er produkter, der anbefaler sig selv, for bag deres fremstilling ligger „Dynastiet Slui"s mere end 100-årige erfaring. Det er fremstillet efter erfaringer, forsøg og nyeste videnskabelige resultater. — På fabrikens områder findes volierer, hvor man kan finde de fugle, man ønsker at fodre eller selv har. På volieren står, hvor længe fuglen har været i volieren og hvad den er fodret med under fangenskabet. På dens vitalitet og farver kan man selv konstatere, at den er fodret rigtigt. — Man skal være sikker på produkternes værdi, når man anstiller et sådant forsøg, og det er firmaet også, det er derfor let at anbefale alle de forskellige produkter; firmaets mærke er garanti for kvaliteten. Et særligt savn er afhjulpet ved det animalske foder til smalnæbbede insektædere, og forhåbentlig betyder dette, at vi igen ser en del insektædere i volierer og på skuer i fremtiden.

Produkterne er ikke billige, men „det er aldrig alene prisen, der afgør, om en vare er for dyr!" Hermed være produktet anbefalet til alle fugleliebhavere, der vil gøre det godt for deres burfugle. *Albrecht Møller.*

HARRY ASKHOLM
in memoriam

Skomagermester Harry Askholm, Skolegade 28, Nykøbing F., er død på Sct. Elisabeths Hospital i København efter en alvorlig operation, kun 56 år gammel.

Askholms fritidshobby var fuglene, baade hvad smaafugle og papegøjer angår, for ikke at tale om alle de fine opdrætningsresultater af Kanarier.

Venner og bekendte var altid velkommen til at se fuglene i det gæstfrie hjem, hvor hans plads nu står tom. Vi vil altid mindes Askholm som en rigtig fugleven, en dygtig fagmand og en flittig haandværker. Vi vil hermed udtale et: Æret være hans minde. *Legind.*

Da det ofte sker at vi får henvendelse fra medlemmerne med angivelse af medlemsnumer 173 gør vi opmærksom på, at dette er foreningens adressograf-numer hos postvæsenet. — Medlemsnumeret skal være påført medlemskortet med blæk.

*

Der er her til landet for kort tid siden ankommet nogle vildtfangede Gittervinget Astrild (Stictoptera annulosa), oplyser hr. Umberto Nilsson.

*

Et københavnsk dagblad bragte i den kolde tid en opfordring til fuglevenner om også at huske på de vilde fugle og stille varmt vand ud til disse i flade skåle.

Vi henvendte os til redaktionen, der beklagede at være bleven vildført af henvendelse fra en fugleven. Vi forklarede, at fugle i det lunkne vand ville føle sig fristede til at bade, og i den strenge frost ville vandet fryse til is i fjerene på fuglene. Det ville blive umuligt for dyrene at flyve op, og de ville hurtigt blive kattebytte.

Skal der endelig sættes vand ud til de vilde fugle, hvilket er helt unødvendigt, så længe der er løs sne, så må der i fadet lægges sten, som hindrer fuglene i at bade, men med mellemrum, så fuglene kan få næbbet ned og drikke.

Dagen efter bragte bladet med en smuk lille vignet en udførlig rettelse på en så iøjnefaldende måde, at vi formener, alle fuglevenner, som ser bladet, også har set dette.

*

Det sker desværre, at fugle dør, og ofte bliver den døde fugl tilintetgjort straks. Skulle det ske for Dem, og fuglen er smuk og nogenlunde sjælden, beder vi Dem indtrængende tænke på os. Vær venlig at sende os fuglen til udstopning i en lille æske, helst en cigarkasse, men fuglen må være frisk. Omkostningerne bliver refunderet, og hvis De ønsker det, kan vi som regel sige Dem, hvad fuglen er død af.

Adresse: Albrecht Møller, Christen Kolds Allé 1, Kastrup.

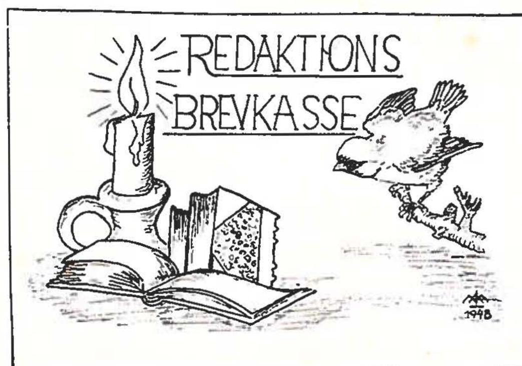

REDAKTØR: ALBRECHT MØLLER

Sp.: Jeg sender nogle fjer af mine Mågefinker. Der er ligesom gnavet i dem. Hvad mon det kan være? Og er det smitsomt?

Hvad koster et par brogede Undulater?

A. P.

S v a r : De tilsendte fjer var meget medtaget, formodentlig af fjermider. Det er en lidelse, der kun kommer, hvor der ikke holdes tilstrækkeligt rent, navnlig hos fugle, som sover i rederne. Rens alle reder ud, hvis der da ikke er æg eller unger, og skold dem i sæbevand, skrub derefter med en børste reder og bure, pas især på hjørner og træværk, pust derefter de rene steder med insektpulver. Der er i de fleste originale insektpulvere stoffer, som vil dræbe de tilbageblevne af denne parasit. Fjerene bliver ikke pæne på fuglene, før de fælder næste gang.

Prisen på brogede Undulater er nu igen bestemt af kvaliteten. Den periode, hvor alt skravl kunne sælges til tårnhøje priser, er forbi. Antagelig kan der fås et par gode danske brogede undulater for ca. 50 kr.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: Albrecht Møller, Chr. Kolds Alle, tlf. 50.03.78
Kasserer: C. F. Cornelius; Strandgade 46, AM 4359 y.
Sekretær: C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Bestyrelsesmedlem: Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, tlf. Sundby 6963 y.

Medlemsmødet for marts afholdes *mandag den 8. marts kl. 20* (ikke som meddelt i forrige blad den 9.) i Odd Fellow Palæets Selskabslokaler, hvor man har formået hr., dr. med. L. Ferdinand til at tale om „Paa fuglefangst med Galathea". Foredraget vil blive ledsaget af farvebilleder fra ekspeditionen.

Derefter stort bancospil om værdifulde fuglegevinster. Til mødet er indbudt de øvrige fugleforeninger i København.

Da det sikkert vil blive en af de helt store oplevelser, henstiller vi til medlemmerne at sætte noget ind på selv at møde og glæde deres fugleinteresserede venner og bekendte med en indbydelse.

— — —

Medlemsmødet den 11. februar i „Tesalonen", Haveselskabets Have.

Formanden bød velkommen og rettede en særlig velkomst til aftenens foredragsholder, hr. malermester Aage Jørgensen, Helsingør, oplæste derefter navnene på 41 nye medlemmer samt bød dem velkommen i foreningen. Formanden meddelte, at næste medlemsmøde afholdes den 8. marts i Odd Fellow-Palæets Selskabslokaler, og bad medlemmerne reservere sig denne aften. Foredragsholder vil blive dr. L. Ferdinand, der blandt andet er kendt som deltager i Galathea-ekspeditionen.

Hr. Aage Jørgensen fik nu ordet, og indledte med at fortælle om nordiske fugle, som før i tiden holdtes i fangenskab (dette er ikke mere tilladt, d. v. s. tilladt er det, hvis fuglene er lovligt indført), fortalte blandt andet om indfangelsen af disse fugle, som man også dengang havde lov til, og om, hvorledes man også dengang, omkring århundredskiftet, brugte nordiske fugle som betalingsmiddel ved indkøb af tropiske fugle. Ligeledes omtalte foredragsholderen, at indsamling af frø var ret almindelig dengang, det var ofte store mængder af mange forskellige slags, som indsamledes. Hr. Jørgensen kom derefter ind på sit fuglehold i Helsingør, hvorledes starten foregik, og om, hvordan det senere udviklede sig til et fuglehold på 4—500 stykker, kom endelig også ind på forskellige fuglesygdomme, blandt andet „fransk fældning".

Derefter stillede hr. Cornelius spørgsmål, om hr. Jørgensen havde konstateret drejesyge hos Goulds Amandiner i friluftsvoliere, og redaktøren efterlyste en beretning om hr. Jørgensens enestående opdrætningsforsøg af Løjgrøn Papegøjeamandine, som først i fjor er slået af frk. Dünwebers fuldt lykkedes opdræt.

Disse spørgsmål blev udtømmende besvaret, og i tilgift fik de opmærksomme tilhørere en masse gode og værdifuld oplysninger og råd.

Efter en kort kaffepavse (denne er igen indført) gik man over til bancospil om Kanarier, Undulater, Zebrafinker og Risfugle samt foderskåle og transportkasser. Efter oplæsning af køb og salgsbogen sluttede formanden det godt besøgte møde.

Sekretæren.

ODENSE FUGLEFORENING

Formand: Benny Levin, Rugårdsvej 246, tlf. 11605.
Kasserer: Carlo Jørgensen, Gersdorffsgade 10.
Sekretær: Arne Hestnes, Vildrosevej 20.

Til medlemsmødet i februar var mødt ca. 55 medlemmer. Formanden bød velkommen og oplæste navnene paa fem nye medlemmer.

Formanden bød derefter hr. Gunni Nielsen, Roskilde, der som aftenens foredragsholder var mødt for at tale om Parakitter og Papegøjer, velkommen. Gennem foredraget fik medlemmerne mange gode oplysninger, ikke alene om emnet, men hr. Nielsen kunne ikke skjule, at hans store interesse var tropefugle, og herom fik man også meget godt at vide.

Der blev bortloddet et par Agapornis fischeri samt nogle keramikskåle.

Næste møde afholdes mandag den 8. marts 1954 kl. 20 på Industripalæet,

Efter foredraget vil der bliver bancospil og 2 par Undulater, keramik og frø. *Sekretæren.*

„FUGLEVENNEN"

NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste. Telf. 1809
Kasserer: Allan Hansen, Lollandsgade 16
Bestyrelsesmedlemmer: Marius Olsson Johannes Mathiesen.

Det første medlemsmøde i år afholdtes den 13. januar i Restaurant „N. F.s store sal. Formanden bød de godt 100 deltagere velkommen med ønsket om et godt nytår og udtrykte derefter i sin tale håbet om, at det nye år måtte gå lige så godt som det gamle, både fuglemæssigt og i foreningen.

Til slut fandt bortlodning af fugle og planter sted blandt medlemmerne.

— — —

Mødet den 4. februar var denne gang på Hotel „Baltica", mellemsalen. Her bød formanden de 125 deltagere velkommen og talte om, hvor langt garantien for fuglenes liv strakte. Formanden udtalte, at ved køb af fugle til foreningen garanteredes kun for levende ankomst, og mente heller ikke, at foreningen som sådan kunne overtage erstatningspligt, efter at fuglene var afleveret til medlemmerne i levende live. Han opfordrede medlemmerne til altid at pakke fuglene godt ind under transporten, og ved ankomsten til bestemmelsesstedet sørge for, at fuglene fik tempereret vand og frø, inden de gik til ro.

Til bortlodningen blandt medlemmerne havde man et par brunryggede Gulspurve og et par brogede Zebrafinker, desuden nogle andre par fugle og en del fine stueplanter.

Mødet sluttede kl. 22,30.

— — —

Næste medlemsmøde torsdag den 11. marts kl. 19,30 samme sted.

Generalforsamling med dagsorden i følge lovene afholdes i Restaurant „N. F."s store sal torsdag den 1. april kl. 19,30.

Efter generalforsamlingen medlemsmøde, herom meddelelse senere. *Legind.*

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer må skriftligt, senest den 15. måneden være redaktionen i hænde, Kristen Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for medlemmer, og antal af dyr må altid anføres af erhvervsmæssige grunde.

Byttes: 1,0 chin Dværgvagtel med 1,0 samme (blodfornyelse). *Jytte Weis Abildholt,* V. Voldgade 131 1. s. Palæ 9983 x.

Sælges: 12,8 ægte Harzer (Jahn Stamme), meget dybe toner. Skotøjshandler *P. Clausen,* Løjt Kirkeby, Aabenraa 7132.

Købes: 0,1 eller 1,1 Sangparakit. *Svend Hansen,* Baldersvej 17, Viborg.

Købes: 1,1 Nymfeparakit, 1,1 hvide Risfugle, 1,1 brogede Zebrafinker, 1,1 sorte Mågefinker.

Byttes: 0,1 Sorthovedet Dværgpapegøje med 1,0 samme art. *Chr. Rasmussen,* Stationsvej, Harndrup.

Sælges: 1,1 Mohrenkopf, 0,1 Nymfeparakit, kan byttes med Dværgpapegøjer eller Diamantfinker. *Kjeld Egebjerg,* Vordingborgvej 57, Næstved.

Sælges: 1,1 brogede Harzere (hannen 1. pr. K. K. K. kåringsskue 1953, kåringskort medfølger), kr. 50,00 — 3,3 brogede Harzere a kr. 40,00 (alle hanner med vingetegning), 1,1 blå og 0,1 grøn-blå, samlet pris kr. 60,00. Alt i købers emballage. *Otto Sand Legind,* Orupgaard, Nykøbing Falster.

Købes: „STUEFUGLENE", åagange 1—12 begge incl., årgang 13: Maj måned, årgang 14: Oktober måned, samt indholdsfortegnelse til årgangene 13 og 15. *Chr. Pedersen,* Østervej 24, Glostrup. Glostrup 2118.

Sælges: 15 stkr. blå-hvid brogede Undulater, 1,0 rødhovedet Dværgpapegøje. *Chr. Rasmussen,* Stationsvej, Harndrup.

Sælges: 6,4 Sivastrilder, 3,2 Ringastrilder, 1,1 løggrønne Papegøjeamandiner, 5,4 lyse og mørke mågefinker (ikke brogede). Frk. *E. Dünweber,* Frederikssundsvej 106 A, Bella 4171 y.

Sælges: 8,10 af mine præmierede Kanarier, kan også byttes med 1,1 sorthovedet og 1,1 rødhovedet Dværgpapegøjer (yngledygtige). *N. Busch,* Borgmesterløkken 27, Aabenraa.

Købes: 0,1 chinesisk Dværgvagtel. *O. Frederiksen,* Vedelsgade 4, Sorø. Sorø 553, kl. 8—17,30.

Byttes: Herre-stålarmbåndsur (vandtæt, antimagnetisk) — med hvide og sorte Mågefinker, hvide og brogede Zebrafinker eller andre Finkefugle. *Carl Schmidt,* Nattergalevej 75, St. h., København NV.

Sælges: 0,1 Bourksparakit. *Aage Madsen,* Skovbo, Viborg.

Købes: 0,1 eller 1,1 rødhovedet Papagøjeamandiner. *B. Levin,* Rugaardsvej 246, Odense. Odense 11605.

Købes: 1,0 hvid Risfugl, 0,1 rødhovedet Dværgpapegøje eller 1,0 samme sælges. *Ove Nielsen,* Halsted, Nakskov.

Købes: 0,2 eller 1,1 Yorkshire, 0,2 eller 1,1 Norwich Kanarier. Fuglene må være fra 53, gode og typiske dyr. Dyrlæge *C. J. Andersen,* Stenhøj pr. Frederikshavn. Telefon 35.

Sælges: 6 lysorange Kanarier og 5 par grå Zebrafinker sælges eller byttes med andre fugle. *Kaj Jensen,* Søsum Sø pr. Viksø.

Vi beklager at en del stof har måttet udskydes — indsend derfor venligst Deres manuskript i god tid til redaktøren, Chr. Kolds Alle 1. **En del har vi modtaget efter den 15., der absolut er sidste frist.**

Red.

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: Albrecht Møller, Kristen Kolds Alle 1, Kastrup.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

29. Aargang APRIL 1954

SKÆLHOVEDET FINKE

Sporopipes frontalis

Blommegul Væver *Ploceus vitellinus (Han)* — **Skælhovedet Finke** *Sporopipes frontalis* — Skægfinke *Sporopipes squamifrons*

Dværg-Maskevæver *Ploceus luteolus* (Hun) (Han) — Textorvæver *Ploceus cucullatus* (Han)

Farvebeskrivelse: Pandefjer og skægstribe sort, hver fjer er i spidsen bræmmet med hvidt. Bræmmen bliver større bagtil, og de bagerste af pandefjerene ender i en rustbrun plet og går gradvis over i helt rustbrune fjer, der dækker nakke, baghals og halssider, øreregionen askegrå, strube hvid, bryst, bug og underhale hvidgrå, siderne askegrå, ryg gråbrun, vingefjerene og hale gråsorte med grå rande, undervingedækfjer hvidlige, øje mørkebrunt, næb og ben grågule.

Kønnene er ganske ens.

Ungedragten er som hos de udvoksede fugle, men de hvide rande på hovedfjer og i skægstriben mangler.

Længde 120—130, vinge 63—70, hale 45—50.

Reden bygges i tætte tornebuske, æg- eller bageovnsformede, meget stor med relativ langt, vandret indgangsrør af tørt græs, blade, rødder, taver og lignende, stærkt udforede med hår, uld og fjer.

Æggene er grågrønlige fra 3—6 stkr., tæt besat med mørke pletter.

Udbredelse: Øst- og Nordvest-Afrika (Senegal, Gambia, Øvre Guinea).

Findes som regel i vegetationsfattigt område i tornede buske, ofte 3—5 fugle sammen, i yngletiden dog kun parvis, om efteråret samler de sig i større flokke, i nærheden af de beboede egne, og da er den ikke særlig vild.

Indførtes første gang omkring 1871 til Europa, kommer stadig nu og da, men aldrig i større partier.

Denne lille fugl, der hører til skægvæverne, en lille væverslægt på to arter, den ene sporopipes squamifrons, er vel omtalt i en udmærket opdræt-artikel af William Holm i »Stuefuglene«, 27. årgang, pag. 26. Den anden art, som ovenfor er beskrevet, omfatter flere underarter eller lokalracer, bl. a. sporopipes, frontalis pallidior, den er betydelig lysere end frontalis og er beskrevet af Bates i Ibis 1934, pag. 701 og anerkendt som lokalrace under navnet pallidior, den er påvist flere steder længere imod øst, navnlig i Niger-området i Midtafrika.

Ejendommeligt ved denne fugl er dens hale, der deles på en ganske mærkelig måde, dens kløft deler halen ligesom i to dele, men hele dette interessante biologiske forhold er for specielt at komme ind på her, nu er det blot nævnt, og får man engang en skægvæver i hånden, skelnes den let fra spurvevæveren (plocepasser) netop ved denne ejendommelighed. Fuglen træffes om foråret i mindre flokke, de finder hver sit område, skiller sig ud, og i yngletiden træffes de kun parvis — også netop parvis, for de er meget trofaste og viger aldrig langt fra hinanden, de drikker, sover og spiser sammen, og i den periode tåler de ikke andre af familien i nærheden. Ungerne værner de meget stærkt, og selv når andet kuld er kommet frem, holder hele den lille familie sammen. I løbet af vinteren tynder det så igen ud i flokken, der decimeres til nogle få stykker, der så atter næste forår parvis finder sammen. Kredsløbet kendes også fra vore fuglestuer, hos mange andre fuglearter, og heri ligger for eksempel, at de i yngletiden kan være ufredelige. Ungeflokken har dog i fangenskab givetvis ikke de naturlige fjender, som de vilde fugle har, men her sælges de så af ejeren, og resultatet bliver det samme. Stridbar kan fuglen i fangenskab næppe kaldes, og direkte morderiske tilbøjeligheder tiltror jeg den ikke. En anden skavank har den imidlertid, den kan vanskeligt få materiale nok til sin eller sine redebygninger, og her går det ud over voliere- eller burfællernes reder. Den slæber alt til sig, og ofte går det ud over unger og æg i andre reder. Det samme gælder iøvrigt flere andre fugle, f. eks. zebrafinken, men det er også mit indtryk, at der i alt for mange volierer er for uensartede fugle, hvis tilbøjeligheder man kender alt for lidt til, og her må jeg desværre tage såvel gamle fuglevenner som nye med, man gør sig alt for lidt besvær med at søge kendskab til de fugle man har, og jeg har også hos flere handlende mødt såvel ringe kendskab som direkte fejlagtige angivelser, sagt med autoritet. Selvfølgelig findes der såvel dygtige opdrættere som fuglehandlere, der ved, hvad de arbejder med, men dette tager sin tid, og en noget bedre branchekundskab var slet ingen skade til.

Der findes så lidt omtale af fuglene på dansk, og ofte gentager den ene forfatter fra den anden, direkte uden kritik både løst og fast, således at gamle fejlagtige påstande, som forlængst er modbevist, stadig traver videre i nye oplag og artikler, derfor vil jeg give min gamle ven Curt af Enehjelm helt ret, når han påstår, at man ikke bør skrive om fugle, man ikke selv har haft, teori er et og praksis noget andet og bedre.

Skælhovedet finke har jeg haft tre overgange. Første gang for vel 24—25 år siden. Jeg fik et par hos Leger, og de kostede kun nogle få kroner. Dengang havde jeg dem i separatbur, og da de altid sov sammen i en selvbygget rede, var jeg i den tro, at det var et par, først da de mange år senere døde, viste det sig at være to hanner.

Så gik der nogle år, og kort før krigen købte jeg et par af den lyse lokalrace (s. f. pallidior) fra en fugleven i provinsen efter en annonce, og de var angivet som brunhovede klerkefinker. Jeg så straks, at det ikke var nogen klerkefinke (vingespejl manglede, det meget spinklere næb, den dybt kløftede hale og det vigtigste, den luk-

kede rede, afslørede, at min antagelse var rigtig). Dette par havde jeg i ca. 10 år, og de havde æg flere gange, men altid ubefrugtede. Begge to blev taget af en kat i 1947, og jeg nåede ikke at få bekræftet min mistanke om, at dette var to hunner.

Endelig fik jeg i fjor tredie gang et par, som jeg satte ud i min friluftsvoliere sammen med mine øvrige vævere. Der var god plads og gode forhold, og straks begyndte de at bygge reder af et omfang, jeg aldrig har set tidligere, ca. ½ meter lange og ¼ meter i omfang, et næsten lukket indgangshul, over hvilket der næsten på mejsemaner var anbragt fjer, sædet lukkedes, der var så først et langt rør, og i bunden en lidt større udvidelse, hvor reden var anbragt. Det var helt umuligt at iagttage noget, uden at forstyrre fuglene, og da jeg i første omgang hellere ville have unger end viden, væbnede jeg mig med tålmodighed. Jeg så hannen slæbe orme ned i reden og formodede derfor, at hunnen rugede; den så jeg sjældent ude. Så hørte jeg ungerne pippe, og det var nu især myreæg, der blev hentet. Alt gik fint til en regnvejrsperiode, hvor der næsten ikke var til at finde myreæg. De fik for lidt, tørrede myreæg ville de ikke tage, og melormene var for store til ungerne. Ungerne blev kastet ud, og få dage efter slæbtes alt materiale fra det ene træ til det andet, og her tænkte jeg, det var bedst at beskytte imod regn ved at lægge en glasplade over træet i volieren, men så havde villaen ingen interesse, den blev aldrig færdig. I den anden ende af volieren byggedes nu en rede ligesom den første, heller ikke den blev gjort færdig, og endelig den fjerde rede anbragt i det træ, hvor den første rede var anbragt, blev færdig, og her var lagt fire æg, da hunnen en morgen hængte i en tråd, der var gået ind i celluloidringen; den var død. Fuglenes kritikløse anvendelse af alt materiale havde bevirket, at dette stykke bast var slæbt med op, og det blev dens sørgelige endeligt. Den hængte med hovedet nedad, medens hannen ustandseligt sværmede skrigende omkring og flagrede imod den døde fugl, formodentlig for at befri sin lille kone, men ak, den var og blev død. Da jeg tog den ned, fløj hannen to gange imod min hånd. Det er eneste gang en så lille fugl har været så aggressiv, men mod de øvrige ca. 80 væverfugle og en snes andre fugle har han aldrig, hverken før eller senere, været aggressiv. Jeg har uden held forsøgt at få en hun, men kan det lykkes, går jeg gerne endnu en gang til opdrætningsforsøg med denne lille, morsomme fugl, hvis sang er ubetydelig, væsen interessant og mod enestående.

Albrecht-Møller.

DIREKTØR AXEL REVENTLOW

60 år

Foreningens æresmedlem, Zoologisk Haves populære direktør Axel Reventlow, fyldte den 20. marts 60 år — det er svært at forstå, at den vitale og virksomme mand virkelig er nået de 3 snese år.

Direktør Reventlow stammer fra Ærø, og han gik oprindelig i sin faders fodspor som købmand, og efter en indgående merkantil uddannelse herhjemme og i udlandet, startede han købmandsforretning i Odense og senere tillige en omfattende importforretning, dengang i 1920'erne var hr. Reventlow allerede velkendt som dygtig fugleven, men det havde rødder langt tilbage. Hr. Reventlow har selv fortalt, at et københavns-besøg var ensbetydende med zoobesøg; her kunne han få hele sin drengedag til at gå og manglede alligevel timer, når klokken ringede — ja, mon det ikke har holdt sig, så dagen også for direktøren ofte er alt for kort?

Men interessen har holdt sig, og det er vel sjældent, et valg af en medarbejder, som det, der i 1931 fandt sted, har været så heldigt. Hvad hr. Reventlow har betydet for Zoologisk Have kan ikke fuldt overses — her er det ikke en mand i en stilling, men en mand, der giver hele sit liv for en opgave. Dyrene passes ikke frem — men elskes frem, og resultaterne udebliver ikke, det helt store er kun begrænset af de økonomiske

muligheder, som et lille land som Danmark må kæmpe med. Alligevel har Københavns zoo flere gange slået sit navn fast og er på det område, vi har indsigt i, førende. Hvad det dejlige fuglehus, de hensigtsmæssige volierer og befolkninger, den gode kondition, dyrene år efter år stadig fremtræder i — der har været en lille sporophila minuta, samt flere vævere og vidafinker,

som vi gennem flere år har glædet os ved gang efter gang at hilse på — den store frodighed blandt agaporniderne, og endelig den helt store verdensrekord med kolibrierne, som flere af de udenlandske fagblade har omtalt, og som har dannet skole.

Fra Odense-perioden så vi ikke sjældent direktørens pen i vore medlemsblade, f. eks. om agaporniderne, dværgpapegøjerne var dengang i stort udvalg for hånden, og de blev indgående og sagligt behandlet. Også en anden flammende kærlighed bør nævnes, spinus cucullata. Næppe har nogen haft så stort udvalg af kapuzinersiskener som hr. Reventlow. Til hans store sorg opnåede han ikke det opdræt af den, som han stilede efter. Endelig med hensyn til undulater skal nævnes, at den første gråvinge her i Danmark blev født i volieren i Odense.

Også som dommer på vore udstillinger var hr. Reventlow velkendt og skattet. Det store kendskab og sikre øje skabte respekt om afgørelserne gennem mange år. Foreningens ledelse gik heller ikke forgæves om råd og vejledning, og som foredragsholder i vore foreninger var direktøren meget benyttet. Med sit velkendte lune over ofte tungt og lødigt stof blev en sådan aften altid en oplevelse og berigelse.

For denne indsats blev direktør Reventlow også selvskreven som æresmedlem af flere af vore fugleforeninger, af »Foreningen for Fuglevenner« efter jubilæumsudstillingen 1937.

De yngste af vore medlemmer kender næppe så meget til hr. Reventlows store indsats for vor fugle-hobby og vor forening, derfor denne omtale — desværre medførte direktør-hvervet 1943, at arbejdet i haven blev mere krævende og ganske opslugte fødselaren, og sjældnere så vi navnet figurere på vore medlemsmøder, men med levende interesse ved vi, at han følger os og vore foreninger, besøger alle udstillinger, og har vi sagt eller skrevet noget uholdbart, kan hjælpsomheden og interessen endnu afføde et indlæg eller en protest fra vor hobbys »Grand old man«, hvem »Stuefuglene« hermed ønsker hjertelig til lykke — og mange frodige arbejdsår fremover — med tak for alt i den svundne tid.

Albrecht-Møller.

Vore frøæderes kost

Som bekendt er langt det overvejende antal af vore tropefugle frøædere, antagelig fordi de er mindst krævende med hensyn til foder, så må man besinde sig på, at det ikke altid er nok blot at sætte en skål frø og lidt vand ind i burene til fuglene, for at de kan befinde sig godt, de kan leve, men, ak, hvilket liv.

Vand — frø — tremmer
nærmest simpel fangekost.

Læser man om disse fugles liv i frihed, er det frisk nedfalden frø på jorden, spiret frø eller umodent frø, som de især i høsten om efteråret i de barske dage forsyner sig med for pr. instinkt at erhverve sig modstandskraft til den lange, trange vinter, og her skorter det ofte hos fuglevennerne, vores indsigt og forstand skulle jo nødig stå tilbage for fuglenes instinkt, og derfor må jeg håbe, at mange fuglevenner kunne få lyst til at give deres fugle noget mere varieret kost, en god portion spiret frø, og i efteråret et tilskud friske, nymodne kolber af de almindelige hirsearter ville øge glæden og sikkert begrænse

tabet blandt vore små besætninger. Prøv derfor, hvis De har blot et lille stykke have, at så en eller flere af de nedennævnte frøsorter, efter hvad De mener, De har tid til og kan overkomme, og jeg tror ikke, De vil komme til at fortryde det.

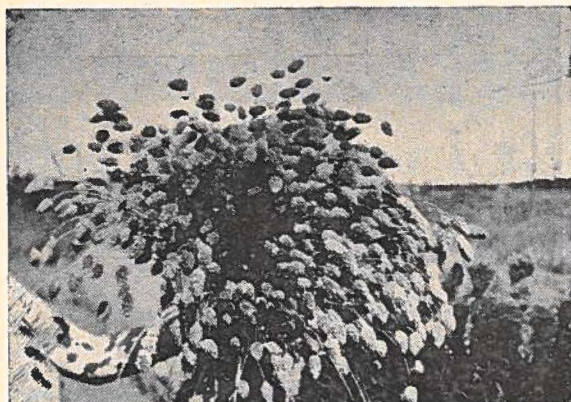

Store velmodne kanarie-aks.

Kanariefrø.

Dette bør sås i rækker på friland, ca. 20 cm mellem hver, og helst inden 15. april. Det sås ret tykt, d. v. s. således, at planterne i hvert fald står ganske tæt i en række eller måske ved siden af hinanden i to rækker med et lille mellemrum. Man laver i helst let jord, efter at denne er gravet og revet efter en snor, nogle små riller, 2—3 cm dybe, og i bunden af disse riller sås frøet. Det henstilles til Dem ikke at spilde, da det frø, som ligger ovenpå jorden, vil lokke vore egne frøædende fugle til, og opdager de, at der er frø, kan det hænde, at de piller alt frøet op. Der kommer ca. 2—3 cm jord overpå frøet, og det hele klappes fast med en skovl; man behøver ikke at vande, da jorden på denne tid endnu er tilstrækkelig fugtig. — Man kan, hvis man er lidt sent på det, eller foråret trækker ud, spire frøet lidt i et urtepottefad, og derefter så det, lige når spirerne er fremme. Man kan på den måde indhente en 4—5 dage. Spirerne må kun lige være brudt igennem, da man ellers får for svage planter. Når der er sået 4—5 rækker, lader man en række stå, træder en gang og anlægger derefter på samme måde det næste bed. Har man et mindre stykke, kan man give beddet form, som det kan passe, blot man passer på, at man kan komme til at holde det rent og udtynde det. Jeg har også set frøet bredsået, eller som kant langs gange; det ser både dekorativt og pænt ud, og så er det praktisk.

Rød algierhirse og moharhirse.

Såtiden er ligesom for kanariefrøet, men da dette frø er meget mindre og derfor vanskeligere at findele ved såning, er det klogt at blande det med lidt sand, så kan man se, hvor langt man har sået, og lettere undgå at så for tykt. Det sås med samme afstand mellem rækkerne; nogle mener ganske vist, at 15 cm er nok. Jeg har altid selv 20 cm mellem rækkerne, og så gør jeg til gengæld rækkerne lidt bredere, det synes jeg giver bedst resultat. Når planterne er kommet op og har fra 3—5 blade, må udtyndingen finde sted, og her må man være hård, for mange planter giver intet resultat. De enkelte planter skal have gode forhold og plads, det giver større og mere veludviklede kolber, i hvert fald på de midterste stængler, der kan jo godt komme flere kolber på samme plante, selv om de mindste ikke altid bliver modne. Afstanden her må være ca. 1 cm.

Senegalhirse eller kolbehirse.

På denne plante vil jeg ikke råde Dem til at ofre jord det første år, den er lidt sværere. Når De har fået lyst og held ved de ovenfor nævnte, kan De gå i gang med senegalhirsen, den sås ligeledes i bed, men afstanden må her være mindst 20 cm mellem rækkerne og disse kun enkelte, og når de udtyndes, må der være mindst en tommelfingers bredde mellem de enkelte planter. — Så kræver senegalhirsen også, at det bliver et langt efterår, da de er meget sene til at sætte frø og modne. Den virker desværre også

meget tiltrækkende på de vilde fugle.

Sølvhirse

bør også nævnes for viderekomne, men det er for sent i år, den bør sås i midten af marts i mistbænk eller i en lille kasse eller trææske med et stykke glas over, senere prikles de i større kasser, og endelig på friland. Afstanden mellem disse planter må være ca. 40 cm indbyrdes og plantes udfor mellemrummet i foregående række. Også denne art kræver lang sommer og har meget sen modningstid.

Til udsæd bør man ikke bruge det almindelige frø, det kan have dårlig spireevne, og selv om det spirer godt har det måske for lang modningstid, køb nogle små pakker af det prøvede frø i en af vore større frøforretninger.

Og så held og lykke med forsøget. God arbejdslyst. **»Paddy«.**

Harzerskuet 1954

Et hjørne af harzerskuet

Præmieliste.

Katalog nr. 13. 91 point: Hr. Rud. Poulsen, Refsnæsgade 55, tilkendt F. f.'F.s guldmedaille, skænket af Foreningen for Fuglevenner.

Katalog nr. 54. 89 point: Hr. Th. Madsen, Dybbølsgade 68, tilkendt K. K. K.s sølvmedaille.

Katalog nr. 33. 88 point: Hr. Th. Madsen, Dybbølsgade 68, tilkendt K. K. K.s broncemedaille.

Katalog nr. 19. 87 point: Hr. J. Ellegaard, Engvej 43, tilkendt K. K. K.s sølvplaquet.

Katalog nr. 28. 87 points: Hr. Børge Nielsen, Hordevangen 28, tilkendt K. K. K.s sølvplaquet.

Katalog nr. 12. 86 point: Hr. E. Johnsen, Lyngbyvej 313, tilkendt K. K. K.s sølvplaquet.

Katalog nr. 26. 86 point: Hr. E. Johnsen, Lyngbyvej 313, tilkendt K. K. K.s sølvplaquet.

Katalog nr. 32. 86 point: Hr. Th. Madsen, Dybbølgade 68, tilkendt K. K. K.s sølvplaquet.

Katalog nr. 1. 85 point: Fru Mimi Fischer, Sundholmsvej 47, tilkendt K. K. K.s sølvplaquet.

Katalog nr. 37. 85 point: Hr. Søren Rasmussen, Njalsgade 28, tilkendt K. K. K.s sølvplaquet.

Sangkanarier, kollektion 4 fugle.

Katalog nr. 156. 324 point: Hr. N. Busch, Aabenraa, mesterskabet Danmark, Norge, Sverige, tilkendt K. K. K.s guldmedaille.

Katalog nr. 155. 321 point: Hr. Ernst Pedersen, Molbechsvej 16, K. K. K.s sølvmedaille.

Katalog nr. 166. 315 point: Hr. Allan Piawitz, Sverige, K. K. K.s broncemedaille.

1 fugl.

Katalog nr. 152 a. 84 point: Hr. K. Johansen, Hambrosgade 19, K. K. K.s sølvplaquet.

Katalog nr. 152 c. 84 point: Hr. K. Johansen, Hambrosgade 19, K. K. K.s sølvplaquet.

Katalog nr. 167. 81 point: Hr. Allan Staahl, Sverige, K. K. K.s sølvplaquet.

Omend anmeldelsesblanketten flere steder var lidt sent i hænde, var der en så god tilslutning, som man ikke havde turdet håbe på. Dette viser, at opdrætterne er indstillet på, at K. K. K.s kåringsskue skal være tradition hvert år. Endog presse og radio er os venligt stemt, og så især, når det er et mesterskab Danmark, Norge, Sverige, der afgøres. K. K. K.s bestyrelse havde i år sikret sig centralt beliggende og meget smukke lokaler, nemlig hos Nimb, som dannede en smuk ramme omkring skuet.

Der var mange smukke og gode fugle, og flere nåede godt op i points, men jeg synes, at kvaliteten er gået noget tilbage fra sidste skue 1953, og det er jo ikke den rigtige vej, ligesom det også er småt med de gamle farver, som jeg tidligere har påtalt, f. eks. gul, grøn, og den hvide kanarie. De er meget på retur. Man skal ikke alene arbejde med de nye og moderne farver og lade de gamle gå til grunde, fordi disse kan også blive smukke fugle og æske præmie.

De københavnske opdrættere må tage bedre fat, hvis de ikke ønsker at sakke agterud for provinsen.

Sangkanarierne (harzer) går det godt frem med. Efter de få år, klubben har arbejdet med den gren af sporten, er interessen for denne fugl steget meget. K. K. K. er i forbindelse med opdrættere hele landet over, som er i besiddelse af ret godt avlsmateriale. K. K. K.s bestyrelse har truffet aftale med Norge og Sverige, og vi håber på et godt samarbejde fremover.

Den første konkurrence om mesterskab blev allerede afgjort ved skuet på Nimb.

K. Johansen.

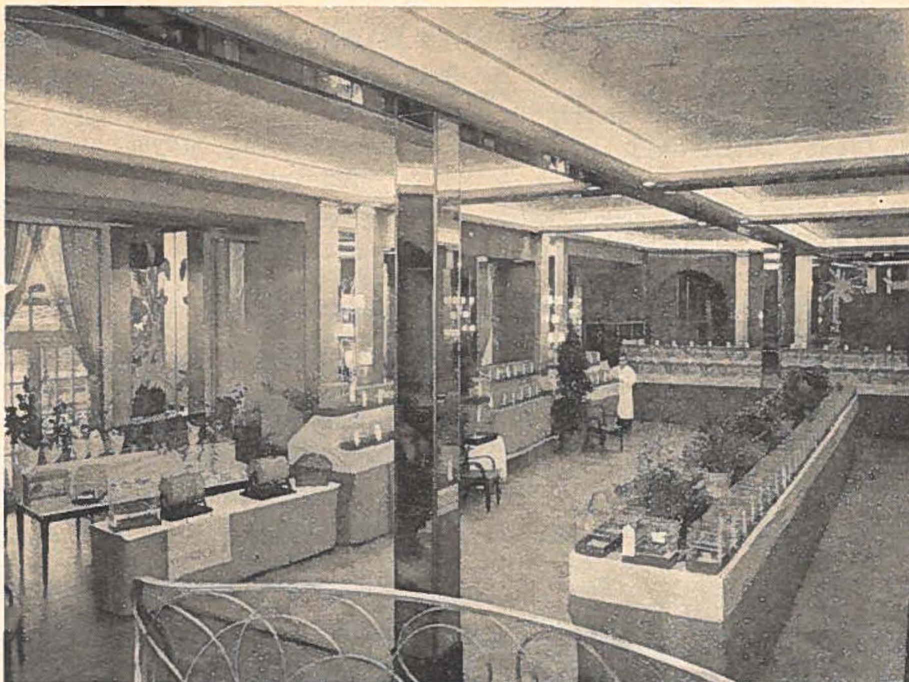

Interiør af K. K. K.s kåringsskue

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: Albrecht Møller, Chr. Kolds Alle 1, tlf. 50.03.78
Kasserer: C. F. Cornelius, Strandgade 46, AM 4359 y.
Sekretær: C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Bestyrelsesmedlem: Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, tlf. Sundby 6963 y.

Næste møde afholdes torsdag den 8. april kl. 20 i Haveselskabets Have, Frb. Runddel. Hr. Wm. Holm taler om:

»Kanarien fra æg til champion«.
Bortlodning.
Køb- og salg-bogen.
Eventuelt.

Sidste møde
den 8. marts i Odd Fellow Palæets selskabslokaler.

Mødet, hvortil de øvrige fugleforeningers medlemmer var indbudt, blev åbnet af hr. Albrecht Møller, der bød medlemmer og gæster velkommen. En særlig velkomst rettedes til aftenens foredragsholder, dr. med. L. Ferdinand.

Det meddeltes, at april-mødet er fastlagt til 8. april og afholdes i Haveselskabets Have, Frederiksberg Runddel, hvor fabrikant W. Holm vil tale om kanarier: »Fra æg til champion«.

Mødet i maj måned er fastlagt til den 6. maj og vil igen blive afholdt i Odd Fellow Palæets selskabslokaler. Tandlæge, dr. Ewald fra Sønderborg vil denne aften tale om »Papegøjer og parakitter gennem 30 år«.

Ordet blev nu givet til aftenens foredragsholder, der fortalte om sin rejse med »Galathea«, på hvilken han havde til opgave at indsamle og undersøge fugle. Desværre var det ikke de samme fugle, som vi interesserer os for, men havets og strandens fugle. Alligevel blev det en interessant rejse, vi blev ført ud på.

Efter foredraget forevistes en film og nogle farvelysbilleder fra samme rejse.

Den interessante aften sluttede med bancospil om fugle, transportkasser, foderskåle, frø m. m.

*

Foreningen for Fuglevenners medlemmer har fra »Stuekulturs Fuglevenner« fået indbydelse til at overvære foreningens medlemsmøde den 13. april kl. 20 i restauration »Roma«, Østerbrogade 85. Ornitologen, dr. phil Finn Salomonsen vil holde foredrag over emnet »Redesnyltere hos fuglene«.

Vi takker foreningen for den venlige indbydelse og lader denne gå videre til vore medlemmer, idet vi håber mange vil kunne deltage i den sikkert interessante aften.

ODENSE FUGLEFORENING

Til mødet i marts var mødt ca. 55 medlemmer, og vi havde en god aften. Vi fik en hyggelig sludder med hr. Lindegaard, Brylle, der fortalte os om alle de forskellige fugle, han har opdrættet i tidens løb, om de erfaringer, han har gjort, og om de held og uheld han har haft. Aftenen sluttede med bancospil om nogle gode fugle, fuglefrø, og et par keramikskåle. Næste medlemsmøde afholdes den 13. april kl. 20 på Industripalæet, og det bliver en filmsaften med forevisning af forskellige fuglefilm, derefter bancospil om fugle og frø. **Sekretæren.**

FORENINGEN „FUGLEVENNEN"

NYKØBING F.

På sidste medlemsmøde på hotel Baltic, mellemsalen, torsdag den 11. marts kl. 19,30 var mødt 100 deltagere, som formanden bød velkommen.

Formanden oplyser, at i foreningsåret 1953—54 er der fordelt iblandt medlemmerne 99 par fugle, såvel almindelige som bedre ting, foruden en del kanariehunner. Det må være foreningens bidrag til, at medlemmerne har fået blodfornyelse til sin bestand, hvilket også synes at sætte spor på vore udstillinger i de senere år. Flere af de indkøbte fugle har endog fået præmie.

Desuden har foreningen søgt at komme i kontakt med medlemmerne ved afholdelse af en studiekreds, hvortil foreningen har anskaffet en del fuglelitteratur.

Foreningen tæller nu 156 medlemmer.

Til bortlodningen denne aften havde man måge-, kuba- og sommerfuglefinker foruden en hel del andre fugle og flere store grønne planter, endelig en kolonialkasse.

Formanden hævede mødet kl. 22,30 med tak for det gode besøg. **Legind.**

F. F. F. - NORGE

Foreningen i Norge har hatt 3 möter og en nytt års fest siden siste referat.

Mötene ble holdt 11/11 53 og 10/12 53 og 18/2 54. Nyttårsfesten ble holdt den 16/1 54, både mötene og festen ble holdt privat. På mötene som altid er godt besökt, har der vært forskjellig underholdning, blant annet med fremvisning av film fra fjell og sjö med de forskellige fugler og dyr som lever der. Foreningen har nu det samme medlemstall som för adskillelsen og medlemmene ser hen til mötene med glede.

Generalforsamling avholdes den 18. mars 1954.

C. O. H.

D. U. K.

Medlemsmøde afholdes torsdag den 8. april d. å. kl. 20 i Helmbæks vinrestaurant, Gl. Kongevej 29 B.

Bemærk venligst datoen. **Boston-Petersen.**

K. K. K.

Sidste møde afholdtes lørdag den 13. marts, hvorved dommerne, d'herrer Jørgensen og Ronch, gennemgik bedømmelsen fra kåringsskuet, kommenterede og besvarede en del spørgsmål, hvorefter man gik over til præmieuddelingen.

afholder møde mandag den 12. april kl. 20 i Rømersgade 23 (sprogklubbens lokaler).

Meddelelse fra bestyrelsen.

Foredrag — diskussion — fuglene i hæk.

Bancospil — bortlodning.

Evt. **Bestyrelsen.**

Husk K. K. K. lukkede ringe; de fås hos kassereren.

MEDLEMMERS KØB, SALG OG BYTTE

Købes: 1,0 risfugle. **Ove Nielsen,** Halsted, Nakskov.

Sælges: 10 ægte harzer kanarier, hanner i fuld sang, 10 harzer hunner, alle med fast fodring, rimelige priser. **Peter Skau,** Raadmandsløkken, Aabenraa.

Ældre årgange af »Stuefuglene« købes, komplet eller enkelte numre, stor pris betales. Tilbud til bladets redaktion, Christen Kolds Allé 1, Kastrup.

Købes: 1,1 bourks parakit. **K. Schelhase,** Oehlenschlægergade 52, København V.

Sælges: 1,1 spidshalet bæltefinke, 1,1 mågefinke, 1,1 rødøjet undulater (gul-hvid), samt 4 forskellige pæne bure, eventuelt byttes med Fischers dværgpapegøje eller sorthovedet dværgpapegøje. Købmand **Kay Møller,** Frederiksberg, Sorø, tlf. Sorø 48.

Sælges: 2,0 ædelsangere, fine kanarier til hæk, gule, pirolgule, hvide og røde.

Købes: 1,0 chinesisk dværgvagtel, 1953. **C. Burhöi,** Cottagevej 16, Hellerup, tlf. HE 1927.

Købes: Klerkefinker, alle arter, 0,1 europæisk vagtel, 0,1 jacarinifinke, 0,1 skælhovedet finke, alle sjældnere vævere. **Albrecht-Møller,** Christen Kolds Allé 1, Kastrup, tlf. 500378.

Sælges: 2 par rosella parakit, avlsdygtige, 500,00 pr. par, 0,1 chinesisk nattergal. **Carl D. Fog,** Jernbanevej 2, Kongens Lyngby, tlf. LY 2036 mellem kl. 9—15.

Sælges: 0,2 rosella 1953 kr. 250,00 pr. stk., eventuelt byttes med 1,0. Dr. **P. Evald,** Sønderborg.

Købes: Pennant, gul og blå rosella samt stanley og 0,1 tovi parakit. **G. Clausen,** Bandholm, Lolland.

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: Albrecht Møller, Cristen Kolds Alle 1, Kastrup.

S T U E F U G L E N E

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

29. Aargang MAJ 1954

Opdræt af korthalet bæltefinke

(Poephila cincta, Gd.)

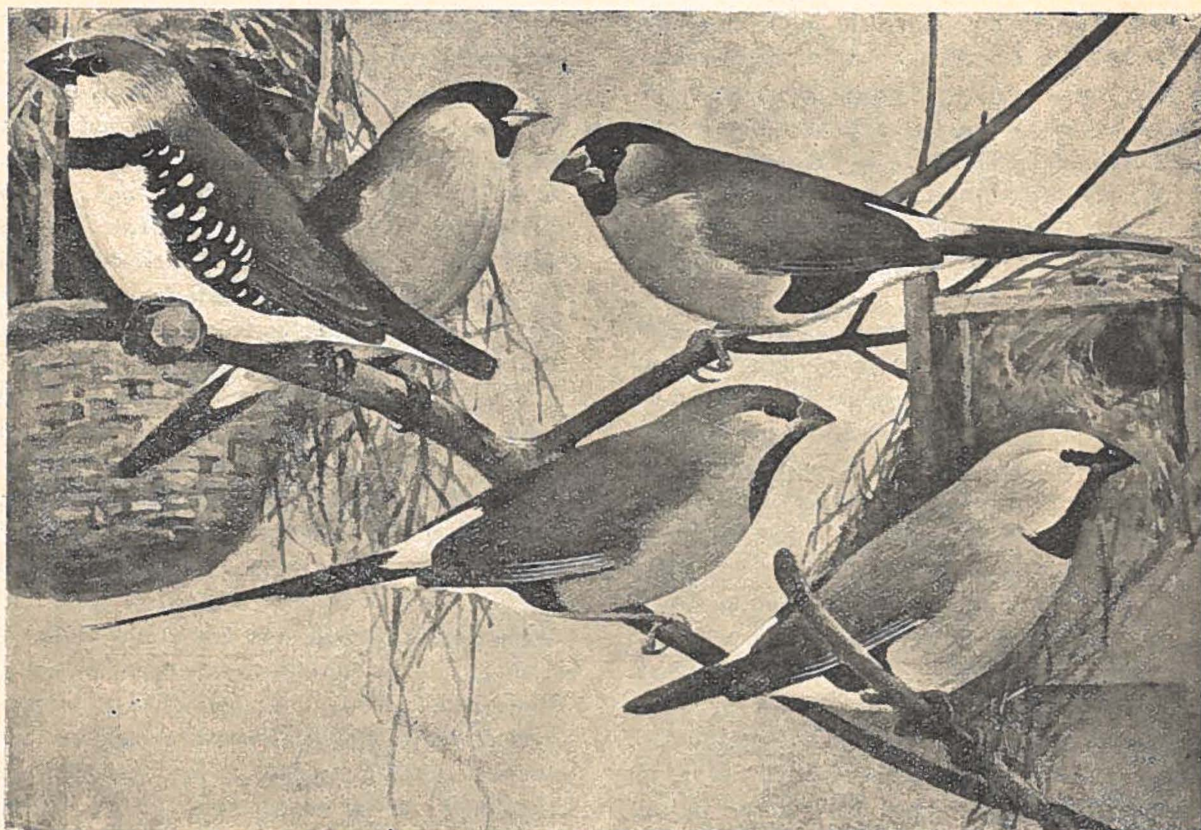

Diamantfinke (*Stagonopleura guttata*) — Hvidkindet bæltefinke (*Poephila leucotis*) — Maske-bæltefinke (*Poephila personata*) — Spidshalet bæltefinke (*Poephila acuticauda*) — **Korthalet bæltefinke** (*Poephila cincta*)

Alm. bæltefinke eller korthalet bæltefinke har lyst, askegråt hoved, gråbrun ryg og vinger. strube og forhals sort, gennem øjet en sort stribe. over den nederste del af ryggen ca. over benene er ligeledes et sort bånd, nedenfor hvilket den hvide overryg adskiller den sorte hale, de to midterste halefjer bærer ganske korte spidser. (det er det sorte bånd eller bælte over bagkroppen, der har givet slægten det danske navn: bæltefinker), næb sort, fødder røde; den findes i det østlige område af Queensland og N. S. Wales, hvorfra den, medens importen fra Australien

var mulig, i meget stort antal blev indført — nu ses den sjældent, men den er dog flere gange opdrættet i fangenskab. Den ynder åbne passager i distriktet, og dens føde består væsentligt af græs o. l., den bygger lukket rede med indgangshul fra siden i højt græs, lave buske og små trævækster, og som redemateriale anvendes tørt græs. Reden fores med fjer eller hår, der lægges 6—9 æg i august—december.

Det påstås, at strube- og halsplet hos hannen er større og skarpere aftegnet, men det er vistnok ikke noget sikkert tegn.

For en del år siden havde jeg megen fornøjelse af mine bæltefinker, som den gang omfattede Hecks Bæltefinke og Maske Bæltefinke. Jeg havde gode yngleresultater af begge arter, der bragte deres unger godt op og mødte adskillige gange med kuld på fem stkr. Nu ville skæbnen imidlertid, at jeg ved flytninger flere gange måtte undvære mit fuglehold gennem 12 år, men for et par år siden blev der igen lejlighed til at dyrke denne hobby.

I min erindring fra tidligere år stod som yndlingsfugl bæltefinken, men da jeg ikke tidligere havde haft lejlighed til at holde den korthalede bæltefinke, valgte jeg at begynde med den, som jeg en enkelt gang havde set på en udstilling og straks tabt mit hjerte til. I foråret 1953 bestilte jeg derfor hos min fuglehandler et par korthalede bæltefinker, og den 3. august ankom fire stkr., som blev overladt mig for at udtage et par. Fuglene blev sat i hver sit bur. De var tilsyneladende sunde ved ankomsten, men i løbet af et par dage viste den ene tegn på mavekatarr, og skønt der blev gjort alt for at helbrede den, døde den i løbet af ti dage. Tilbage var nu en han og to hunner, hvoraf den roligste blev udtaget og sat sammen med hannen i et rummeligt kassebur den 28. august 1953. Det var nu meningen, at de skulle gå her og blive fortrolige og tamme. På denne måde har jeg tidligere opnået fortrinlige resultater. Men det gik denne gang meget stærkere, end jeg havde regnet med, thi jeg havde nær glemt ved mit fravær som fuglemand i 12 år, at de australske fugles naturlige yngletid var i vort efterår, og parret tog straks fat på at slæbe rajgræsplanter, med rod og stængler, med umodent frø, som blev anvendt til fodring, ind i kurvereden, som var tænkt anbragt som soverede, og de fik derfor straks byggestof ind, kokustrevler og tørret græs. I løbet af en dag var reden, en meget stor, lukket kurverede, fyldt helt ud og derefter udforet med dun, som tidligere har vist sig nødvendigt, da hannen ellers risikerer at plukke sig på brystet. Hunnen lagde straks efter det første æg, og da det andet var lagt, påbegyndtes rugningen, og den 17. september var den første æggeskal smidt ud af reden som tegn på, at den første unge var udruget. Det var fortrinsvis hunnen, der rugede, kun afløst af hannen, når den et par gange om dagen tog foder til sig. Opdrætningsfoderet, der blev givet fra rugningens begyndelse, forsvandt nu i større mængder; det bestod af tørrede myreæg overhældt med kogende vand, som ikke blev aftrykket, kun rystet af i en tesi. Dette vandholdige foder blev givet som lunkent blødfoder, ublandet, desuden finthakket, hårdkogt æggeblomme, reven gulerod, etårigt rapgræs med rod og stængel med umodent og modent frø. Rapgræs, sået i små urtepotter, blev givet, når det lige var spiret og højst indtil en centimeter højt, men der var det ejedommelige ved dette, at det ikke blev rørt, hvis det ikke havde stået i underskål med vand og suget så meget, at det nærmest var »mudder«. Jeg var noget betænkelig ved at se de »gamle« med næbbet indsmurt i dette klister ustandselig fare til reden, men det bekom åbenbart ungerne vel. Desuden blev der givet fra 6—10 melorme pr. dag efter størrelse. Derimod var jeg meget overrasket over, at der ikke blev rørt noget kolbehirse, som bæltefinker ellers er glade for. Opmadningen foretoges ligeligt af begge forældre, og ungerne, ialt tre, trivedes godt, og den 8. oktober fløj de af reden, men blev madet af forældrene endnu i tre uger. Ved udflyvningen var farven som hos forældrene, blot mattere, og tegningen ikke trukket så skarpt op, desuden var benene kødfarvede — hos de gamle fugle røde. En uge efter, at ungerne havde forladt reden, blev denne fjernet for udskiftning med en ren soverede, og det viste sig, at der allerede var lagt et nyt hold æg på fem stkr., som alle blev kasseret, da ungerne havde tilsmudset dem i utrolig grad. Da ungerne var seks uger gamle, lagde hunnen igen et nyt hold æg på fem stkr., og det var derfor nødvendigt at fjerne ungerne, og hannen begyndte også på dette tidspunkt at jage dem. Den 5. november rugede parret igen, og det var nu spændende at

se, med hvilket resultat. Ungerne af første kuld klarede sig godt. De var anbragt i et stort bur foran forældrene, da tidligere erfaringer med bæltefinker har vist, at større forandringer inden udfarvningen ikke tåles. Den 20. november begyndte hannen at plukke dun af brystet, og det var igen tegn på, at der var unger i reden. En ny portion dun blev derfor straks givet. Også denne gang passedes ungerne fint, dog mest af hunnen, medens hannen flittigt lod sin karakteristiske sang høre. Jo mere ungerne skræppede op, desto ivrigere lød sangen. Den 11. december fløj de to første af reden, og den 12. var alle ude. ialt fem. Det var under opmadningen nødvendigt at forlænge dagen med lys til kl. 9 aften. og om morgenen blev der tændt igen kl. 6.

For tiden ferierer hele familien i en rummelig volière for at vokse sig kraftige og kønne.

Til slut et råd til fuglevenner: Lad være at falde for fristelsen til at lade maagefinker besørge det hele. Det er ikke nødvendigt. Thi hvis fuglene får dækket deres behov i enhver henseende, kan de selv klare alle opgaverne. Det giver bedre fugle og større glæde til fugleholderen.

Saunte, den 4. april 1954.

Svend Lang.

En kuldskær dværgpapegøje

Jeg havde i efteråret gående en rosenhovedet dværgpapegøje uden mage. Den var købt for en han hos en fuglehandler, der samtidig er stor-opdrætter. Det viste sig, at fuglen var en hun; men det kan i denne forbindelse være ligegyldigt. Fuglen gik sammen med nogle fischeri og nymfeparakitter i friluftsvolière med adgang til hus. I dette hus var der også nogle brevduer. Da det så satte ind med frost og kulde, frøs papegøjen, især om fødderne, men den fandt ud af, at der oppe ved et par ca. 8 dage gamle dueunger var varme at få. De gamle duer fandt sig i, at den krøb ind til ungerne. Som regel sad den under en vinge på en af de gamle duer. Jeg passede på, at der ikke skulle blive ballade, men var nok klar over, at gøjen sagtens kunne stå sig i kamp med en due; men med ungerne kunne det jo nemt gå galt, så jeg blev snydt for min duesteg, og det var jo ikke så godt. Gøjen gjorde ikke ungerne nogen fortræd, tværtimod, når den gamle due var af reden, lagde gøjen sig hen over ungerne, vel nok mest for selv at nyde godt af varmen. Da nu alt tegnede til at forløbe fredeligt, fik papegøjen lov til at blive i huset. Efterhånden voksede dueungerne, så de blev større end papegøjen, men alt gik fortsat fredeligt. De gamle duer holdt efterhånden op med at varme ungerne, da de nu selv havde fået fjer på kroppen og selv udviklede den fornødne varme. Da så ungerne blev så store, at de begyndte at gå af reden, ja, da var gøjen meget ulykkelig. den lokkede for at få dem tilbage i reden. Det gentog sig nogle dage, men tilsidst ville dueungerne ikke mere gå på reden, men fløj over på en anden hylde, så gøjen måtte derover også og kravlede ind under og mellem ungerne for at få varme. Når nu een af de gamle duer kom for at made, ja så var der liv i gaden. Ungerne fo'r rundt om den gamle, og da den jo kun kunne made een ad gangen, løb den anden rundt og trippede, baskede med vingerne, tog ingen hensyn til, at den trådte på papegøjen, så denne trillede rundt flere gange, men aldrig prøvede den på at bide hverken unge eller gamle duer. Når så den gamle fløj igen, fo'r begge ungerne hen til gøjen for at tigge mad; de overgramsede den i hovedet, især om næbbet, men jeg har aldrig set gøjen prøve på at made dem, og lidt efter faldt de alle tre til ro. Da dueungerne blev helt selvstændige og kunne klare sig selv, ville de gerne sætte sig på forskellige steder, og nu var den pinegal. Gøjen kunne ikke holde styr på dem længere, men til alt held havde duerne valgt en anden rede, og deri lagt æg, så gøjen fandt over til duehunnen på reden, og hun fandt sig i, at den gik ind under hendes ene vinge. Da der var gået nogle dage, havde jeg fået indrettet nogle volièrer, eller store bure, i et kælderværelse, og dèr blev alle papegøjerne så installerede med det resultat, at den forkælede rosenhovede gik i fældning, som nu snart er til ende. Så nu venter vi på lidt varme i luften, så vi igen kan komme ud i det frie — der er tumleplads.

J. A. N.

F. F. F.s formand

KAI CHRISTENSEN 50 ÅR

Da foreningen forgæves blandt de gamle medlemmer, der ville »Foreningen for Fuglevenner«s vel, søgte en formand, skal det ikke glemmes, at et nyt ansigt dukkede op, idet Kai Christensen fra at være for de fleste medlemmer en ukendt, pludselig kom frem i rampelyset.

K. Christensen havde hidtil været en af de stille i landet, gennem en del år passet sine fugle og sig selv og for os et ubeskrevet blad. For mange af os syntes det en modig beslutning at forsøge at samle foreningen. På sin rolige måde valgte Kai Christensen sine venner om sig, og efterhånden blev der under hans formandsskab ro i rækkerne og et godt arbejdsvilligt kammeratskab i ledelsen, og i den korte tid, vi har kendt Christensen, har vi lært at sætte pris på ham både som ven, arbejdskammerat og interesseret fugleven. Beskedent og stille er hans væsen, og han giver sig ikke ud for mere, end han er. I arbejdslaget har vi lært at sætte pris på disse egenskaber, og ved mange møder både i foreningen og ud over landet har jeg været glad for samarbejdet med ham.

Desværre erfarede vi for sent, at Kai Christensen den 15. april rundede de 50 år, ellers havde sikkert en del medlemmer på dagen sendt ham en hilsen. Bestyrelsen overrakte på dagen vor formand en lille erindring, og til denne føjer vi vor lykønskning, idet vi dertil knytter ønsket om godt samarbejde i fremtiden.

Albrecht Møller.

Pomeransgul klerkefinke

(*Sporophila nigroaurantia. Bodd.*)

Farvebeskrivelse.

Han: Rødlig, kanelfarvet underryg, gump. sider, flanke og lår samt underhaledækfjer mere mættet i farven, øvrige underside og hovedsider grålig udvisket, isse pande og nakke skinnende sort, vinger og hale sorte, armsvingfjer dog kantet med gråt, og ved grunden er de inderste håndsvingfjer hvide, således at de danner et lille hvidt spejl, øjet mørkt, næb sort og ben mørkebrune.

Hun: Overside olivenbrun, hovedsider og forhals okkergul, brystmidte, bug og lår hvidgule, vingedækfjer som oversiden, vinge og halefjer brune med lysere olivenfarvede kanter.

Ungefugle som hunnen, men mørkere, og de unge hanner viser tidligt det hvide spejl.

Udbredelse: Sydlige Brasilien, hvor den opholder sig i træer og buskads ved flodbredder og lavtliggende moseområder, ofte i højt græs; den træffes ofte i større eller små flokke i hirsemarker.

Ernæring: Græsfrø og grønt.

Sang: Nogle omtaler dens lille, melodiske sang meget rosende, medens andre betegner den som lav og ubetydelig.

Længde 95—100 mm, vinger 50—52 mm, hale 38 mm.

I året 1888 udgav A. Schrøder en lille bog: »De tropiske Stuefugle, deres Røgt og Pleje«. Det er den første egentlige tropefuglebog på dansk. Den var på 120 sider, og en yngre kunstner havde lavet tegninger til træsnit, der i følge forordet »udmærkede sig alle ved en skuffende lighed og fortrinlig udførelse«. Denne bog kom fem år, før Wieses store tropefuglebog så dagens lys, og allerede i denne omtales »Den pomerantsgule Klærk«. Det er ikke mange linjer, den får, men dog efter en kort farvebeskrivelse meddeles os, at denne fugl er den mindste af klærkefinkerne, men kommer meget sjældent i handelen. Det op-

lyses allerede da, at klerkefinker var fordragelige over for andre små pragtfinker, men at hannerne af samme eller nærbeslægtede arter bekriger og dræber hinanden, endvidere at deres hovedernæring er græsfrø, og at de næsten alle synger smukt. I Wieses bog omtales den også, og udover hvad Schrøder skriver, oplyser Wiese kun, at den kommer fra Brasilien, har ingen sangstemme og har ikke ynglet i fangenskab. Begge forfattere har kendskab til dr. Russ »Die fremlandischen Stubenvögel« 1879, i hvilket værk den pag. 568 i bind I er omtalt. Senere er den mere udførligt beskrevet af Karl Neunzig, men herefter omtales den ikke udførligere i senere fuglebøger, kun er den hos Neunzig lige nævnt.

Fuglens forekomst har sikkert også været meget sporadisk, og i de sidste 50 år har den næppe været udbudt blandt liebhavere. Det er derfor meget interessant, at den nu igen findes i handelen, idet fuglehandler G. Ronch har importeret den lille, smukke og morsomme fugl i rigtige par.

Jeg har for tiden to par af denne klerkefinkeart; tidligere har jeg ikke haft den tilbudt her i landet, og jeg kan anbefale den til enhver, som vil glæde sig over en smuk, morsom og hårdfør fugl. Om opdræt vil lykkes, er efter min erfaring betinget af mange faktorer, men ellers skal det en gang for alle nævnes, at ingen fugl som klerkefinken egner sig som enligtsiddende. Har man en han af denne art, som regel hvidstribet, i sin fuglestue eller bur, savner man sjældent sang, og man behøver ikke at begræde savnet af en hun. Videnskaben har jo fastslået, at fuglenes sang ofte skyldes sorg, en påstand, man næppe får nogen liebhaver til at godtage, den vil nok også snart blive rettet; det er før sket, at den slags hypoteser ikke blev så gamle som den, der fremsatte dem.

Hos mig har fuglene fortrinsvis sunget om morgenen, når dagen gryede, senere når de er gjort i stand, har vasket sig og spist, og især når solen og lyset var stærkt uden dog at være direkte, endelig i dæmringen. Ingen af disse kendsgerninger synes imidlertid at betinge sorg — men vi hører nok også snart nyt i denne sag.

Albrecht Møller.

EN TAK!

Efter generalforsamlingen den 1. april har jeg trukket mig tilbage fra formandsposten og vil hermed bringe en hjertelig tak for den interesse, som medlemmerne har vist mig, ikke mindst på studiekredsmøderne, hvor vi har haft mange fornøjelige timer sammen for fuglesagens interesse. Jeg vil hermed ønske foreningen »Fuglevennen« alt godt for fremtiden.

En særlig tak til Allan Hansen, med hvem jeg i foreningsarbejdet har haft et godt samarbejde.

Orupgaard, i april måned 1954.

Otto Sand Legind.

Prisliste over fugle

Efter flere opfordringer har vi bedt fuglehandler G. Ronch udarbejde en liste over priser og fugle, som for tiden kan tilbydes — og den bringer vi her.

	Han	Hun
Kanarier, brogede	15	8
« gule	20	10
« hvide	25	12
« lysorange	20	10
« mørkorange	fra 25	fra 15
« rødorange	40	25

	Parret
Undulater, alm. farver	10
« brogede	dagsp.
« opaline	fra 20
Mågefinker, grå, ensf. mørke	10
« brogede	12

		Parret
Mågefinker, hvide		20
Zebrafinker, gra		14
« brogede		30
« hvide		30
Amaranter		20
Astrilder, graa		10
« orangekindede		15
« guldbrystede		20
« Ceres		100
« Ring		100
« Siv		160
« Aurora		100
« Agerhøne		50
Båndfinker		12
Bæltefinker, spidshalede		55
Cubafinke, lille		28
« stor		28
Gris-bleu (rødhalet Astrild)		35
Hartlaubssiskener		25
Kardinaler, røde		125
« grønne	hun	70
« Dominikaner		65
« gra		85
Malabaramandiner		12
Muskatfinker		16
Nonner, trefarvede		18
« sorthovede		16
Paradisenker		25
Dominikanerenker		20
Papegøjeamandiner, løggrønne		90
Papegøjer, rødhovede dværg		85
« sorthovede dværg		100
« grønryggede spurve		100
Sangparakitter		175
Risfugle, grå		16
Skadefinke, lille		16
Sommerfuglefinker		16
Sølvnæb		12
Tigerfinker		12
Vagtler, kinesiske dværg		75
Vævere, orange		20
« halvmaske		16
« blodnæbs		12
Ædelsangere		20
Klerkefinker, pomeransgul		65
« stribede		75
« hvidstrubede		45
Skælhovedet finke		20
Lazulifinke		125
Indigofinke		85
Pavefinke		100
Jamasons Amarant		50
Orangeblaafinke	han	75
		Stk.
Yarellsisken	han	50
Schamadrossel		100
Kinesisk Spotdrossel		100
Importerede harzersangere		45
Importerede harzerhunner		15

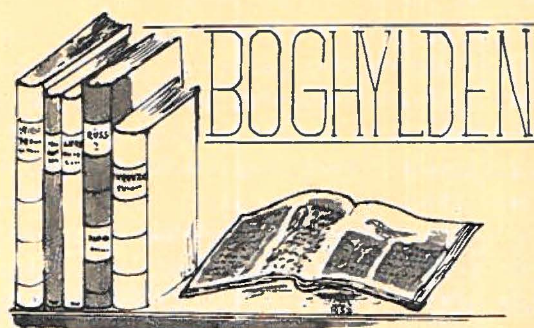

Dr. W. B. Sachs: Vogel-Pflege (fuglepleje) er en smukt udstyret bog for alle, såvel nybegyndere som viderekomne. På omslaget pranger i gode farver tre fugle og på farvetavle yderligere ti almindelige og kendte stuefugle også i gode gengivelser. Foruden indeholder bogen 135 tegninger, deraf 75 af de tropiske fugle; for de flestes vedkommende i typiske og tydelige streger. Dette kan enhver orientere sig i, og billedmaterialet i vor hobby er jo ikke for stort.

Som håndbog er den udmærket skrevet på det kortfattede og rammende staccato sprog og ofte med udmærket forklaring med planer og tegninger af burindretninger og volièrer.

Et kapitel for sig selv er fodringen, og her bringer bogen noget helt nyt, idet foder-emnerne er opdelt i 37 grupper, der er betegnet med numre — og ved hver senere nævnt fugl er der med tal henvist til foderskemaet, der på praktisk måde er markeret i margin, så det straks kan findes. De fleste af disse foderskemaer er fortrinlige. Nogle er jeg ude af stand til at kontrollere, i enkelte er jeg knapt helt enig med forfatteren, men noget decideret ukorrekt har jeg ikke fundet. Den eneste mangel ved bogen er, at de latinske navne er udeladt. For at få helt udbytte af bogen, må man altså kende de tyske navne på fuglene; men det er heller ikke så svært for de fleste fugles vedkommende. Mange af de fuglenavne, vi har, er låneord fra tysk over Russ og Neunzig — andre er internationale.

Hermed være bogen anbefalet til hver eneste fugleven i landet. Prisen er 5,80 dm. Nej, det er, hvor utroligt det end lyder, ikke nogen trykfejl. den koster kun i danske penge kr. 10,45 og er velvilligst tilsendt os fra P. Haase & Søn, Løvstræde 8, hos hvem bogen bedes bestilt.

Albrecht Møller.

Fremdländische Stubenvögel (Weber und Witwen), en ligeså brugbar lærebog om væverfugle, opdræt, pasning og pleje af disse samt fuldstændig fortegnelse over de forskellige arter. Albrecht Philler's forlag. Ca. kr. 2,70.

Norbert Grasl (nybearbejdet af Carl Aschenborn): Krankheiten der Stubenvögel und ihre Behandlung. En fortrinlig håndbog såvel for nye som for gamle opdrættere. Den lille bog beskriver klart de indre og ydre forekommende sygdomme og giver gode oplysninger om måder og midler til deres helbredelse. Albrecht Philler's forlag. Ca. kr. 1,80.

Fr. Waltke: Der Kanarienvogel, en lærebog om, hvad vi her kalder »harzerkanarier«, deres opdræt, uddannelse og hele behandling. Albrecht Philler's forlag. Ca. kr. 1,80.

Alle bøgerne er forsynet med illustrationer.

E. H.

Den 25-årige Leif Preben Andersen, den såkaldte Undulat-tyv, er ved kriminalretten i Odense blevet idømt et halvt års fængsel for en række tyverier, bl. a. hos kriminalbetjent H. Ottow, Skovgårdsvej, Carl Rasmussen, Drewsensvej, samt i ejendommen Rødegårdsvej 68. Udbyttet her var 16 brogede undulater, der havde indbragt ca. 800 kr. Andersens hustru, der havde været behjælpelig med salget, fik 60 dages fængsel betinget.

— Nu var det rart, om man snart kunne få fat i den københavnske fuglefænger, så man atter kunne lægge hængelåsene på hylden og sove roligt.

*

Et af vore gamle medlemmer, bødker Karl Nielsen, Axeltorv, Hjørring, har haft den store sorg at miste ikke færre end 148 tropefugle, idet de blev kvalt af røg. Fuglestuen var ved siden af opholdsstuen, hvor kakkelovnen stod, og her havde fru Nielsen om aftenen sat en stivfrossen gulvmåtte ind. Da måtten efterhånden tøede op, faldt den over på kakkelovnen, hvor den begyndte at gløde og udvikle den lumske røg, som trængte ind i fuglestuen og dræbte alle dyrene, inden man opdagede ulykken.

*

Fra Norge meddeles det os, at en bekendt til hr. Haanshuus havde en ædelsanger-han, som lige er død, 24 år gammel, den var helt blind det sidste år, men kunne alligevel klare sig og finde sin føde. De kan alligevel i Norge!

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

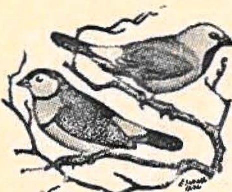

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9313.
Næstformand: Albrecht Møller, Chr. Kolds Alle 1, tlf. 50.03.78
Kasserer: C. F. Cornelius, Strandgade 46, AM 4359 y.
Sekretær: C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Bestyrelsesmedlem: Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, tlf. Sundby 6963 y.

Næste møde afholdes i Odd Fellow Palæets selskabslokaler, Bredgade, **torsdag den 6. maj kl. 20,** hvor P. Ewald, Sønderborg, vil tale om »Mine oplevelser med pagøjer og parakitter«.

Efter foredraget kaffepause, stort bancospil, spørgekasse og køb- og salgsbog. Til mødet er alle fuglevenner velkommen, og da det bliver sidste medlemsmøde før ferien, forventer vi stor tilslutning. Vi håber også, De vil agitere blandt interesserede.

Bestyrelsen.

— — —

Sidste møde den 8. april i »Thesalonen« i Det kgl. Haveselskabs have, Frederiksberg Runddel.

Næstformanden åbnede mødet og bød de tilstedeværende velkommen, oplæste derpå navnene på ialt 27 nye medlemmer, som blev budt velkommen i foreningen.

Omtalte derpå næste møde, som afholdes i Odd Fellow Palæets selskabslokaler den 6. maj. På dette møde vil tandlæge Ewald fra Sønderborg tale om parakitter og papegøjer.

Næstformanden bad medlemmerne reservere sig denne aften og bad dem samtidig huske på, at gæster er velkomne. Dette møde er det sidste inden sommerferien.

Derpå blev ordet givet til aftenens foredragsholder, hr. fabrikant William Holm. Denne gav nu en oversigt over, hvad en kanarieopdrætter bør foretage sig fra det tidspunkt, han sætter fuglene til overvintring, og til ungfuglene kan fremstilles til bedømmelse på en udstilling. En både interessant og lærerig gennemgang.

Når man kender hr. Holm, véd man også, at alt, hvad han fortæller om kanarier, er gennemprøvet af ham selv, og det kan derfor anbefales at gøre ligeså.

De mange tilstedeværende fulgte med stor interesse gennemgangen, og hr. Holm sluttede med at besvare en del spørgsmål fra tilhørerne.

Efter kaffepausen gik man over til aftenens bancospil. Der bortspilledes bl. a. kanarier, sommerfuglefinker, gråastrilder m. m.

Til slut købs- og salgsbogen samt spørgekassen.

Sekretæren.

ODENSE FUGLEFORENING

Formand: Benny Levin, Rugårdsvej 246, tlf. 11605.
Kasserer: Carlo Jørgensen, Gersdorffsgade 10.
Sekretær: Arne Hestnes, Vildrosevej 20

Medlemsmøde for april blev afholdt tirsdag den 13. april på industripalæet. Efter at formanden havde budt de ca. 70 medlemmer velkommen, blev følgende film fremvist: Fuglefængere på Færøerne, Havørnen, Nogle sangfugle ved forårstid og Fugleliv i vågerne. Det er gode og interessante film, der er værd at anbefale. — I kaffepausen var der stort bancospil om safranfinker, mågefinker, zebrafinker, kubafinker, kanariefugle og nogle keramikvaser.

— — —

Næste møde vil blive afholdt mandag den 10. maj kl. 20 på Industripalæet. Redaktør Albrecht Møller, København, vil tale om »Australiens fugle« ledsaget af farvelagte lysbilleder. Der vil som sædvanlig blive spillet om gode fugle, frø etc.

Sekretæren.

„FUGLEVENNEN"
NYKØBING F. OG OMEGN

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste. Telf. 1809
Kasserer: Allan Hansen, Lollandsgade 16
Bestyrelsesmedlemmer: Marius Olsson
Johannes Mathiesen.

Generalforsamlingen på restaurant N. F. 1. april overværedes af ca. 100 medlemmer. Man tog sig en rask dravat om foreningsanliggender og stemte om dem, man ikke kunne enes om. Der stemtes om formand og bestyrelse, og resultatet blev, at Orla Kudsk valgtes som formand af fem foreslåede, og ved bestyrelsesvalget fik Poul Nielsen, Marius Olsson og Bolvik Hansen de fleste stemmer. Kassereren, Allan Hansen, genvalgtes derimod med akklamation.

Af den nu afgåede formand, gartner Leginds, beretning fremgik det, at det forløbne år har været særdeles tilfredsstillende med gode og velbesøgte arrangementer. »Fuglevennen« tæller 156 medlemmer, har 1046 kr. i beholdning og en regnskabsbalancee på 5915 kr. — Efter generalforsamlingen var der bortspil af 15 planter og fem par fugle.

O. Kudsk.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75. Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13, Vanløse Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
W. Langberg, Tudskærsvej 22, København Vanløse. Tlf. DA 6608.
Willy Th. Andersen, Lunddalsvej 4, Glostrup. Tlf. 492.
„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

Medlemsmøde afholdes torsdag den 20. maj d. a. kl. 20 i Helmbæks vinrestaurant, Gl. Kongevej 29 B.

Boston Petersen.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer må skriftligt, senest den 15. måneden være redaktionen i hænde, Kristen Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for medlemmer, og antal af dyr må altid anføres af erhvervsmæssige grunde.

Købes: 0,1 eller 1,1 Tovi parakitter. **Clausen,** Bandholm.

Købes: 1,1 diamant duer, sunde, yngledygtige fugle. Tilbud til bladets redaktion, Christen Kolds Allé 1, Kastrup.

Købes: 0,1 eller 1,1 diamantfinker, 1,1 hvide risfugle. **Mich. Rasmussen,** Carit Etlarsvej 9, telefon C 7595.

Sælges: 1,1 ærespræmierede tigerfinker, 12 kr. 3,3 gule kanarier a 20 kr. pr. par. **Poul Erik Hampe,** Nr. Ørslev pr. Egebjerg, Falster.

Sælges: Fine kanarier til hæk, gule, pirolgule, hvide og røde.

Købes: 1,0 chin. dværgvagtel fra 1953. **C. Burhøi,** Cottagevej 16, HE 1927.

Købes: 1,0 pavefinke, 0,1 jakarinifinke, 0,1 Bob White vagtel. **Albrecht Møller,** Christen Kolds Allé 1, Kastrup.

Sælges: 0,4 hvid himmelblå, 1,1 himmelblå undulater, alle med albino arvelighed, ringmærket. **Mogens Jensen,** Storegade 59, Haderslev, telefon 2.25.32.

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: Albrecht Møller, Christen Kolds Alle 1, Kastrup.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

29. Aargang JUNI 1954

SLÆGTEN URAEGINTHAE (Cab.)

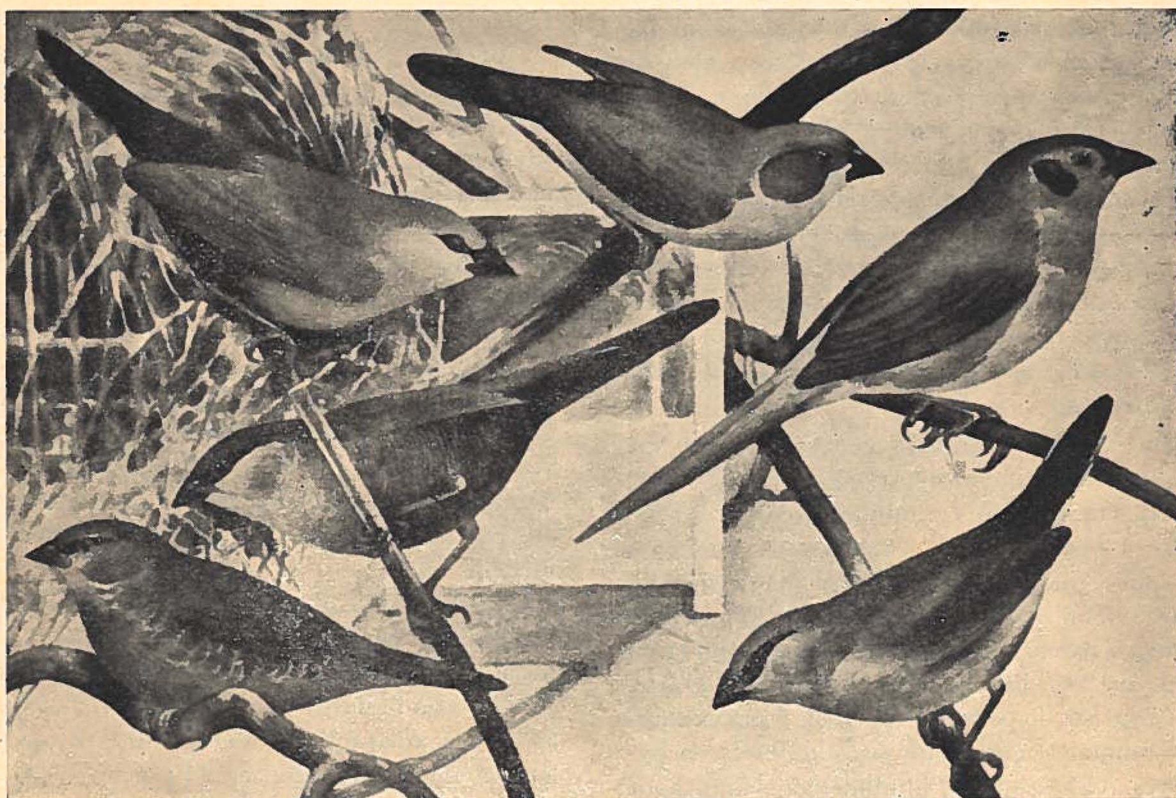

Rødhalet Astrild
Estrilda caerulescens (Vieill.)

Orangekindet Astrild
Sporaeginthus melpoda (Vieill.)

Vattret Astrild
Estrilda astrild (L.)

Alm. Sommerfuglefinke
Uraeginthus bengalus bengalus (L.)

Guldbrystet Astrild
Sporaeginthus subslava (Vieill.)

Grå Astrild
Estrilda cinerea (Vieill.)

Hele slægten Uraegintha hører hjemme i Afrika, og den kan deles i 3 afdelinger efter deres farveejendommeligheder indenfor hver af disse findes så igen yderligere varieteter.

1) Den egentlige sommerfuglefinke (hvor hannen har røde kindpletter) (Uraeginthus bengalis).

2) Angola sommerfuglefinke, oftest stærkere i farverne og uden kindpletter (Uraeginthus angolensis).

3) Granatastrilderne med lilla eller kanelfarvet bryst og violette øre eller kindpletter (Uraeginthus granatus).

Fælles for dem er den galante slanke type,

det spidse næb næsten uden krumning og den forlængede hale, hvor halefjerene er aftrappede de midterste og længste er længere end vingerne. I vingerne er 1' håndsvingfjer lille, tynd og spids 2' og 5' er lige lange, medens 3' og 4' er de længste, ellers er vingen afrundet.

Sommerfuglefinkerne færdes meget i flokke og ernærer sig af frø, frugt og insekter, den bygger oftest en lukket rede med sidevendt indgang, det er dens tilhørsforhold til væverne i modsætning til finkerne, der bygger åbne reder. Redens ydervægge er oftest løse, men da den udfores med blødere materiale i rigelig mængde, bliver den både stærk og lun, det er især fjer, navnlig lyse, den i redebygningens tid er på jagt efter, den bygger i træer fra 1—10 meter over jorden, men man kender også eksempler på, at forladte væverreder (Bojers væver. Xanthophilus bojeri) er benyttet, det normale antal æg er 4, de er hvide og er 13—15× 10—11 mm, men større antal æg er slet ikke ualmindeligt.

A) U. bengalis bengalis (L) kommer fra det vestlige Afrika, hvor den i området fra Senegal til Adarnava er såre almindelig, den er i størrelse: Længde 120 mm, vinge 52—54, hale 35—60 mm — den indføres i uhyre mængder, og dens levetid er relativ kort. Også i fangenskab er den i lighed med de øvrige senegalfinker en fugl, der kun holder få år, og da den er kræsen med sit opmadningsfoder og i reglen kræver animalsk foder (myreæg, dafnier, enchytræer) lykkes opdræt almindeligvis kun, hvor man har adgang til disse, det er derfor som regel i provinsen, man træffer opdræt af denne fugl. Det kan hænde på en udstilling, at der er op til 10 kuld fremmødt, men det sker også her på stenbroen, at fuglene bydes forhold, så man ser resultater og FFF's sekretær, hr. C. O. Poulsens beretning netop om dette anføres her.

Uraegenthis begalus (L)
Sommerfuglefinken

er en af de smukkeste af pragtfinkerne og tilmed en af de livligste.

Hannen er på oversiden brun, brystet og bugen blå, halen blågrå og ret lang, næbbet rødligt. En tydelig rød øreplet adskiller hannen fra hunnen, der dog er noget mattere i farverne.

Ungerne er i den første tid som hunnen, først 3—4 måneder gamle kan den røde øreplet skimtes hos hannerne.

Hannen har en ganske køn sang.

Nyindførte sommerfuglefinker, vil jeg tro, skal behandles med forsigtighed, men når de først er akklimatiseret, er de ret stærke. Læggenød har jeg aldrig konstateret hos disse fugle.

Opdræt af sommerfuglefinker er jo i almindelighed ikke det, man betragter som det allersværeste, men alligevel kan det have sine vanskeligheder, det har jeg da erfaret. Størst held har selvfølgelig de, som har bedst plads, d.v.s. friluftvolierer med kulturer, som passer fuglene, eller også indendørsvolierer med rigelig plads.

Vi herinde midt i byen kan jo kun, som regel da, afse et mindre værelse, i værste fald nogle få bure i stuen, til fuglene. Dette forringer jo vore chancer for opdræt betydeligt. Jeg ved godt, at dette ikke er det afgørende for et heldigt opdræt, men stor betydning har det nu alligevel. Nå, men det var jo ikke det, jeg ville fortælle om.

I foråret 1953 købte jeg et par sommerfuglefinker. Det var indførte fugle, så de fik lov til at vænne sig til forholdene, før jeg slap dem løs i en mindre voliere, hvor de fik selskab af et par amaranter. Volieren, der er opstillet i et mindre værelse, er 2,10 m høj, 0,80 m bred og 0,95 m dyb.

Volieren havde jeg i forvejen udstyret med naturgrene, hovedsagelig tjørn (disse udskiftede jeg senere med fyrregrene, der viste sig bedre egnet). Kurvereder havde jeg ophængt i rigelig mængde, idet jeg kort efter anskaffede mig et par guldbrystede astrilder, et par gråastrilder, et par tigerfinker og et par orangekindet astrilder, som alle blev sluppet ind i volieren. Tigerfinkerne måtte jeg kort efter fjerne — de kunne ikke enes med amaranterne — og jeg slap et par hvide zebrafinker derind i stedet.

Det varede ikke længe, før sommerfuglefinkerne var i gang med at bygge i en kurverede, hvis indgangshul vendte mod lyset. Af redemateriale havde jeg givet dem kokostrevler og

tørt græs. Da reden var færdigbygget, lagde hunnen 5 æg, det troede jeg da. Fra det 3. æg rugede hunnen konstant, og alt tegnede så lyst. Melorme havde jeg i forvejen anskaffet mig sammen med tørrede myreæg. Melormene, som jeg skar i stykker, var sommerfuglefinkerne mægtig glade for, hvorimod de ikke så til den side, hvor de opblødte myreæg stod. Æggefoder tog de ligeledes til sig, men overrasket blev jeg, da jeg en dag så, at de gik i gang med noget opblødt franskbrød, som jeg ville forsøge mig med. Levertran fik fuglene 2 gange om ugen i æggefoderet. Salatblade fik de hver dag.

Der var dog een ting, jeg ikke var så glad for, og det bør man tænke på, når man sætter sommerfuglefinker sammen med andre fugle, især når det drejer sig om fredeligere fugle. Gråastrilderne havde på samme tid taget en kurverede i besiddelse og var begyndt at bygge. En dag så jeg, at disse var jaget ud af reden, og i denne lå nu sommerfuglefinkehannen. Ved nærmere eftersyn af reden viste det sig, at der i reden lå 2 æg, og på disse lå nu sommerfuglefinkehannen og rugede. Fjerne den turde jeg ikke, så der var ikke andet at gøre, end at lade den blive, hvor den var. Det var ikke den eneste gang, dette skete. Nej, det skete hver gang, sommerfuglefinkehunnen begyndte æglægning. En anden gang var det de guldbrystede astrilder, det gik ud over.

Da hunnen havde ruget 12—13 dage, var den første unge der. Jeg syntes, at den var noget lys, men jeg slog mig til tåls med, at det jo nok ville ændre sig. Næste dag, da jeg kiggede til reden, manglede der et æg. Det var sporløst forsvundet. I løbet af 4 dage var alle 4 æg væk, intet var der tilbage.

Den ene unge blev flittigt madet af begge forældrene. Æggefoder og opblødt franskbrød udgjorde hovedbestanddelen af opmadningsfoderet, men også ituskårne melorme blev taget.

Det varede dog ikke længe, før jeg var sikker på, at den ene unge var en zebrafinke. Min skuffelse var stor. Åbenbart har zebrafinkehunnen set sit snit til i et ubevogtet øjeblik at smutte ind i reden og lægge et æg. Nå, men ungen blev stadig madet af begge plejeforældrene, og selv efter at være fløjet af reden fortsatte det.

Alt dette gentog sig endnu en gang, blot med den forskel, at sommerfuglefinkerne ikke selv byggede reden, men stjal zebrafinkernes. Resultatet blev igen en zebrafinke. Disse 2 zebrafinker var betydeligt større end de andre zebrafinker.

Dette kan vel tyde på — ja, jeg er sikker på det — at sommerfuglefinker udmærket kan benyttes som ammefugle. Jeg har hørt lignende fra andre sider.

I november måned gik sommerfuglefinkerne i gang med at bygge rede, og da den var færdigbygget, blev 4 æg lagt. Hunnen rugede trofast, og på 14. dagen var den første unge der. Det blev til ialt 4 unger, og denne gang var de alle mørke, så jeg var næsten sikker på, at denne gang var det de rigtige.

Begge forældre madede flittigt, også denne gang med æggefoder, opblødt franskbrød og melorme. En gang imellem revet gulerod i æggefoderet og hver dag frisk salat.

Alle fire unger kom på pinden, men få dage efter, at dette var sket, fandt jeg en morgen en unge liggende død på bunden af buret.

De tre tiloversblevne unger blev endnu nogen tid madet af forældrene, men da zebrafinkerne og amaranterne ikke kunne lade dem være i fred, måtte jeg fjerne dem. De udviklede sig senere til 2 hanner og 1 hun.

Det er som sagt ikke, fordi det er noget særsyn med opdræt af sommerfuglefinker, men nu fik jeg altså lyst til at fortælle om mit held.

U. b. togoensis (Rchw) Sommerfuglefinke fra Togo er en anelse mindre end den almindelige sommerfuglefinke (længde ca. 116 mm, vinger 50—51 mm, hale 58 mm).

Hannens overside lys gråbrun med rødlig tone, overhale, overhaledækfjer, hale og hovedsider, krop og kropsider lyseblå. Bug og lår, underhaledækfjer og underhale rød isabelfarvet, over øredækfjerene et smalt karminrødt bånd eller plet, vingefjer rødbrune med lysere rande, øjet brunt, næb rødt med sortagtig spids, ben lys rødbrune.

Hunnen som hannen, men mangler kindplet.

Kindpletten hos denne art er lysere og mere skinnende rød og den er smallere, længde forholder sig til bredden som 3—1, medens den hos almindelige sommerfuglefinke forholder sig som 3—2.

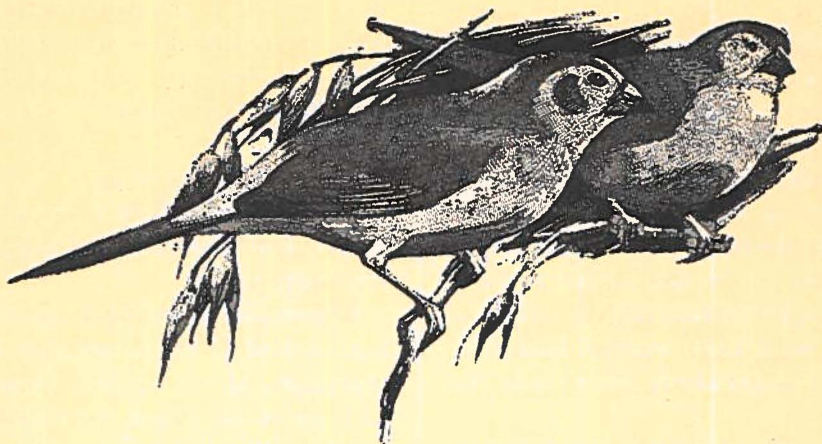

Uraeginthus bengalus togoensis.

I 1931 havde jeg to hanner af denne art, og måske en hun, det var jeg dengang ikke i stand til at afgøre, men ingen af disse fugle nåede at yngle og desværre døde de på et tidspunkt, hvor skindene ikke lod sig konservere.

I 1953 traf jeg atter et eksemplar af denne art på udstillingen i Glostrup, og desværre smuttede skindet også her, det havde ellers været morsomt at have det til sammenligning.

Fuglen lever også i Vest-Afrika, men på et meget lille udbredelsesområde omkring Togo, hvor den er bestemt af flere ornitologer.

U. b. camerunensis (Rchw). Sommerfuglefinke fra kamerun. Hannens overside mørkebrun, overhale, overhaledækfjer, hale, hovedsider og strube, bryst og kropsider lysblå. Bug og underhaledækfjer grå isabel. Undervingedækfjer lysebrune, over øredækfjerene en oval mørk kaminrød plet, øje rødbrunt, næb rødt med sort spids og rande, ben rødligbrune.

Størrelse som almindelig sommerfuglefinke (længde 120 mm).

Hunnen som hannen, men med lysere bryst og øreregioner og mangler den røde kindplet.

Den bygger i lave tornede buske lukket rede med sidevendt indgangshul, den lægger 3—4 hvide æg (hannen og hunnen ruger skiftevis), dens sang er ubetydelig men behagelig.

Man ved ikke meget om den, også den er funden af Reichenow i Vest-Afrika på et lille område omkring Kamerun. Den er en god flyver.

U. b. ugogensis (Rchw). Sommerfuglefinke fra Ugogo.

Hannens overside lys kanelfarvet, overhale og overhaledækfjer lysere kanelfarvet, ligesom bug og underhaledækfjer, hale, hovedsider, halssider og bryst samt kropsider lyseblå, vinger kanelfarvede, svingfjerene med lysere rande. Over øredækfjerene er en karminrød plet (forhold 1—2), øje rødbrunt, næb rødt med sort spids og rande, ben rødbrune. Det er den største lokalrace og den er også større end den almindelige sommerfuglefinke. De eksemplarer, der er målt, holder længde 123 mm, vinger 53—56, hale 62 mm.

Hunnen som hannen uden øreplet.

De unge hanner får kønsmærket (ørepletten) i løbet af få måneder.

Dens udbredelsesområde ligger mere imod øst i mellem-Afrika, den er observeret omkring Ugogo.

U. b. perpallidus (Neum). Sommerfuglefinke fra Sudan.

Hannens overside meget bleg drapfarvet (det er den lyseste af alle lokalracer). Overhale og overhaledækfjer, bug og underhaledækfjer lys drapfarvet eller askegrå. Hovedsider, strube, bryst og halssider, kropsider samt hale lyseblå, vinger drapfarvet, svingfjer og vingedækfjer med lysere rande, over øredækfjer en karminrød plet (forhold 1:2), øje rødbrunt, næb rødt med sort spids og rande, ben rødbrune.

Hunnen som hannen uden øreplet.

I størrelse er den som almindelige sommerfuglefinker (længde 120 mm), den træffes i det

nordøstlige Afrika omkring Sudan, men dens udbredelsesområde er ikke stort og som de fleste andre lokalracer sjælden på markedet, dels er dens antal ikke stort og området, den lever på, er ikke leverandør i større stil til fuglehandlere ,derfor har de nærmest zoologisk interesse.

U. b. barcae (Zedl.) Sommerfuglefinke fra Barka.

Hannens overside rødlig sandfarvet, bug, overhale, underhale askegrå, vinger rødbrunlige med lysere rande, hovedsider, kinder, strube, halssider, bryst og kropsider samt hale renblå, over øredækfjerene en karminrød plet (forhold 1:2), øje rødbrunt, næb rødt med sort spids og rande, ben rødbrune.

Størrelse som almindelig sommerfuglefinke (længde 120 mm).

Hunnen som hannen, men noget lysere såvel i de sandfarvede som i de blå partier.

Dens udbredelsesområde er Nordøst-Afrika omkring Barka.

U. b. schoanus (Neum). Sommerfuglefinke fra Schoa.

Hannens overside kraftig rådyrfarvet, bug, overhale og underhale samt halssider sandfarvet, vinger sortbrune med lysere rande, hovedsider, strube, bryst og kropsider samt hale grønligblå, over øredækfjerene et smalt ørebånd (forhold 1:3), karminlysende, øje rødbrunt, næb rødt med sorte rande og spids, ben rødbrune.

Den er lidt mindre end almindelig sommerfuglefinke (længde: 119 mm).

Hunnen som hannen, men uden øreplet.

Et kuld unger, som man har observeret var som hunnen, men en del lysere.

Udbredelsesområdet er i den vestlige del af Mellem-Afrika omkring Schoa.

U. b. erythrea. Sommerfuglefinke fra Erythrea.

Hannens overside livlig rådyrfarvet. Overhale, overhaledækfjer noget lysere, ligeledes bug og underhaledækfjer, der nærmer sig askegråt, hovedsider, halssider, strube og bryst samt kropsider og hale dybblå, vinger mørkebrune med lysere fjerrande, over øredækfjerene en karminrød plet (forhold 1:2), øje rødbrunt, næb rødt med sorte rande og spids, ben rødbrune.

Hunnen som hannen, men lidt lysere.

Størrelsen er vistnok som den almindelige sommerfuglefinke (120 mm længde) og dens udbredelsesområde Øst-Afrika omkring Erytrea.

Angola sommerfuglefinkerne, også disse findes i flere varieteter og alle i den sydlige del af Afrika.

(Fortsættes)

ENKYTRÆER

En ven sagde til mig, kan du ikke hjælpe mig med at »lave« nogle enkytræer? Enkytræer? sagde en anden, hvordan ser sådan nogle træer ud? Vi »kloge« fik os et billigt grin.

Men hvad er enkytræer så, og hvad bruges de til, spurgte han.

Jeg svarede ham: Blot fuglefolk ville drage nytte af dette udmærkede supplement til fugle, der gerne vil have animalsk foder, mange akvariefolk ved hvor godt det er.

Så vil jeg også gerne »lave« nogle enkytræer, hvis du vil fortælle hvordan man »laver« dem.

Jeg begyndte så at fortælle om enkytræen og dens levevis. Enkytræen er en lille, ca. 3 cm lang børsteorm (den er i familie med vore regnorm), den er gråhvid og lever i jorden på let fugtige steder, bl. a. i hønsegårde. Børsteorm? sagde han. Ja, der sidder nogle børster på kroppen, der bruges når »ormene« bevæger sig.

Men hvor får du dem fra? Du går vel ikke i hønsegården og graver dem op?

Nej, men jeg har dem i trækasser, jeg selv laver af ½" tykt fyrretræ (de skal ikke males), du kan f. eks. lave dem 15 cm høje, 15 cm brede og 30 cm lange med et løst låg, der passer over kassen, de fyldes 3/4 op med en blanding af muldjord og bladjord (det kan du få hos gartneren), så laver du en lille fordybning i jorden og fugter jorden lidt, ikke for meget, da »ormene« trækker vejret gennem huden, og er jorden for våd bliver den klæg og »ormene« går til grunde, men det er lige så galt, hvis jorden er for tør, så dør de på grund af »luftmangel«.

Så mangler du kun at lægge »ormene« i fordybningen og lægge lidt lind havregrød (du

har kogt i vand) oven på »ormene«, lægge låget på og stille dem væk.

Men hvor får jeg enkytræerne fra?

Du kan enten tigge lidt hos en akvariemand eller du kan købe dem færdige hos fuglehandleren, men køber du en »kultur« hos en fuglehandler, vil jeg anbefale dig at slå »kulturen« ud i din egen kasse, da den købte som regel er så lille, at du kommer til at ærgre dig over, at »kulturen« ikke vil trives i det lange løb.

Når jeg så har lavet mig en »kultur«, hvornår kan jeg så begynde at fodre med »orm«?

Jeg vil først anbefale dig at lave nogle kasser, alt efter hvor stort dit »fugleri« er, evt. en til hver dag i ugen. Enkytræen er en tvekønnet orm, de befrugter hinanden gensidig og lægger æg, der ses som små perler i jorden.

»Kulturen« skal så have fred i ca. 3 uger, du skal bare passe den med grød (men lad være med at rode i jorden for at se hvordan det går med ormene), men lad være med at give for meget grød ad gangen, så mugner det bare, og så varer det ikke længe med den kultur, når så kulturen er godt i gang, ligger »ormene« i en fin ring uden om grøden, så de lige er til at tage med en teske, du kun bruger til »orm«, du skal ikke være bange for at der følger lidt jord med, men pas på du ikke får noget grød, det har fuglene ikke godt af.

Men hvor skal jeg så have kasserne stående? Min kone vil jo nok betakke sig for at have »orm« i huset.

De skal helst stå et sted, hvor der er ca. en 15 grader, og du kan trøste din kone med, at ormene ingen steder løber, jeg har mine køkkenet under et fodtøjsskab, og min kone gør ikke vrøvl.

Ja, men hvor tit skal jeg så vande?

Det er som regel ikke nødvendigt at vande »kulturen«, da grøden giver tilpas fugtighed, men skulle jorden blive for tør, så vand forsigtigt langs kanterne med kuldslået vand. Jeg kan forresten give dig en »fidus«, jeg fik af en akvariemand en gang, han vandede en gang imellem med lidt gærvand (en lille klump gær udrørt i lidt vand), og du kan tro, der kom gang i »ormene«.

Hvor meget skal jeg så give fuglene og hvilke fugle?

For det første skal du passe på, at »kulturen« kan holde trit, ellers må du lave nogle flere »kulturer«. Så er alle de tyndnæbbede fugle, enten det er insektædere eller frø- og insektædere, glade for dette udmærkede foder, **men pas på enkytræer er stærkt fedende,** så du skal ikke fodre kritikløst med »orm«.

Lad mig så håbe for dig, at du til næste udstilling kan fremvise nogle fine kuld takket være disse »orm«.

Egon Henriksen
Helsingør.

HOPPERE

I de år, hvor eksporten af dansk brogede undulater har været så stor, har det ikke kunnet undgås, at hensynsløse opdrættere har trukket for voldsomt på sine ynglepar, man har set volierer med stort antal hoppere, der kun kravlede rundt, indtil fjerene var blevet så udviklede, at fuglen kunne indbringe de 75 kroner, som de var nået op på, inden det blev ødelagt. Skade, at så mange hollandsk brogede, dårlige opalin og misfarvede dansk brogede er puttet i kasserne. Det vil ikke hjælpe de gode kræfter, som arbejder for en anerkendelse af denne så særprægede fugl, men derimod styrke de pessimister, der påstår, at det kun er noget blandingsgods.

Lad os slå fast, det er en selvstændig art, og der findes mange ganske dejlige og smukke fugle, den dansk brogede undulat er en kendsgerning.

Men mange vil sikkert på grund af det ødelagte materiale, ved køb langt frem i tiden komme til at lide for denne tids synder, ved at se hopperne atter og atter komme frem igen.

Vi har i den anledning rettet spørgsmålet om, hvad er hoppere, og hvad er der at gøre ved tilfældet, til firmaet P. Sluis i Holland, og efter de undersøgelser og laboratorieforsøg, man der har gjort, svarer man følgende:

Det er meget svært for os at sige, hvad grunden er til, at der bliver født så mange fugle, som ikke kan flyve.

Der kan være så mange grunde.

Hovedsagen er, tror vi, at det må komme fra afstamningen. Især tror vi det, fordi dyrlægerne ikke har kunnet finde nogen som helst grund.

Netop fordi de danske farvede bliver avlet af krydsningsprodukter, er der store chancer for, at der er brugt for meget indavl. Vi tror, at det er den største årsag til, at fuglene ikke kan flyve.

Mange gange bliver der ikke passet nok på afstamningen og alderen på fuglene. Netop fordi der bliver betalt sådan en stor pris for undulater, bliver hver fugl brugt som avlsdyr, og det er forkert.

Til avling må kun blive brugt sunde fugle, det vil sige, at de er meget levende og har en glat tætsluttende fjerdragt. De skal være raske. — Til avling må man ikke bruge:

1) Fugle, der ikke er 12 måneder gamle; de må slet ikke være yngre, for så kan man vente store skuffelser, blandt andet for lidt fjer og kropsvaghed.

2) Fugle, der viser, at de er ved at være gamle, f. eks.: de er dovne, arrige, fjerdragten er mat; der er fedtknuder på maven og ovenover brystet.

3) Fugle med sygdomme, krøllede fjer, især i halen og vingespidserne.

4) Fugle, som ikke er kvikke; som ikke bevæger sig raskt, og som ikke kan flyve.

5) Fugle, som er vanskabte på næb — ben — tæer.

De kan nok se, at slet ikke alle fugle kan bruges som avlsfugle.

Fodringen har selvfølgelig også noget at sige. Ved siden af deres blandede frø har undulater også brug for animalske og mineralske bestanddele, som findes i P. Sluis' »Per Fort« kraftfoder for undulater. — Grøntfoder skal de have meget af, men ikke så meget om vinteren.

Dette foder »Per Fort« er et tilskudsfoder, som har bestået sin prøve hos et utal af dygtige opdrættere, og disse siger helt god for det, hvis der heri kunne være hjælp til atter at få styrket den udpinte bestand, måtte det være et forsøg værd, så meget må disse fugle have givet i overskud, at der kan blive råd til at give dem lidt ekstra, og vi skulle mene, at der her er i hvert fald en hjælp til igen at få det rettet op, som rovdriften hos flere uansvarlige har nedbrudt.

Vi hører gerne opdrætternes mening om dette forhold, og egner det sig, skal vi bringe det i bladet. **Red.**

ALLEVEGNE FRA:

Et københavnsk dagblad bragte i begyndelsen af forrige måned en annonce fra en fuglehandler om salg af edelsanger, amerenter, gadefinker, astrilder, buskadsfinker og greisble. Er det sætternissen eller ukyndighed. Desværre skaber det forvirring, og vi har haft henvendelser i den anledning.

*

Dagspressen meddelte i dagene omkring den 10. marts, at der atter var udbrudt og påvist papegøjesyge, og at man var gået til så drastiske foranstaltninger som at lukke en fugleforretning og en farm i København. Man mener hermed at have taget de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger.

Vi har forhørt os hos et par læger, som oplyser, at man ikke behøver at stå magtesløs overfor tilfælde af sygdommen, man skal i hvert fald ikke i panik sælge sin kære »Jacob«. Vi har også længe være klar over, at papegøjer langtfra er de hyppigste smittebærere, men omgås deres papegøjer på naturlig måde, undgå at stikke hovedet helt hen til fuglen, og navnlig lad være at tillade papegøjen at spise af Deres mund, det er uæstetisk.

*

Den 30. juni i år bliver der en næsten total solformørkelse. Den beskriver en cirkel over den nordlige halvkugle, Nordamerika, Atlanterhavet, Skandinavien, Asien. På forskellige steder i dette område vil ornitologer under ledelse af Mr. Noble Rollin blive stationerede, idet man ønsker at fastslå, hvorledes fuglene vil opføre sig, når der pludselig en dag bliver skumring, tusmørke og daggry udenfor den sædvanlige rytme. Især gældet det spise- og sangvanerne ved morgengry, man ønsker at kortlægge ved denne undersøgelse. Normalt er fuglene ellers en dyreart, om hvis liv, vaner og instinkter man véd mest, men her er altså endnu et uopdyrket land.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: Albrecht Møller, Chr. Kolds Alle 1, tlf. 50.03.78
Kasserer: C. F. Cornelius, Strandgade 46, AM 4359 y.
Sekretær: C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Bestyrelsesmedlem: Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, tlf. Sundby 6963 y.

Sidste medlemsmøde
afholdtes den 6. maj i Odd Fellow Palæets selskabslokaler i Bredgade.

Dette møde, der var det sidste inden sommerferien, blev åbnet af formanden, der bød de tilstedeværende velkommen, ligesom han rettede en særlig velkomst til aftenens foredragsholder, hr. tandlæge Ewald fra Sønderborg.

Foredraget, der var kaldt: »Mine oplevelser med papagøjer og parakitter«, kom til at dække mere end disse fugle, idet foredragsholderen også er en ivrig opdrætter af bl. a. fasaner, ænder og duer, dog hovedsagelig de mere sjældne artre.

Foredragsholderen fortalte på en fornøjelig måde, først om starten som fugleliebhaver, senere hvorledes det udviklede sig og til sidst om, hvorledes det ser ud i dag.

Man kunne egentlig godt sidde og blive lidt msiundelig på foredragsholderen, når man hørte, at denne havde en hel td. land at boltre sig på og samtidig hørte lidt om de fuglehuse og volierer, han havde fået indrettet sig. Så megen plads er der ikke levnet os her i storbyen, men heldigvis kan mindre gøre det.

Til slut gennemgik foredragsholderen både de papagøjer og parakitter, som har været i hans besiddelse, og de, som han i øjeblikket beskæftiger sig med. For de flestes vedkommende skønne og sjældne fugle og ofte med heldigt opdrætningsresultat.

Der var egentlig et og andet om disse fugle, som mange godt kunne have tænkt sig at få uddybet nærmere, men tiden tillod desværre ikke dette. Måske er det muligt at arrangere en fortsættelse af dette møde senere? Mange vil sikkert være interesseret i et sådant.

Efter foredraget holdtes en kaffepause, hvorefter man gik over til bancospillet om fugle. Der bortspilledes dværgpapegøjer, kanarier, undulater, sommerfuglefinker, orangekindet astrilder, tigerfinker samt transportkasser, frø og redemateriale.

Til slut købs- og salgsbogen samt spørgekassen.

S e k r e t æ r e n.

ODENSE FUGLEFORENING

Formand: Benny Levin, Rugårdsvej 246, tlf. 11605.
Kasserer: Carlo Jørgensen, Gersdorffsgade 10.
Sekretær: Arne Hestnes, Vildrosevej 20.

Til mødet i maj var mødt ca. 50 medlemmer. Formanden åbnede mødet og bød de tilstedeværende, aftenens foredragsholder, hr. Albrecht-Møller og hr. K. Christensen, velkommen, og efter at der var gjort opmærksom på, at dette møde var det sidste før sommerferien, og at de medlemmer, der skulle have frø, kunne bestille det på aftenturen den 10. juni eller henvende sig til kassereren inden denne dato, førte Albrecht-Møller os på en vidunderlig rejse gennem Australien, idet han ledsagede sit foredrag med lysbilleder af naturskønne australske landskaber og af en masse skønne australske småfugle. Det var et fortrinligt foredrag og en glimrende oplevelse for de tilstedeværende. I kaffepausen blev der bortloddet: orangekindede astrilder, gråastrilder, safranfinker og gresbleu.

— — —

Aftenturen den 10. juni vil gå til Blommenslyst kro, og vi starter kl. 19,00 fra linie 4's stoppested ud for Gartnernes salgsforening, man kan cykle derud eller tage med bus efter eget valg, busturen vil koste kr. 2,00 — kaffe med lagkage og brød koster ialt ca. kr. 2,50. Tilmelding til turen må ske til formanden, telf. 11.605, senest pinselørdag. Tag venligst damerne med, der er store chancer for at vi får tid til en lille svingom efter kaffen.

S e k r e t æ r e n.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer må skriftligt, senest den 15. måneden være redaktionen i hænde, Kristen Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for medlemmer, og antal af dyr må altid anføres af erhvervsmæssige grunde.

1,0 Bourks parakit sælges eller 0,1 købes — 2 til 4 stk. ungdyr af hvide risfugle købes. **Paul Rasmussen**, Kystvej 32, Aabenraa. Tlf. 2854.

Købes: 1,0 sorthovedet dværgpapegøje eller byttes med 0,1 sorthovedet dværgpapegøje, 2 år. **G. Christensen**, Nørremarksvej 13, Valby. Tlf. 75 12 38.

Købes: 1 harzer-han med mindst 80 points. Kåringskort må medfølge. 6 stk. harzer bure, brugte, i god stand. Oplysning bedes sendt til **O. Wildt-Behrendtsen**, Isterødvej 6, Hvidovre pr. Valby.

Sælges: 8 stk. Lutino.

Købes: 1,1 Yorkshire, 1,1 Norwch, 1,1 Rosella, 0,1 Nymfeparakit. **Paul Håkonsson**, Havebyen »Mozart« C. 8, SV.

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: Albrecht Møller, Christen Kolds Alle 1, Kastrup.

brune med rødbrune rande. Svingfjer mørkere med lysere rande ,undervingedækfjer hvidliggrå, hale sort, øje og øjenlåg rødt, næb rødt, ben rødliggrå.

Hunnens overside gråbrun, hoved rødbrunt udvisket med smalt pandebånd og overhaledækfjer i en sart blålig tone. Hovedsider mindre udbredt og svagere farvet end hos hannen. Underside grumset gulbrun, strube, underhaledækfjer hvidlige, næb lysere end hos hannen.

Ungerne som hunnen, men mere urent og mere isabel gråbrune. Reden bygges i tornet krat ca. 1 meter over jorden, runde med sidevendt indgangshul, løst bygget og foret med hår og fjer. Den lægger 3 hvide æg 18×13 mm). Begge køn ruger afvekslende 13—14 dage (ruger i den sydafrikanske vinter) og ofte flere kuld i række. Udbredelsesområde Sydøst-Afrika fra Sambesi floden mod nord til Orangefloden mod syd, den opholder sig som regel parvis eller i mindre flokke i lave buske eller enligtstående Mimosatræer, den søger som regel sin føde på jorden mellem buske og grønt. Næring: Frø og insekter.

Sangen minder en del om lærkesang med triller og kvidren.

Shelley omtaler den i Birds of Africa, pag. 179 ff. Han skriver, at denne smukke fugl aldrig optræder i stort tal, enten i små flokke, 5—6 eller mere almindeligt parvis, den holder til i områder mellem lave buske og spredte træer (Mimosaer) og dens almindeligste føde søger den på jorden mellem buske, ofte på bare pletter (græs og andre frø), den indføres af og til. 1910 og følgende år gennem Reiche i Alfeld i større antal, som regel indføres unge uudfarvede fugle, da ældre fugle vanskeligt kan flyttes, ungfuglene er svære at kende køn på, da begge køn synger.

Det er en hårdfør fugl, som tåler meget lave varmegrader og let bliver tam, den er fredelig og fordragelig, der har gentagne gange været unger af den, men som regel er de blevet kastet ud 3.—5. dag, en enkelt 12 dage gammel. Den eneste herhjemme jeg ved har haft unger af den, er fru Nielsen i Odense 1936. Gef. W. omtaler 1914. 2 par, der et år gav 14 unger.

U. b. ianthinogaster. Violbuget. Granatastrild.

Hannens hoved og hals kanelfarvet. Ansigtssiderne, kinderne ultramarin blå, ryg og vinger brune med kanelfarvet islæt som rande på fjerene, gump og overhaledækfjer coboltblå, hale sortbrun, bryst og underhaledækfjer violblåt spraglet fortil og mod brystsiderne med kanelfarvet islæt, således at det blå på den nederste del af struben udvides næsten som et halsbånd bagtil, øjne og næb sort, ben blåsorte.

Hunnen afviger fra hannen ved, at hovedsiderne er kanelfarvet med et smalt bånd af lyst lilla blåt omkring øjet, hele struben og halsen kanelfarvet, denne farve strækker sig over brystkassen og langs siderne som er spættede med lysere spidser på de enkelte fjer. Fjerene er afbleget indtil hvidt på brystmidten og under halefjerene, lår mørkebrune, øje, næb og ben som hos hannen.

Ungerne afviger fra den voksne hun ved at have sort næb, fjerene omkring øjet er isabelfarvet og underkroppen er mindre spættet.

Dens levevis er som alm. granatastrild, den lever længere imod nord end denne i det vestlige Mellemafrika, fra Schoa i Abissinien til Ygoga mod syd er den almindelig.

Denne art er vært for unger af Fischers Vidafinke (Linura fischeri) og dens ganetegning hos ungerne ligner helt Videafinkeungernes, ligeledes er ungedragten på oversiden ganske ens brunlig medens underryggen hos ungerne er blå hos Granatastrilder men brunlig hos Vidafinken.

Muligvis snylter Kongevidafinken (Tetraenura regia) også hos violbuget Granatastrild — skriver dr. Finn Salomonsen, — jeg er dog ikke sikker på, at det er rigtigt. Udbredelsesområdet passer ikke, jeg er mere tilbøjelig til at antage, at også alm. Granatastrild er værtsfugl, i så tilfælde er det for Konge Vidafinken, men hele dette uhyre interessante og langtfra tilbunds udforskede problem skal ved en anden lejlighed omtales, — desværre nåede vort æresmedlem, dr. Rud. Neunzig, ikke helt at få offentliggjort sine arbejder på dette område eller udgivet sit livs værk om alverdens fasaner, der blev brændt før han selv blev udslettet. —

Albrecht Møller.

Opdræt af Orangevæver

Pyromelana franciscana (Isert.)

Orangevæveren er omtalt i »Naturen og Hjemmet«, 58. årg., febr. 1951, hvor »S. R.« på side 53 omtaler et par, der i foråret 1950 havde unger og som madede disse. Der rugedes først på 3 ubefrugtede æg, derefter lagdes påny æg, og i den gennemsigtige rede kunne man følge 2 ungers udklækning og madning med blødfoder af hakket æg og sandkage; efter et par dages forløb blev ungerne dog kastet ud, det formenes af mangel på animalsk foder. 3. gang var ægene golde — der loves beretning næste år fra friluftsvoliere, men jeg har intet kunne finde.

Jeg har selv haft æg af den, og der ruges i øjeblikket på et æg; om det lykkes, er en anden sag.

Men her bringer vi en beretning om fuldbyrdet opdræt af orangevæveren hos hr. læge C. Norden Andersen, Aalborg, det må sikkert anerkendes som første opdræt i Danmark.

Neunzig angiver 1907, at den sjældent har været opdrættet, men der foreligger rapport om opdræt af den i »Bird Notes« 1913, pag. 375.

Hr. Norden Andersen indstilles til »F. F. F.« sølvmedalje for første danske opdræt«.

Red.

Vinteren 1950 anskaffede jeg et par grå orangevævere, der viste sig at være et rigtigt par, da hannen gik i pragt i april 51, senere anskaffedes endnu et par; da den ene viste sig at være en han, måtte den fjernes, da den blev for hårdt jaget af den anden han. De blev anbragt i en lille fuglestue, 4 meter×2½ meter, nordvendt med godt lys, men uden sol. Der var ret overfyldt med 20—25 senegal- og australske pragtfinker, et par indigofinker, et par spurvepapegøjer og et par kinesiske dværgvagtler. Hannen farvede årligt ud uden at tabe i farve, trods mangelen på sol.

Allerede før første udfarvning begyndte den ivrigt at bygge reder af agavetrevler, som den foretrak, runde eller aflange med kort siderør med nedadvendt indgangsåbning. I oktober 51 lagde den ene hun 2 æg, der var ubefrugtede. Æggene er enfarvet grønne, nærmest det man kalder turkis. Den anden lagde 3 æg i en kurverede, der var udbygget af pragtfinker, også ubefrugtede. Da hunnerne begyndte at lægge, var hannen ved at gå af pragt, hvad der måske var skyld i de ubefrugtede æg. 1953: 2 unger, der døde 3-4 dage gamle. 1954 gik hannen i pragt i begyndelsen af april. Den byggede først

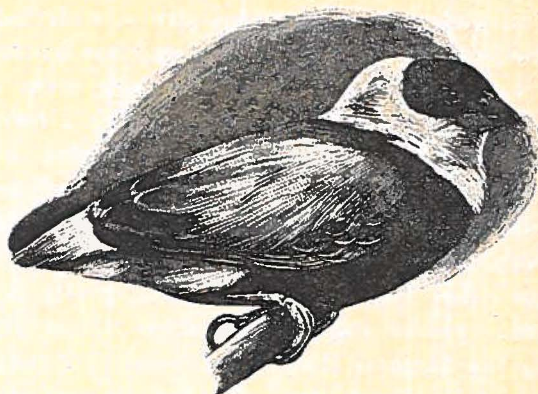

Orangevæver.

rede på en trådvævsdør, der blev åbnet og lukket gentagne gange dagligt. Her havde den ene hun 2 æg 26. april. Den anden hun lagde senere i en anden nybygget rede på trådvæv 3 æg, disse forsvandt senere eet for eet, men hunnen lagde kort efter atter 3 æg i samme rede; disse blev revet på gulvet, formodentlig ved udflyvningen, og hunnen lagde for 3. gang 3 æg i reden, som led samme skæbne med omtrent fuldbårne unger. Hannen bygger reden på få dage, og når den er færdig, begynder hunnen at udfore den med agavetrevler, men den er ikke så dygtig som hannen og agavetrevlerne hænger ret sjusket ud af indgangsåbningen. Under hele rugningen har hunnen hyppigt agavetrevler med, når den går i reden, og den kan da let begrave eet eller flere æg under trevlerne, hvorfor man må passe på. Det synes ikke at genere den under rugningen, at man undersøger æggene, men den er iøvrigt meget sky og forlader som et lyn reden, så snart man blot rører ved døren til fuglestuen, og den går ikke på igen, før den føler sig ganske uset.

Under redebygningen forfølger hannen ustandseligt hunnen som en kuglerund fjerbold, eller sidder umiddelbart foran den, oppustet og vippende og og ned på benene —

»lille mand — stor mand«. Efter forfølgelsen kan man se hunnen sætte sig til parring, lavt og med lidt udbredte, rystende vinger, og hannen kommer da flyvende og udfører parringen, siddende på ryggen af hunnen og ikke, som jeg har set anført, svævende over den. Når hunnen forlader æggene, synes hannen at jage den, til den atter går på æggene.

Den 8. maj var der en unge hos den første hun på døren, det andet æg var begravet i agavetrevlerne. Ungen var nøgen, gullig, med tykke, gule folder i næbvinklen som en spurveunge. Ingen næbpapiller. 5. dag kunne man skelne svingfjerene og 10. dag var disse brudt igennem og øjnene åbne. Den voksede meget hurtigt og 14 dage gammel fløj den ud, efter de sidste dage hyppigt at have været ude i indgangsåbningen. Den var fuldt befjeret, men halen ganske kort, næsten kun lige fri. Den lignede hunnen meget, men var lysere, særlig på undersiden. Den gule stribe over øjet var tydelig. Benene lyst kødfarvede, næbbet hvidgråt, overnæbbet noget mørkere, næbvoldene stadig tydelige.

Fuglene får til stadighed: kanariefrø og de forskellige hirsearter og dagligt grønt, fuglegræs poa annua, løvetand, græsfrø på alle modningstrin, om vinteren salat og spinat; desuden daglig hakket, hårdkogt æg og skoldede tørrede myreæg trykket af og blandet med almindelig rasp, til det er krummeagtigt, samt nogle melorme af og til; dem ynder de meget.

Opmadningen skete væsentligt med hakkede æg og skoldede myreæg samt dagligt nogle melorme, ikke mange, da dette er umuligt i en blandet forsamling, der næsten alle er ivrige efter dem. Melormene blev tygget godt igennem af hunnen og bragt hele til reden, ligesom det øvrige foder blev bragt stykkevis i næbbet. Når hunnen forlod reden, fjernede den ungens afføring i næbbet.

Efter at ungen var udfløjet, fodredes den med melorme på den måde, at hunnen holdt melormen i næbbet og lod ungen rykke stykker af den, på samme måde, som jeg har set det ved brunrygget gulspurv. Det øvrige foder, som hunnen bragte i næbbet, tog ungen ved at gabe op om moderens næb. Den blev altså ikke fodret med opgylpet føde, hvorfor det formentlig vil være umuligt at bruge mågefinker som ammer.

De første dage efter udflyvningen holdt ungen sig ret stille, men begyndte snart at flyve rundt og voksede hurtigt. Den tiggede om føde ved at ryste de let udbredte vinger på samme måde, som vore spurveunger. Senere da ungen fodredes væsentligt med frø på kanten af ædetruget, gjorde moderen rystende bevægelser med hovedet, så det så ud, som den gylpede føde op i næbbet før den fodrede ungen.

En måned efter udflyvningen er ungen lige så stor som de øvrige og er selvstændig.

C. Norden Andersen.

Undertegnede har 15. maj 1954 hos læge Norden Andersen, Aalborg, set en udfløjet orangevæverunge tigge moderen om foder.

Leo Philipsen,
Aalborg Fuglehal, Danmarksgade 18,
Aalborg.

Tage Møller Jensen,
Boulevarden 22, Aalborg.

Anna Blochs papegøjer

Foranlediget af en meddelelse i Berl. Tid. om auktion over fru Anna Blochs store samling af porcelæn- og fajancefigurer, hvoraf størstedelen var papegøjer, og som af de kr. 20,000,— auktionen indbragte, de kr. 14,000,— skyldtes papegøjerne.

Disse papegøjer blev solgt for mere, end de var vurderet til. Den dyreste var af Meisener porcelæn og kostede 690 kr., den billigste af fajance, hængende i en ring, og kostede 55 kr. En papegøje fra Wien kostede 680 kr., en stor papegøje på en træstamme 570 kr., en spisende papegøje fra Meissen 300 kr.. og en kinesisk papegøje, dekoreret i emaillefarve, 400 kr. En gruppe undulater måtte nøjes med 290 kr.

Dette fik mig til at erindre en lille episode under besættelsårene, og lyder som følgende:

Foruden denne smukke samling af papegøjer og undulater, som jeg har haft lejlighed til at beundre, havde fru kgl. skuespillerinde Anna Bloch to levende papegøjer, da det i krigsårene ikke var til at få solsikkefrø, og vi

i foreningen foruden selv at dyrke dette frø, slog til lyd for indsamling af dette frø til fordel for dem, som sad med papegøjer, henvendte fruen sig til foreningen for også at komme i betragtning, og opgav sit navn og adresse.

Det var med stor glæde, at vi fra foreningen sendte fru Bloch en pakke, med frisk avlet solsikkefrø, nogle få dage efter modtagelsen af frøet, var fruen atter i telefonen og takkede for pakken og spurgte, hvad denne kostede, hvortil jeg svarede, at den intet kostede, det var en gave fra foreningen. Fruen hævdede dog stadig, at hun ville betale såvel frø som forsendelse, hvortil jeg svarede: »Nu har De, fru Anna Bloch, glædet så mange mennesker med Deres store skuespilkunst, at vi gerne vil have lov til at glæde såvel Dem som Deres papegøjer«. Nu var fruen blevet klar over, at jeg vidste hvem hun var og takkede for æren og den gestus vi viste hendes kære fugle, og udtalte »Jeg skal aldrig glemme Deres omsorg for disse fugle, som så længe har savnet dette foder, og jeg ved, at fru Anna Bloch huskede det til sine sidste dage.

C o r n e l i u s.

Nyassa Dværgpapegøje

Agapornis lillianae (Shell.)

Han og hun er ens, hovedfarven er grøn, mørkest på vingerne og lysest på bryst og bug; pande, isse, kinder, strube og forhals tomatrøde; nakke, halssider og bryst lys tomatfarvede gående over i gult, næb rødt, hvid øjenring; halen lys tomatfarvet ved grunden og med sort tværbånd ved fjerspidserne; fødder kødfarvede. Størrelse: L: 132-140, V: 70-91, H: 36,5.

Den lever i flokke i akasietræerne omkring Nyassaland og Nordøst-Rodesia og kommer ofte til vandløbene, dens føde består af frø og bær; den bygger rede i træhuler og lægger som regel 3-5 hvide æg; den er bestemt 1894 af Shelley og beskrevet i »Ibis«, pag. 466, pl. 12 1894. Er første gang importeret til Europa omkring 1926. I 1929 skrev hr. A. Reventlow i »Naturen og Hjemmet«, side 31, en god artikel om dværgpapegøjerne, som den gang var hans store interesse. Der blev nogle år forud taget nogle enkelte par hjem af fuglehandler Leger; jeg ved, at Reventlow, vaskeriejer Jensen og H. Burrild hver sikrede sig nogle par og havde gode resultater af dem. H. Burrild omtaler det

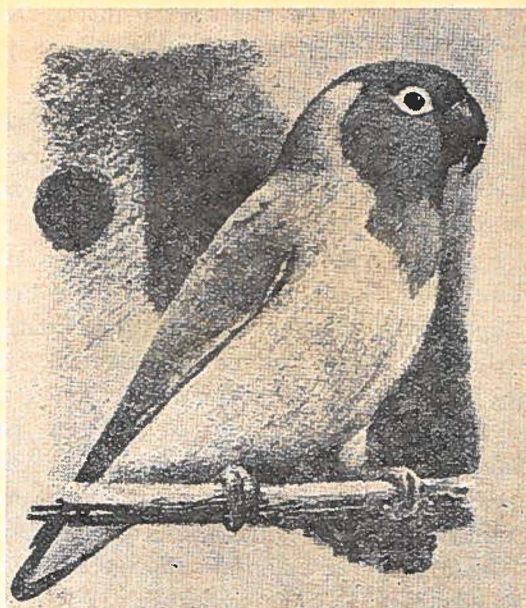

Nyassa dværgpapegøje.

i »Naturen og Hjemmet«, bind 25, pag. 50, og fuglens ynglevillighed er forlængst fastslået. Det er en smuk, harmonisk fugl, men gennem mange år har vi ikke haft den her i landet. Nu har hr. fuglehandler Ronch fået enkelte par hjem, og vi vil håbe, de må blive placeret på de rigtige steder, så stammen må kunne bevares fremover, måske ser vi med det første en artikel om fuglenes pasning m. v.

R e d.

Hvad kender vi til kanariefarverne?

Det spørgsmål vil vel mange opdrættere af kanarier stille sig efter at have set bedømmelsen på udstillingen i Charlottenborg i december 1953, hvor kanarierne blev bedømt af en dommer med europæisk syn på disse fugle. For mange opdrættere har det sikkert været en stor skuffelse, men tillige en god erfaring at få at vide, hvad vore dyr er værd, men langt de fleste er sikkert i vildrede med, hvorledes farverne skal være.

Sørgeligt er det, at vore kanarier er blevet så

ringe; ganske vist siges det, at fuglene på provinsudstillingerne er meget bedre end her i København, men det er jo kun set med vore egne øjne; ingen kan i dag vide, hvorledes en udenlandsk dommer ville bedømme dem.

Mon ikke det nederlag, vi led på Charlottenborgudstillingen, kunne have været undgået, hvis vore forskellige fugleforeninger havde sørget for at skabe kontakt med andre europæiske fuglevenner. I de sidste ca. to år har man frit kunnet hjemtage udenlandske fagblade, så der har været rig lejlighed til at skaffe medlemmerne oplysning om fuglenes standard i forskellige lande. Det burde ikke være den enkelte opdrætters opgave at skaffe sig denne viden udefra, når han er medlem af en forening, og det må være et naturligt krav, at vore foreninger nu gør en indsats på dette område til fælles gavn og højnelse af standarden på vore fugle. På den internationale udstilling 1952 i Bruxelles var af ca. 1000 udstillede kanarier ikke mindre end 22 forskellige nuancer af isabeltypen, hvor mange af disse kender vi her? På Charlottenborg var udstillet een Dimorphic-kanarie, hvad kender vi til den? Herom en senere artikel. **E. H.**

Spørgsmål og Svar

S p.: Hvilket køn er medfølgende fugl. Den er købt for en han, der ikke var i pragt endnu, men det kom den aldrig; det skulle være en Væverfinke.

A. B. D.

S v a r: Fuglen er en Ildvæver, antagelig Orangevæveren (Pyromelana fransiscana). Det er en ganske ung han, måske er det derfor den ikke har nået at vise sin pragt endnu i sommer. Den er sikkert indfanget som unge og kommet med den transport, som nåede hertil i efteråret. Der var stærke blodudtrækninger i brystregionen, enten som følge af slag eller sprængning.

— — —

S p. : Er det nødvendigt at sætte grene og græstuer ind i buret til Vagtler. Det bliver så hurtigt klattet til og pynter ikke.

Vilhelm.

S v a r : Vagtlerne er meget sky hønsefugle. Det er en af de få fugle, som lever hos os, om hvilket man praktisk talt intet som helst kender til. At de er i området kan man kun høre. Deres levevis er helt uudforsket i naturen, de elsker at færdes i tæt græs, og bliver de overrasket, trykker de sig helt ned mod jorden og flyver nødigt op. Det er derfor helt unaturligt, for ikke at sige synd, helt at nægte denne lille fugl sine skjulesteder. Vedrørende klatteriet er dette kun et spørgsmål om enten overbefolkning af buret eller forkert anbragte grene og siddepinde til de øvrige fugle i buret.

— — —

S p.: Kan man kende kønnene paa Sølvnæb fra hinanden?

Ole.

S v a r : Ja, det sikreste tegn er, at hannen har sort hale og haledækfjer, medens hunnens hale er sortbruen og overhale-dækfjerene er sorte. Hannens næb er blygråt, medens hunnens er sølvgråt; det sidste kendetegn kræver dog nogen øvelse.

— — —

S p.: Må man fange en Stillids han, parre den med en Kanarie hun og så slippe den igen?

A — i —købing.

S v a r : Nej, det er ulovligt, og det er også synd at slippe en fugl, man i længere tid har haft i fangenskab, ud i det fri — en fugl tilpasser sig lettere fra friheden til fangenskab end fra fangenskab til friheden.

»Stuefuglene«. *Juli nummeret, som flere læsere har spurgt efter eksisterer ikke, da der intet blad udkommer i den måned.*

Red.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN“

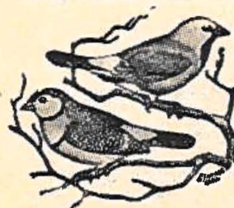

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: Albrecht Møller, Chr. Kolds Alle 1, tlf. 50 03.78
Kasserer: C. F. Cornelius, Strandgade 46, AM 4359 y.
Sekretær: C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Bestyrelsesmedlem: Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, tlf. Sundby 6963 y.

Næste møde afholdes i thesalonen, Kgl. Haveselskabs have, torsdag den 12. august kl. 20,00.

Foredrag: Albrecht Møller: »Kender De væ-

verfinkerne i pragt?« Med demonstration: 20 forskellige arter på bordet.

Kaffepause — bancospil — køb- og salgsbog — spørgekasse og Eventuelt.

Den årlige udstilling afholdes i dagene 1., 2. og 3. oktober i Haveselskabets have — nærmere i næste nummer af bladet.

ODENSE FUGLEFORENING

Formand: Benny Levin, Rugårdsvej 246, tlf. 11605.
Kasserer: Carlo Jørgensen, Gersdorffsgade 10.
Sekretær: Arne Hestnes, Vildrosevej 20.

Torsdag den 17. juni havde vi den årlige afventur, der gik til Blommenslyst Kro, og igen i år blev den en ubetinget succes; der var mødt ca. 40 medlemmer med damer. Vi gik først en tur i haven og så kromandens store samling af fugle og dyr, derefter drak vi kaffe og havde så et par hyggelige timer med dans til harmonikamusik. Vi tog hjem ved 23-tiden.

— — —

Det første møde efter sommerferien bliver tirsdag den 10. august kl. 20,00 på Industripalæet. Vi får besøg af herr tandlæge P. Ewald, Sønderborg, der vil fortælle os om papegøjer og parakiter. Hr. Ewald, der er kendt som en dygtig opdrætter og dertil er en glimrende foredragsholder, vil sikre os en god og interessant aften.

I kaffepausen bortspilles som sædvanlig nogle gode fugle, frø, etc.

For en ordens skyld gør vi opmærksom på, at interesserede gæster altid er velkomne til vore møder; iøvrigt håber vi, at medlemmerne agiterer for foreningen blandt deres fugle-bekendte. Sekretær.

K. K. K.

Form.: K. Johansen, Hamboesgade 19, V. Byen 6973.
Kasserer H. C. Chistensen, Ndr. Fasanv. 131 F. Godth. 407 y.
Næstformand: Heman Chistensen, Yrsavej, F.
Sekretær: Bay Jensen, Finsensvej 61, 4. tv. F.
Konsulent: G. Ronch, Jægersborg Allè 6 Char
Kontingent 5 Kr. aarlig.

afholder møde torsdag den 5. august. — Kl. 19 mødes deltagerne ved indgangen til Zoologisk Have, Frederiksberg Bakke, for derefter i fællesskab og ved kyndig vejledning at bese havens fugle.

Derefter samles vi i Beth's Have i Pilealleen for at nyde aftenkaffen og deltage i diskussion om resultatet i indeværende ynglesæson.

Lotteri, bancospil, evt. auktion. Evt.

*

Rettelse.

Ved en fejltagelse var katalog nr. 151 ikke indgået i præmielisten. Der var en fugl i præmielisten, som opnåede 81 points; der er herfor tildelt opdrætteren, hr. Peter Clausen, Løjt Kirkeby, en sølvplaquet. Vi beder undskylde fejltagelsen. Bestyrelsen.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer må skriftligt, senest den 15. i måneden være redaktionen i hænde, Kristen Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for medlemmer, og antal af dyr må altid anføres af erhvervsmæssige grunde.

Sælges: 0,1 blårygget spurvepapegøje — eller byttes med 0,1 nymfeparakit. **Kurt Liljensøe,** Gartnervej6, Gedster, Falster.

Købes: 1,0 hvid påfugl, nogle broge-blodede efter grøn + blå hvidbrogede undulater. **Chr. Rasmussen,** Stationsvej, Harndrup, Fyn.

Sælges: 2,2 gule kanarieynglepar, 2,2 danskbrogede undulater, 1,3 rengule og 0,1 renhvid sortøjede samt 1,0 gråvinge. **Trolle Sørensen,** Rosenstandsvej 12, Charlottenlund.

Købes: Dansk fuglelitteratur og årgangene 1-17 samt nr. 2, nov. 1951 af »Stuefuglene«. »Birds of America«, 290 sider med 106 helsides farveplancher og en mængde billeder (helt ny) kan gives i bytte eller sælges. **J. Kleppe,** Fr. Nansensvej 23, Hillevåg pr. Stavanger, Norge.

Købes: Fuglelitteratur samt gamle blade og kataloger — høj pris. **Red.**

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: Albrecht Møller, Christen Kolds Alle 1, Kastrup.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

29. Aargang SEPTEMBER 1954

SLÆGTEN PYTILIA

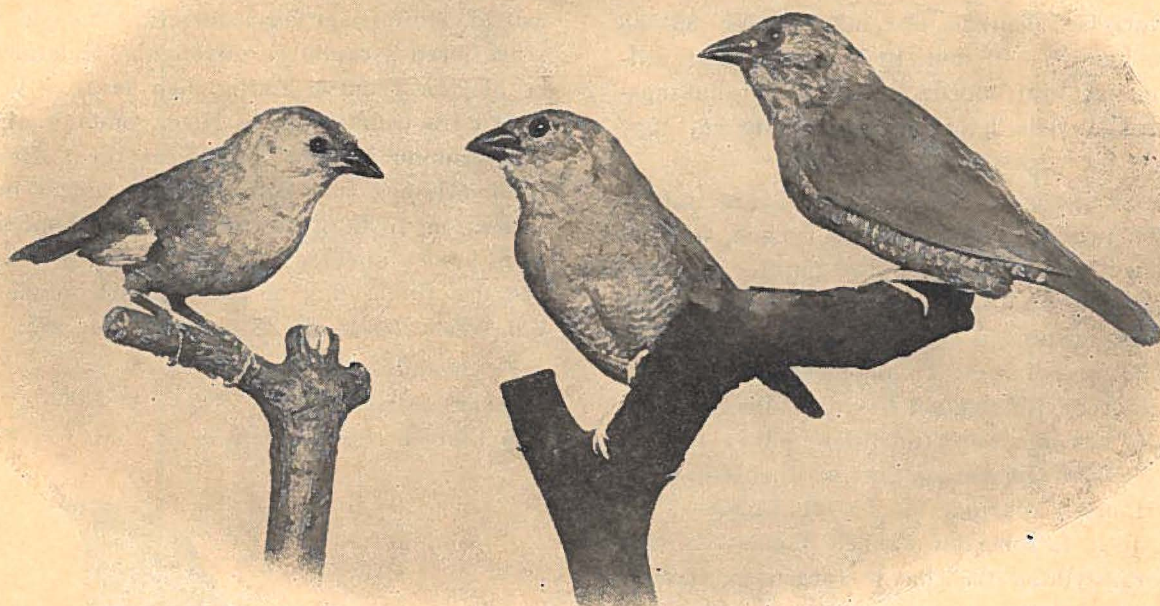

Ung han Hun Han

Aurora Astrild
(Pytilia phoenicoptera)

Med forrige nummer af »Stuefuglene« fulgte et farvebilag, og da dette også rummer den brogede astrild ikke mindst, da der for tiden er en del af denne og de øvrige medlemmer af slægten pytilia i danske fugleliebhaveres eje, vil det være påkrævet at se lidt nøjere på slægtskabet mellem disse fugle:

1. **Auroraastrilden:** Pytilia phoenicoptera (Sw.).
   Stribet astrild, pytilia lineata (Heugl.).
   Rødmasket astrild, pytilia hypagrammica (Sharpe).
2. **Wieners astrild:** Pytilia afra (Gm.).
3. **Broget astrild:** Pytilia melba (L.).
   Gulstribet astrild, pytilia melba citerior (Stricht).
   Pytilia melba soudanensis (Sharpe).
   Pytilia melba jessei (Shell.).
   Pytilia melba affinis (Ell.).
   Pytilia melba kirki (Shell.).
   Pytilia melba grotei (Rchw.).
   Pytilia melba belli (O. Grant).
   Pytilia melba tanganicae (Rchw.).
   Pytilia melba damarensis (R. Neunzig).

Om den første repræsentant i første afdeling **aurora astrilden** (pytilia phoenicoptera), hvis hjemsted er Nordvestafrika, hvor den holder til i tætte skove og skovkrat, skal blot nævnes, at den er den almindeligst forekommende, navnlig før sidste krig og også en overgang efter krigen var den en del fremme.

♂ Overside brungå, overhaledækfjer karminrøde, hale karminrød, underside lysegrå, bryst og kropsider sortgrå zig-zag-tværstriber, vinger mørkegråbrune med lyse karminrøde sømme, næb sort, øje rødt, ben kødfarvede.

♀ Brunligere underside, de røde fjer går mere over i det brune.

Størrelse: længde 110 mm, vinger 55—58 mm, hale 37—40 mm. Rede i tæt oftest utilgængeligt krat, uordentligt bygget, omfangsrig lukket rede, hvori lægges 4 hvide æg (15× 10,5), der ruges 12 dage.

Dunungerne: mørk sortagtig blågrå, senere bliver ungedragten lysere på ryggen, medens bugen bliver svagt tværbølget og de røde halefjer og rødrandede vingefjer kommer frem, men udfarvningen er langsom, hos ungerne er næbbet hornfarvet. I fangenskab har denne art allerede 1873 ynglet hos dr. Ruus, og her i landet har der været udstillet opdræt 1933 af fru Nielsen, Odense, og Curt af Enehjelm 1938, Ib Hansen, Maribo, og i »Stuefuglene«, 25. årg. pag. 1, fortæller Preben Bohse om sine auroraastrilder, 1953 havde Jørgensen, Gedser, opdræt af den.

Auroraastrilden elsker sol og søger altid hen til de solrige pletter, når solen flytter sig følger fuglene med, og her opfører de som regel deres komplicerede parringsleg, hvor de hoppende og nejende danser omkring hinanden samtidig med at de udstøder deres korte fløjt inden parringen finder sted.

Sangen er enkel og ensformig, men dog melodisk, fuglen er fredelig og ikke særlig vanskelig.

Den 2. repræsentant i denne afdeling:
Stribet astrild (pytelia lineata)
er i farver og tegning som auroraastrilden, hvorfor den ofte forveksles med denne — den er dog noget større, ca. 20 mm, længden er 130 mm, og så kendes den på et noget slankere og mere spidst næb, samt på at næbbets farve er rødligt mens det hos auroraastrilden er sort.

Dens udbredelsesområde er Østafrika omkring Abyssinien.

Dens levevis er som auroraastrilden, den kaldes nu og da også rødnæbbet auroraastrild.

Den sidste i rækken:
Rødmasket astrild (pytilia hypogrammica)
ligner i farve en meget mørk auroraastrild, men hannen har karminrød pande, hovedsider og strube, og dens fjerrande på svingfjerene er ikke røde som hos de to foregående, men orangerøde eller guldgule, halefjerene er sortbrune. Denne art kaldes også gulvinget auroraastrild. Hunnen er også sortgrå i hovedet og vingefjerenes rande er olivengule. Halefarven er blegere grumset rødlig, den lever i Vestafrika fra Guldkysten til Niger, omtales af A. Bannermann i Birds of tropical West Africa, bind VII, pag 305. Dens størrelse ligger midt mellem de to først nævnte, 120 mm. I fangenskab er den sjælden og indføres oftest enkeltvis, der findes dog et par artikler om den i Gef. Welt 1910, side 38 og 1912, side 205.

I den anden afdeling:
Wieners astrild (pytilia afra)
er kun en repræsentant.

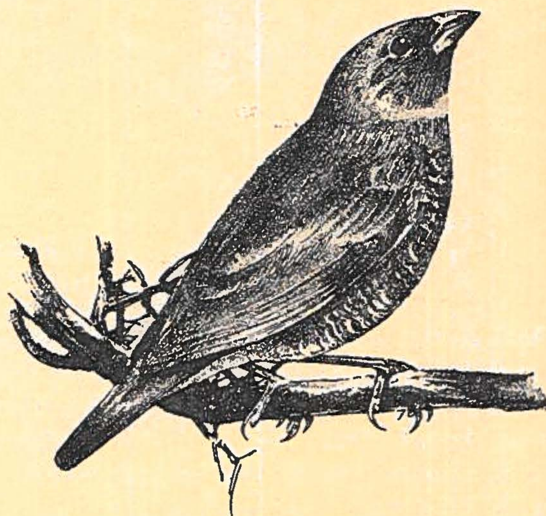

Wieners astrild

♂ Hoved og strube skarlagenrød, bag dette i nakke, hovedsider, halssider og forhals askegråt, ryg og skuldre guld oliven, overhaledækfjer skarlagenrøde, øvrige underside gråoliven til gråbrun med hvidgule zig-zag formede

tværstriber, brystområdet guldoliven med eller med utydelige tværstriber, vingefjer sortbrune med oliven til orangerøde yderfarver, underhale lys med grå bølgetegning, halefjer sortbrune, midterpartiet og yderfanen skarlagenrøde, øje orange, næb rødt brunligt ved roden, ben kødfarvede.

♀ Hoved gråt, ryg mørkolivengrøn, underside lysere, strube brunlighvid eller grå tværbølget, randene på svingfjerene noget lysere.

Redeungerne mørke, ungedragt som hunnen men mere brunlig, underside gråbrun med utydelige tværbånd, bugmidte hvid, hale mørk rødbrun.

Den bygger sin rede, der er lukket, af form som en bilæggerovn med sidevendt indgangshul, meget stor i forhold til fuglens størrelse, i orangetræer og lægger 3—4 lyse næsten hvide æg.

Dens udbredelsesområde er Østafrika fra vest Somaliland til Nyassa søen gennem Kongoområdet til Angola, færdes i flokke på 4—6 fugle.

Dens navn, wienersastrild, fik den 1877, da dr. Russ første gang så den i hr. Wieners samling i London, han troede da, at det var en ny hidtil ukendt art og gav den navnet, men fuglen var allerede 100 år tidligere bekendt og beskrevet samt tegnet af vonBrown (Gmelin: Syst. nat. I, pl. 2. 1789, pag 905).

Man kender kun til opdræt af bastard mellem wienersastrild og auroraastrild, flere kuld, dens parringsleg er som auroraastrilden, ligeledes dens levevis, — den er som alle de brogede astrilder meget glad for sol, men ikke særlig kuldskær og temmelig fredelig.

For tiden har hr. J. Bech, Istedgade, København, et par der flere gange har haft unger, men endnu er det ikke lykkedes at få dem på pinden, det havde ellers været et smukt resultat. Vi må håbe det vil lykkes for den dygtige opdrætter at vinde denne sejr.

I sidste afdeling af de brogede astrilder først **Broget astrild** (pytilia melba).

Noget mere spinkel bygning end (P. afra) og navnlig er næbbet slankere og længere, størrelsen omtrent den samme, længde 110—120.

Hannens pande, ansigt (oftest kun nedenfor øjet) samt strube skarlagenrød, baghoved og hovedsider grå, baghals og ryg olivengrå, bryst og sider grå til olivengråt med hvidlige bølgetegninger, bugmidte og gatområdet hvidligt, de enkelte aftegninger på fjerene på brystet er fortil nærmest rundagtige, lår gråbrune, vingedækfjer olivengrønlig, svingfjer sortbrune med olivengul ydersøm, undervingedækfjer gråhvide stribede, halefjer rødbrune yderfane øje rødt, næb rødt og ben gulbrune.

Hunnen: Hoved gråt, strube lysere, bryst lysegråt med mørke tværstriber, de øvrige farver som hannen men en del lysere, næb rødligt med sort spids.

Ungedragten: Overside brun, overhaledækfjer rustbrun, strube, bryst og kropsider lysere brun end ryggen, bug brunlighvid med utydelige tegninger, næb sortbrunt.

Bygger rede i forkrøblede buske ca. 1 meter højt eller i acasietræer 1—4 meter højt, kugleformet løst og gennemsigtigt bygget af græs og strå, nu og da foret med fjer (af perlehøns). Lægger 6—7 æg.

Udbredt: Østafrika fra Witu til Viktoriasøen mod syd til Natal sydvest fra Lången til Damaraland, færdes mest parvis, ikke særlig sky, den gemmer sig i tætte tornekrat nær jorden i gamle tjørnehække ved hottentot-landsbyerne.

I fangenskab er den og enkelte af lokalracerne indført siden 1878 (1907—10 hyppigt) mest fra det sydafrikanske område, også indbyggerne holder den i bur, da den betragtes som tiltalende sanger — dens sang er dog ikke stor men melodisk. Fuglen er stort set fredelig og livlig, men parrene holder ikke meget sammen, alligevel ser man det særsyn, at i yngletiden holder de sammen og bygger begge på den fælles rede og på de lagte æg ruger de skiftevis, også denne art elsker sol, varme og rigeligt med frisk grønt.

I forhold til de øvrige lokalracer skal som særlige kendetegn anføres:

Næb slankt, maske rød udbredt over brystet, ryg mørk oliven, underhaledækfjer hvide. **Gulstribet broget astrild** (pytilia melba citerior).

Ligner den foregående men det røde i ansigtet går bag om øjet og kun den øverste del af struben er rød, den øverste del af forhals og

Pytilia melba kirki

som P. m. affinis men mere grå tøjlestribe, underhaledækfjer hvidlige, næb som P. affinis.

Udbredelsesområde: Østafrika (Britisk Østafrika og nordlige del af tysk Østafrika). bryst guldgul, øvrige over -og underside lysere den forreste del af brystet har tværstriber, ikke rund form ,udbredelse Nordvestafrika Senegambien, også fundet i Nordøstafrika, hvor den lever meget gemt i tætte tornebuske på sandede vegetationsfattige områder, smutter meget behændigt gennem de tykkeste grennet mest nær jorden, den opholder sig også meget på jorden i solen.

I fangenskab kendes den ikke at være bestemt ret ofte og opdræt er ikke lykkedes.

Dens kendetegn er: Ansigtsmaske lysrød ringe udstrakt rød tøjlestribe, underhaledækfjer hvide, det gule på brystet lyst.

De øvrige arter adskiller sig fra den almindelige brogede astrild på enkelte punkter, som skal anføres, således at man i påkommende tilfælde kan afgøre hvilken, skal vi sige lokalrace, vi har for os, vedrørende de enkelte arters levevis er kun lidet kendt og beskrevet, det er jo mere musæumsarbejde end arbejde i marken, men da de jo er meget nær beslægtede afviger de sikkert ikke væsentligt, og skulle man være heldig at få en af disse arter gør man næppe galt ved at behandle og pleje dem som alm. broget astrild.

Pytilia melba soudanensis

er lysere end P. m citerior. Underhaledækfjerene er hvide. Udbredelsesområde Sudan.

Pytilia melba jessei

ligner P. m. citerior, grå tøjlestribe, ansigtsmaske lysrød udstrakt over forhalsen, overhaledækfjer fint brunligt tegnet (båndstribet).

Udbredelsesområde: Nordøstafrika.

Pytilia melba affinis.

Den røde farve i ansigtsmasken er dyb og mættet, undersiden mørk i tværbåndene, ligeledes underhaledækfjerene, tøjlestribe rød, næb slankt.

Udbredelsesområde: Sydlige Somaliland og sydlige Abyssinien.

Pytilia melba grotei.

Den røde farve strækker sig langt ned på brystet, den røde maske går fra panden bag om øjet, båndtegning mørk.

Udbredelsesområde: Sydlige tysk Østafrika.

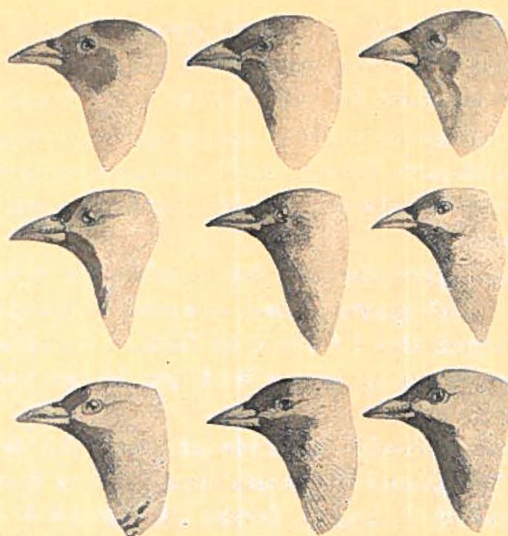

1. P. m. citerior 3. P. m. jessei 4. P. m. affinis
5. P. m. kirki 6. P m. grotei 7. P. m belli
8. P. m tanganicae 10. P. m. damarensis 9. P. m. melba

Pytilia melba belli.

Mindre end alle de øvrige racer, næbbet tyndere og brystet er helt uden gullig åftegning, underhaledækfjer stribet.

Udbredelsesområde: Centralafrika (Ruwenzori).

Pytilia melba tanganicae.

Som P. m. belli men mere gult på brystet, underhaledækfjer brunlige.

Udbredelsesområde: Området omkring Tanganyaka søen.

Pytilia melba damarensis.

Som p. m. melba men væsentligt lysere i farverne.

Udbredelsesområde: Sydvestafrika.

Den sidstnævnte art er funden, bestemt og først beskrevet af F.F.F.s æresmedlem dr. Rudolf Neunzig, han kom ind på studiet af den brogede astrild, da han beskæftigede sig med spørgsmålet om værtsfugle for redesnylterne blandt vidafinkerne, her tjener som bekendt broget astrild (pytilia melba) som vært for paradisenken (steganura paradisaea), men hele

dette meget interessante spørgsmål må vente til en anden gang. Albrecht-Møller.

Et fænomen

En fugleven beretter. I september 1953 satte jeg et par undulater til parring, hannen var almindelig blå/hvid med sorte vinger, hunnen var gul/sort, med arvelighed for danskbroget. I løbet af ca. 7 måneder fik de flere hold unger og hver gang var der 1 ell. 2 danskbrogede imellem. I slutningen af maj blev hannen meget nervøs. Den jagede hunnen af reden og dræbte 7 unger i løbet af 2 minutter og ville også have dræbt hunnen, hvis jeg ikke havde skredet ind.

Hannen gik nu en måned i bur sammen med en del unger, der lige var gået af reden, omkring 1. juli satte jeg hannen sammen med en gul brunvinget hun, som havde lidt svært ved at bevare hale og svingfjer, i håb om at rette hende op med en god hans selskab.

Men nu kommer det, som jeg mener er en mærkværdighed, i begyndelsne af juli kunne jeg se en mærkelig forandring med hannen, den begyndte at blive kendelig opsvulmet bagi, ligesom en hun lige før æglægningen, og til min forbavselse lagde den 1 æg den 21., og har nu lagt et æg hveranden dag, og sluttede med det syvende den 2. august, den gule hun den går sammen med hjælper den flittigt med at ruge, og viger ikke af reden uden for at spise og så mader den hannen.

Den har nu ruget i 22 dage, og der er ingen unger kommet, hvad der vel er meget naturligt, da den går sammen med en hun, men der kunne jo være mulighed for selvbefrugtning, da den tidligere har været en han, jeg har nu givet den 2 unger fra en anden rede, og den passer dem eksemplarisk. Nu kunne jeg lide at høre fra andre fugleopdrættere, om de har været ude for det samme, eller det er et fænomen.

Kaj Sakslev,
København F. Tlf. Goth. 1446

Præmiekonkurrence

Nu kan De få et par fine fugle, som De måske længe har ønsket Dem, blot for en smule ulejlighed.

Vi fuglevenner taler ofte sammen med andre ligesindede om vore interesser for fugle, og ofte har nybegyndere spurgt om råd og vejledning, sådanne mennesker er ikke svære at tegne som medlemmer af vores forening, de vil så få bladet »Stuefuglene« og derigennem lære mere om pasning af fugle — og hvad dertil hører. Måske tænker De så, ja, men der står ikke ret meget om fuglene i bladet!

Heri giver vi Dem fuldstændig ret, men det er den anden side af konkurrencen, den hvorved De gavner Dem selv, hvis vi nemlig opnår det ønskede resultat så medlemstallet stiger, var det vor tanke **at bringe et farvebilag nu og da samt udvide bladets stofmængde med 4 sider.** Forberedelserne til dette er allerede gjort, men det kan ikke gennemføres indenfor det budget vi har i dag, — altså, hvis De ikke gør noget, så må bestyrelsen lade skønne drømme flyve og stadig nøjes med hvad vi har, tager De fat i dag blandt Deres venner og bekendte med at agitere og det samlede resultat bliver tilfredsstillende, får vi et større blad — et bedre blad — farvebilag — udbredt kendskabet til vor hobby — stabiliseret vor forening, og er De med i toppen, får De præmie for Deres anstrengelser.

Betingelserne er følgende:

1. Deltagerne må være medlem af vor forening.
2. De nye medlemmer tegnes for året 1954/55, der begynder 1. oktober, men får to numre af indeværende årgang så langt oplaget, der er forøget, strækker.
3. Medlemmerne må have betalt for året 1954/55 før de anerkendes.
4. Navnene på medlemmerne indsendes efterhånden til kassereren, hvorfra også et begrænset antal ældre numre af »Stuefuglene« kan rekvireres.
5. Det medlem, der tegner flest nye medlemmer, får gratis leveret på sin bopæl her i landet inden jul:

1 par diamantfinker med bur.
nr. 2: 1 par sivastrilder.
nr. 3: 1 par løggrønne papegøje amandiner.

Skulle De ikke være heldig at få så mange nye medlemmer, at De når op på disse præmier, skal De ikke blive skuffet, hvis De alli-

gevel har anstrengt Dem og har nået et resultat, vil der blive uddelt en række opmuntringspræmier (indtil 20 stk.) fordelt blandt de bedste resultater.

Bestyrelsen fastsætter senere sidste frist for indleveringen af nye medlemmer til konkurrencen og tidspunktet for uddelingen af præmierne. Bor man i Storkøbenhavn, vil præmierne blive uddelt på et medlemsmøde.

Under mottoet:

»Ingen fugleven som ikke er medlem af FFF« går jagten ind den 1. september, og intet område er fredet. Medlemmerne behøver ikke netop at bo i konkurrencedeltagernes by — hele landet — og udlandet med tæller. — Ransag Deres omgangskreds, familie — og bekendte, og har man interesse for fugle, må de være medlemmer.

Og så god jagt!

Bestyrelsen.

Poul Westermann in memoriam

Ganske pludseligt døde vort trofaste medlem, hr. frugthandler Westermann, midt i sin gerning.

Hr. Westermann var en af de stille i landet, ofte betænkte han vor forening med gaver, og som det var hans sædvane altid anonymt, — og som han levede den retsindige og beskedne mand, ønskede han bisættelsen i stilhed, hvilket vi måtte respektere, men her udtaler vi et:

»Æret være hans minde«!

Albrecht Møller.

ALLEVEGNE FRA:

Til næste møde vil dr. phil. I. Lieberkind tale om fugle, vi henviser til hr. Lieberkinds 3. bind om fugle, der er en ganske god bog også for os at eje, den indeholder mange interessante oplysninger af værdi for fuglevenner, men det må også nævnes, at den eneste bog af format om papegøjer er skrevet af hr. Lieberkind. Desværre er bogen udsolgt, den kan højest erhverves antikvarisk, men bogen er anbefalelsesværdig. **Red.**

Glostrup Stuekulturforening har herved fornøjelsen at indbyde Foreningen for Fuglevenner's medlemmer til filmsaften på Glostrup Jernbanehotel (vis-a-vis S-tog stationen) den 8. september kl. 20 prc.

Filmsaften ved hr. jagtkonsulent Hammerbye.

Man vil få den pragtfulde farvefilm: »Den østafrikanske dyreverden« at se. Den blev optaget af grev Ahlefeldt Laurvig Bille og dr. Bræstrup under deres ekspedition til Østafrika i 1947, hvor der blev foretaget indsamling til danske Museer.

Hr. Hammerbye vil ledsage filmen med foredrag, således at man vil få det fulde udbytte af denne interessante tur gennem Østafrikas pragtfulde natur og fauna.

Aftenen slutter med bankospil om 5 par fugle, 5 par fisk samt stueplanter. 1 spil m. gratis plade til hver deltager.

*

Der er gennem fugleimportør C. H. Krag ankommet et parti gråhovedet dværgpapegøjer (agapornis cana), det er mange år siden de sidste var her i landet, i 1893 kostede den kr. 3,— pr. par, nu er den noget dyrere — dens hjemsted er Madagaskar.

*

Redaktøren har været på en 14 dages ornitologisk studierejse i Tysklands og Hollands zoologiske haver og fugleparker, importører og opdrættere sammen med fuglehandler G. Ronch.

*

En import af australske pragtfinker er ankommet til Brøndbergs Fuglehandel, samme sted er også arriveret en sending bedre væverfugle.

*

Hos automobilhandler A. Husted er der for tiden 3 udfløjne unger af blodnæbsvæveren (quelia sanguinirostris), hunnen er allerede i gang med et nyt hold æg. Der er samme sted også en grå jaco-hun som i fjor havde et hold æg og i år har ruget på 2 hold æg, desværre var de ubefrugtede, der går 3 hanner og 2 hunner i samme voliere.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

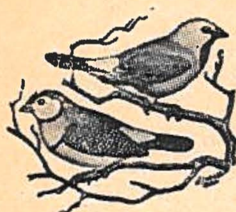

Formand: K. Christensen, Buskager 42, st. th., tlf. Damsø 9813.
Næstformand: Albrecht Møller, Chr. Kold s Alle 1, tlf. 50.03.78
Kasserer: C. F. Cornelius, Strandgade 46, AM 4359 y.
Sekretær: C. O. Poulsen, Abel Catrinesgade 27, 2. sal.
Bestyrelsesmedlem: Strate Petersen, Hessensgade 57, 2. sal, tlf. Sundby 6963 y.

Næste møde afholdes i Haveselskabets Have torsdag den 9. september kl. 20 med følgende dagsorden:

1. Meddelelser fra bestyrelsen.
2. Foredrag: »Lidt om fugle«. Dr. phil. I. Lieberkind ledsages af lysbilleder.
3. Bancospil om fugle.
4. Spørgekassen.
5. Køb- og salgs-bogen.
6. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Til mødet i Haveselskabets Have torsdag d. 12. august var thesalonen fuld, da formanden bød medlemmer og gæster velkommen. Næstformanden mindedes et af vore trofaste medlemmer, hr. Westermann, der siden sidste møde var afgået ved døden. Forsamlingen påhørte stående det udtalte »Æret være hans minde«.

Redaktøren fik derefter, som aftenens foredragsholder ordet, og holdt sit foredrag om »Væverne i pragt«, det blev klarlagt, hvorledes de forskellige arter grupperedes i forhold til hinanden, de forskellige arters udbredelsesområde, tegning og farve, samt ejendommeligheder, blandt andet deres redebygning og yngleforhold, af de omtalte arter var 23 forskellige arter af foredragsholderens egen samling repræsenteret, de fleste i skønne farvestrålende eksemplarer, disse, der var anbragt i forskellige bure, tildrog sig stadig tilhørernes opmærksomhed og interesse, og blev i kaffepausen og efter mødet nøje studeret.

Foredragsholderen høstede stort bifald for sit foredrag, og det er altid en god aften, når der er »fugle på bordet«. — Skade, at arbejdet hermed er så stort og så få tænker på at lave noget lignende.

Der bortloddedes et par små kubafinker, 2 par vævere og et par grå astrilder samt 1 transportbur.

Quelea.

„FUGLEVENNEN"
NYKØBING F. OG OMEGN

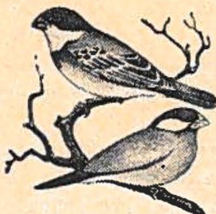

Formand: Otto Sand Legind, Orupgaard, Nykøbing.
Næstformand: Svend Ditlevsen, Grønsundsvej 58, 1ste. Telf. 1809
Kasserer: Allan Hansen, Lollandsgade 16
Bestyrelsesmedlemmer: Marius Olsson Johannes Mathiesen.

Efter endt sommerferie havde foreningen i aftes (12. aug.) sit første møde, hvor man spillede om 15 planter + 5 par fugle, og på amrk. lotteri et par fugle med bur + 1 stor kolonialkasse med megen delikatesse i, og som særlig havde medlemmernes interesse, samtidig oplyste formanden, at den årlige udstilling ville blive afholdt i dagene den 10., 11. og 12. september, hvortil man håbede at det måtte blive den største i foreningens historie.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Nørre Alle 75. Tlf. Glostrup 330,
Næstformand: H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N. Tlf. Taga 9174 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Vanløse Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
W. Langberg, Tudskærsvej 22, København Vanløse. Tlf. DA 6608.
Willy Th. Andersen, Lunddalsvej 4, Glostrup. Tlf. 492.
„D. U. K."s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 10.00.
Aarskontingent Kr. 5.00.

Medlemsmøde
afholdes torsdag den 16. september d. å. kl. 20 i Helmbæks vinrestaurant, Gl. Kongevej 29 B.

MEDLEMMERS KØB SALG OG BYTTE

Annoncer må skriftligt, senest den 15. i måneden være redaktionen i hænde, Kristen Kolds Allé 1. Annoncerne er gratis, men kun for medlemmer, og antal af dyr må altid anføres af erhvervsmæssige grunde.

Sælges: 7 kassebur 125×106×38 med 9 rum og til at indskyde skillerum, samt 60 l akvarium. **Ove Laursen,** Banegårdsvej 10, Hobro.

Sælges: 1,1 lille alexanderparakit, 1,1 orangehovedet dværgpapegøje (agapornis pullarius, 1,1 brunbrystet sivfinke, 1,1 brasiliansk topfinke, 1,0 diamantdue, 2,3 isabelfarvet zebrafinke, mågefinker (ensfarvede, mørke og røde), (svarporto). **P. Bohse,** Christmas Møllers Plads 5, 1. tlf. Su. 5320.

Den årlige fugleudstilling 1954

1., 2. og 3. oktober

Arrangør: Foreningen for Fuglevenner ✲ Udstillingskomité: F.F.Fs bestyrelse

Der udstilles:

1) KANARIER (der pointsbedømmes). Dommere: *Wm. Holm*, København, *Aage Jørgensen*, Helsingør.
2) UNDULATER (der pointsbedømmes). Dommere: Dr. *Tage Wind*, København, ing. *Melchov Jørgensen*, Vejle.
3) TROPEFUGLE (der exteriørbedømmes). Dommere: *Carl H. Svane*, København, *Aage Herholdt*, Aarhus.
4. PAPEGØJER og PARAKITTER. Dommere: Dr. *Tage Wind*, København, *Aage Herholdt*, Aarhus.
5) SPECIELLE SELSKABSBURE og VOLIERER. Dommere: *Carl H. Svane*, København, ing. *Melchov Jørgensen*, Vejle.

For udstillingen gælder følgende regler:

1) Deltage i udstillingen kan ethvert medlem af F.f.F., D.U.K., K.K.K., S.f.S., København, samt lokalforeningerne i Storkøbenhavn under S.f.S.
2) Anmeldelse sker på særlige blanketter, der kan rekvireres hos *Albrecht-Møller*, Chr. Kolds Alle 1, Kastrup, tlf. 50 03 78, og *Carl H. Svane*, Frederikssundsvej 168, Brønshøj, tlf. Bella 2453.
3) Anmeldelserne skal *senest 15. september være Albrecht-Møller, Christen Kolds Alle 1, Kastrup, i hænde.*
4) Er pladsen på udstillingen optaget inden anmeldelsesfristens udløb har udstillingskomiteen ret til at tilbagevise anmeldelserne. Gebyret vil i så tilfælde blive tilbagebetalt.
5) Sammen med anmeldelsesblanketterne indsendes stadepenge, kr. 2,— pr. nr., hvis der ikke medfølger bur af standardstørrelse (25×35×40 cm), yderligere for leje af bur kr. 2,—. Anmeldelser, for hvilke der ikke er betalt stadepenge og burleje inden anmeldelsesfristens udløb, anerkendes ikke.
6) Udstillingskomiteen har ret til at afslå uegnede anmeldelser, udnævne en anden dommer, hvis den udtagne dommer er forhindret eller udnævne flere, hvis det skønnes påkrævet, endvidere foretage fornødne ændringer.
7) Anmeldelsesblanketten må udfyldes nøjagtigt og omhyggeligt, helst med blokskrift, er anmeldelsen urigtig vil fuglene ikke blive bedømt og gebyret er fortabt.
8) Bure, der indleveres, må være absolut rene, helst nymalede, forsynede med ædekop og vandglas (ikke badekar), uegnede bure kan afvises, hvis burene er påført navn eller mærke, der kan vejlede dommerne, vil fuglene ikke blive bedømt og gebyret er tabt.
9) Fuglene afleveres på udstillingen senest *onsdag den 29. september kl. 22*, og dyr der ankommer senere vil få anmærkning »ankommet for sent«. Gebyr tilbagebetales ikke.
10) Fugle, der tilsendes pr. post eller bane, må være mærket: »Fugleudstillingen, Haveselskabets Have, Frederiksberg Runddel 1, København F«, og senest være på udstillingspladsen den 29. septbr. Med sådanne forsendelser må medfølge nøjagtig udfyldt adressekort eller fragtbrev frankeret således at ejeren selv bærer ansvaret for rigtig adresse.
11) En dommerkendelse er endelig, undtagen hvor bedrageri kan påvises. Enhver der mener at have begrundet årsag til klage må afgive skriftlig protest så hurtigt som muligt til udstillingskomiteen og senest inden udstlilingens lukning, som depositum vedlægges kr. 15,—. Komiteen undersøger sagen som pådømmes af 3 uvildige kendte personer, denne afgørelse kan ikke appelleres. Viser klagen sig at være ubegrundet fortabes det indbetalte depositum.
12) Enhver forsigtighedsregel til sikring af de udstillede dyr vil blive foretaget, men den endelige risiko og det endelige ansvar må bæres af udstilleren og udstillingskomiteen vil ikke kunne gøres ansvarlig for nogen skade eller tab af fugle, kasser, bure, kurve ell. lign.
13) Det er uvedkommende personer strengt forbudt at berøre eller fodre de udstillede dyr, og ethvert forsøg herpå vil medføre omgående udvisning, hvis der ikke er grund til at gøre krav gældende.
14) Fugle, der afhentes af ejeren selv, vil blive frigivet på lukningsdagen, 3. oktober kl. 22. — Anmodning om udlevering af fugle før dette tidspunkt kan ikke ventes imødekommet.
15) Ingen må uden påtegnet passerseddel fjerne fugle fra udstillingen.
16) Alle kvalificerede resultater indstilles til guld-, sølv- og broncemedailler, de til rådighed stående antal medailler vil derefter blive tildelt de bedste dyr efter dommernes afgørelse.

Til bedste nummer indenfor hver klasse I, II, III vil blandt F.F.F.'s medlemmer blive tildelt en vandrepokal, der dog ved næste udstilling må tilbageleveres mod en erstatning — det bemærkes udtrykkeligt, at dommerne må udtale at nummeret er værdig til denne anerkendelse, ellers uddeles pokalen ikke.

Bestyrelsen.

Bladudvalget. Ansvarshavende redaktør: Albrecht Møller, Christen Kolds Alle 1, Kastrup.